

SIAM INTER COMICS

40TH

FUJITA
Kazuhiro

41

ลิขสิทธิ์
สงวน
ทุกประการ
COPYRIGHT

หุ่นกล คาราคูริ

หนังสือฉบับนี้

ความเดิม จากเล่มที่แล้ว

มาขอรุ่มงหน้าสี่ Mont San't Michale เพื่อหยุด ยังแผนการของ เฟซเลสที่ปล่อย เชื้อโซนาสาไปทั่วโลก และได้ลักพาตัวซีโรจนาะไปโดยหวังที่จะพาเธอขึ้นไปบนอวกาศด้วยกัน ด้วยความช่วยเหลือของเพื่อน ๆ ที่ไล่ตามมา ที่หลังทำให้สามารถช่วยเหลือซีโรจนาะออกมาได้สำเร็จ และจากนั้นบรรดาผู้ที่ยังมีชีวิตรอดอยู่จากโรคโซนาสาาก็ไปรวมตัวกันที่สาธารณรัฐโรเอนสโตน ซีโรจนาะได้พบกับพรรคพวกในนามคามาจิเซอร์คัลอีกครั้งที่นั่น แต่ท่ามกลางความย็นตึ้นนั้นก็มิสลายตาของหมิงเซี่ยะมองมาทางเธอด้วยความเกลียดชังอย่างหาที่เปรียบมิได้...!!

CONTENTS

Deus Ex Machina	ช่วงบทลือถันแปลข้อมูล/หมายเหตุ	บทที่
ฉากที่ 63	การแพร่ภาพจากเฟซเลส	7
ฉากที่ 64	ประกาศสุดท้าย	25
ฉากที่ 65	แผนการของฟู	43
ฉากที่ 66	ในใจของแต่ละคน	61
ฉากที่ 67	สิ่งที่ซีโรจนาะทำมา	79
ฉากที่ 68	วันก่อนออกเดินทาง	97
ฉากที่ 69	คืนก่อนออกเดินทาง	115
ฉากที่ 70	ออกเดินทาง	133
ฉากที่ 71	Pieta	151
ฉากที่ 72	โหมโรงแห่งการไล่ล่า	173

การแพร่ภาพจากเฟซเลส

ทั่วโลก ตกอยู่ในความเจ็บป่วย

ด้วยฤทธิ์ของโรคโซนาสา

ซึ่งนั่นก็ไม่เว้นแม้แต่ในประเทศเล็กๆ ด้านแลนลงบลูซ อย่างสาธารณรัฐโรเอนสโตน

ที่เมื่อราว 1 ปีก่อนคาโต้ นารัมเคยต่อสู้กับลอโตมาต้า เพื่อช่วยเจ้าหญิงองค์งามเอาไว้เช่นกัน

ที่ว่าในขณะนี้

ที่นี้ก็ยังมีความจำนวนที่ยิบมือหนึ่งที่ยังจะพอทำอะไรได้อยู่

การแพร่ภาพจาก เฟซเลส

บอกตามตรงว่าฉันเองก็ไม่ค่อยอยากจะให้เจ้าเครื่องจักรไร้ความรู้สักพรรคนี้มาแอบดูความทรงจำของเธอนักหรอกนะ เอเลโอนอล

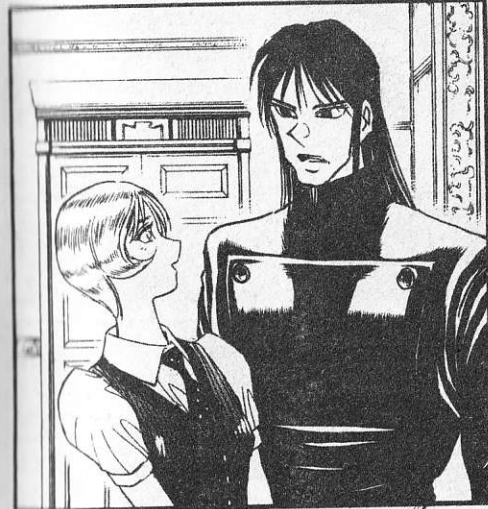

แต่เฟซเลส มันพูดทำนองว่าการจะหยุดโรคไซนาซาได้เกี่ยวข้องกับเธอ...และในเมื่อเธอเองก็ไม่รู้เราก็ก็น่าเลือกยกโทษให้ด้วยเถอะนะ

จะฉายภาพความทรงจำของชั้นออกมาแล้วตรงจอสบสิ้นกะคุณพู่

ถ้าทำอย่างนั้นแล้วจะช่วยยืนยันได้ว่าชั้นไม่ใช่สหายของเฟซเลสสักก็เชิญได้ตามสบายเลยคะ

เอละเตรียมการเรียบร้อยแล้ว...ท่านแดร์ นารุมิคุงจะอยู่ด้วยกันไหมล่ะ?

ชั้นขอตัวดีกว่าค่ะต่อไปเป็นกรณีฉุกเฉินแต่ชั้นก็รับไม่ได้กับการที่จะแอบดูเรื่องส่วนตัวของคนอื่นอยู่ดี...

ฉันก็เหมือนกัน
แม่ฉันจะเป็น
ออโตมาต้า
กลับมาเกิด
ใหม่จริงๆ
รีเปล่านายช่วย
ตรวจดูทีละกัน
กรี

ความทรงจำ
ของแม่ฉัน
ฉันไม่คิด
จะสนใจ
หรอก

แล้ว
ก็

จะให้โล
เจ้าพวกนี้
ออกไป
ด้วยไหม
?

พวกเราอยู่ที่นี้ก็เพื่อ
จะปกป้องท่านพรองซีน
แต่ถ้าจะสู้กันก็ไม่ปฏิเสธ
หรือกนะนารุมิ

โอ้...
ก็โอ้ความจงรัก
ภักดีของพวกเขา
เจ้านั้นละ ที่ทำให้
ตอนนี้อะเลโอเนอล
โดนสงสัย

ไม่ต้องห่วง
นารุมิ ผมมี
โอลิมเปีย
อยู่นี่แล้ว

...ฉันจะ
ไปรอที่
ข้างนอก
นะ

นารุมิ

นายสนทนากับ
คนคนนั้น
มากขนาดนั้น
เลยเหรอ

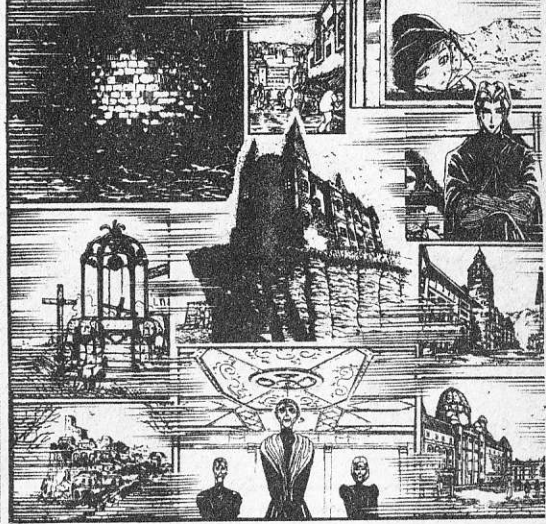
จะ
เพิ่ม
กัน
แล้ว
นะ
เอเต
โอเนอล

อาจารย์
กรีคะ...

มี
อะไร
?

ก็น่า
จะ
ทราบ
ว่าความ
ดี
ของ
ชั้น
มัน
แห่ง
แห่ง
ขนาด
ไหน

แต่
ว่า

ในความมืดมิด
ที่เรามีชีวิต
มาตลอดเวลา
91 ปี

นั่นถือเป็น
ช่วงเวลา
ที่
แสน
พิเศษ

ที่จะไม่มี
อะไร
มา
แทน
ที่
ได้เลย

นารุมิ

ช่วย
มองชั้น
อีกครั้ง
...
แล้ว
ขี้มให้
อีก

จะได้
รีเปล่า
นะ...

6
ช่วย
ไม่
ให้
หลัง

ถึงจะเป็น
เรื่องที่ช่วย
ไม่ได้จริงๆ
แต่ก็ต้อง
ขอบคุณ
มากนะคะ

ท่าน...
เอรี...

ถ้าเป็นคน
ธรรมดาๆ
คงทน
ไม่ได้แน่ๆ
แต่คุณก็
ยังอดสำห
ทน...

ไม่
ทรอกค่ะ...
ชั้น
ไม่ได้...

ถ้าไม่
จริงก็เลยให้
ชั้นไปส่ง
ถึงที่ห้อง
เดอระนะคะ

ไม่ต้องทรอกค่ะ...
จะให้เจ้าหญิงของ
ประเทศมาทำ
แบบนั้นได้ยังไง
กัน

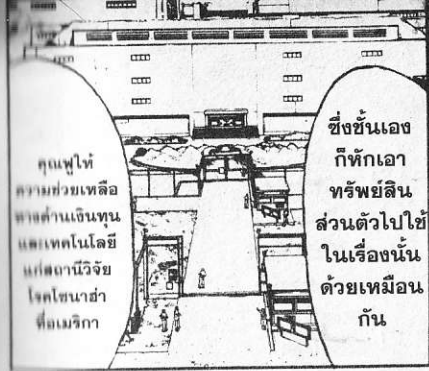
...อ๊ะ
ทั่วโลกตอนนี้
ที่ยังซบซิบได้
ก็มีแต่คนที่นี่
เท่านั้นล่ะคะ

เวลา
แบบนี้จะ
แบ่งแยก
กันไปทำ
กันคะ

ที่นี่คือ
บ้านพัก
ตากอากาศ
ของ
ท่านพ่อ
เป็น
คันทรี
เฮาส์สไตล์
อังกฤษ
ค่ะ

ตรงที่เป็น
เขาวงกตใน
สวนนั้น พอลถึง
ช่วงใบไม้ร่วง
จะเป็นสีแดง
สวยงาม
เลย

คุณพ่อให้
ความช่วยเหลือ
ทางด้านเงินทุน
แก่เทคโนโลยี
แก็งกาไมวิจัย
โรคไซนาซ่า
ที่อเมริกา

ซึ่งชั้นเอง
ก็หักเอา
ทรัพย์สิน
ส่วนตัวไปใช้
ในเรื่องนั้น
ด้วยเหมือน
กัน

และก็ได้
มอบที่นี่
ให้ใช้เพื่อ
แผนการ
ของคุณพ่อ

LOO

อะไร
เธอ
คะ

ท่านเอริ
ทำไมถึงได้
มาเกี่ยวข้องกับ
เรื่องนี้
มากขนาดนี้
เธอคะ...?

เมื่อ 1 ปีก่อน
นารูมิกับกรี
ได้ช่วยชีวิตชั้น
เอาไว้จาก
อโถมมาต้า
ค่ะ....

เพราะ
คิโยโกะนั้น
ก็โดนได้
เจอกัน
หลายครั้ง
แล้ว
ตอนนั้น...

เชิญ
รับไวน์
ลิคริบ
ท่านเอริ

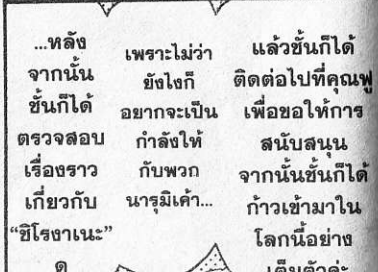
ชาโต
ราฟิต
โรต
ซิลท์...

รู้
รสนิยม
ของชั้น
ด้วย
หรือคะ
นี่

LO ?

นี่คงคุณ
ตรงนั้น
ดีกว่า
นะคะ

...หลังจาก
นั้น
ชั้นก็ได้
ตรวจสอบ
เรื่องราว
เกี่ยวกับ
"ซีโรซานะ"
ดู

เพราะไม่ว่า
ยังไงก็
อยากจะเป็น
กำลังให้
กับพวก
นารูมิเค้...
แล้วชั้นก็ได้
ติดต่อไปที่คุณฟู
เพื่อขอให้การ
สนับสนุน
จากนั้นชั้นก็ได้
ก้าวเข้ามาใน
โลกนี้อย่าง
เต็มตัวค่ะ

ไม่มีอะไร
ที่ผมไม่รู้
หรือครับ
ท่านเอริ

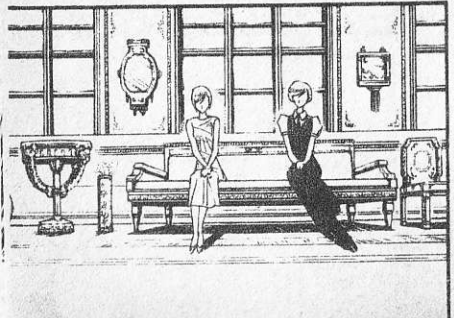

ต่อจากนี้ไป
โลกเราอาจจะ
ตกอยู่ใน
อันตรายได้...
และเมื่อถึง
ตอนนั้น...
ท่านเอริ...

ระ...
หรือว่า
ในไวน์
นั้นจะ...

อึ๊ๆ
เป็นชาโต
ราฟิต
โรตซิลท์
ที่แรงมาก
เลยล่ะ

ผม
อยากจะ
ขอ
ชิมพลัง
จากท่าน

ใช่จะ
ไว้นั้นเป็น
โรเซไวน์ที่มี
เลือดของ
คุณพ่อผสม
อยู่...

ที่ชั้น
ยังมีชีวิตอยู่ได้
ตอนนี้ก็เพราะได้
"อควิวีเต้" ที่อยู่
ในเลือดช่วยไล่
โรคโซนาซ่า
ไปขังใจละ

อย่างนี้
เอง
เธอ
คะ...

...แต่ว่า
มาพูดกับ
ชั้นถึงขนาดนี้
มันจะดี
หรือคะ
ท่านเออรี่?

คนที่
มองว่าชั้น
เป็นศัตรู
มีอยู่ไม่บ่อย
เลยนะคะ...

นารุมิ
เองก็...

อ๊ะ

โอ
?

ท่าน
เออรี่
คะ

เรา
จะเริ่ม
เตรียม
อาหาร
เช่นกัน
แล้วคะ

คะ
จะไป
เดี๋ยวนี้
ล่ะ

ขอโทษนะคะ
เอาไว้อภัย
พบกันอีกที
ก็แล้วกัน

ท่านเออรี่
ทำเรื่อง
แบบนี้
ด้วยตัวเอง
ชั้นเธอ
คะ

ตอนนี้
ไม่ใช่เวลา
มาว่าผิด
อะไร
แบบนี้
แล้ว
ล่ะคะ...

คุณ
เอ
เลโอ
นอล
คะ

อ๊ะ
จริง
สิ...

.....

อุบ

ผมกับตา
เป็นสีเงิน
สวย...

เธอนะ
เป็นคนดี
ไม่ผิดแน่
จะ

ข้าว
มาแล้ว
นะคะ

อาหารเย็น
มาแล้ว
ค่ะ...

ห้องที่เอา
มาตัวเอามา
ใครมันจะกระตือรือ
ลังกันพะ!

แต่คนที่
ทำคือ
ท่านเอี๋
นะคะ...

ว้าว
เจ้าหญิง
คนนั้น
นะเธอ

คุณ
เอเลโอนอลคะ
ตอนนี้อาจจะ
ยังลำบาก

แต่
ลองหา
อะไรทำดู
มั๊ยคะ

อยากให้
คุณช่วย
ดูแลคนที่
นั่นนะคะ

ถึงจะมี
อโตะมา
ของคุณ
ฟูคอย
ดูแลคนอื่น ๆ
อยู่ที่
ก็เถอะ

แต่ก็ยังไม่มี
ความละเอียดอ่อน
อย่างมนุษย์เรา

แล้วทุก ๆ คน
รวมทั้งชั้นต่าง
ก็ยิ่งรู้สึกต่อต้าน
อโตะมา
อยู่มาก...

เพราะฉะนั้น
ตอนนี้เลย
อยากได้คน
มาเพิ่มอีก
แม่ซึกคะ
ก็ยิ่งดี

ไช้
แล้ว

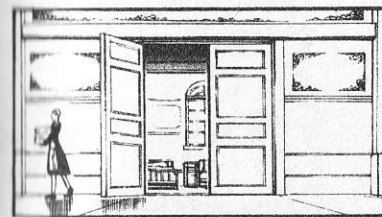

เราต้อง
ตั้งใจ
ที่ขง
ขยับตัว
ได้

เหลือก็
แต่
ที่นั่นแล้ว
ละคะ
คุณ
เอเลโอ
นอล...

ค่ะ

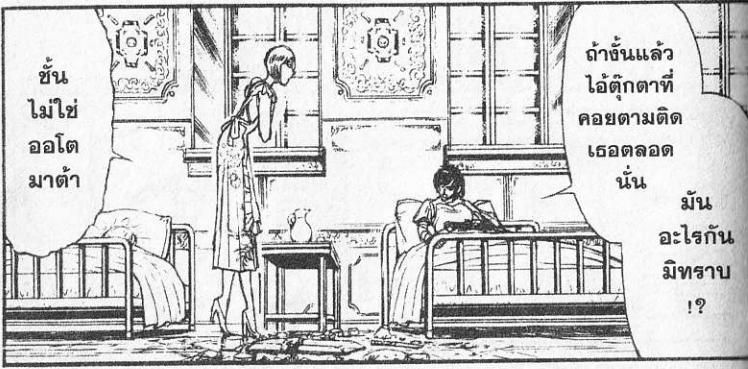

ห้อง
นั้น...

อย่าเข้ามา
ใกล้ฉันนะ
น้องอโตะ
มาต้า!

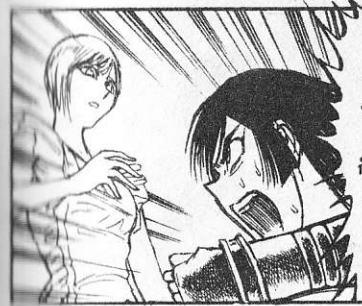

ฉัน
ไม่ใช่
อโตะ
มาต้า

ถ้าฉันแล้ว
ไอ้ตุ๊กตาที่
คอยตามติด
เธอลดลด
นั้น มัน
อะไรกัน
มีทราบ
!?

ฉันชื่อเหลียง
หมิงเซี่ยะ
เป็นผู้หญิง
ที่พอลูก
บันดาโรเน
ฆ่าตาย

แล้ว
ทั้งแขนกับ
ข้างกายนี้
ก็โดนตุ๊กตา
มันทำเอา
ทั้งนั้น
!!

เฟซเลด
หมาขตา
เธอคนเดียว
ก็เลยก่อ
เรื่องใหญ่โต
แบบนี้
ขึ้นมา
ใช่มีขละ!

ฉันหมดนี้
ก็เป็น
ความผิด
ของเธอ
นั่นแหละ
!!

ไป
ออกไป
ให้พ้นๆ
เดี๋ยวนี้
!!

ซี...
คิดว่าจะ
หลบได้
ง่าย ๆ
ซะอีก...

ผิดพลาด
กว่าที่คิด
นะเธอ
นะ...

คนที่สู้...
ร่วมกับ
หมิงให้มา...
คือชั้น...

ไม่ใช่เธอ
ซักหน่อย
...

...ขอโทษ
นะคะ...

คุณ...
หมิง
เขี่ยะ...

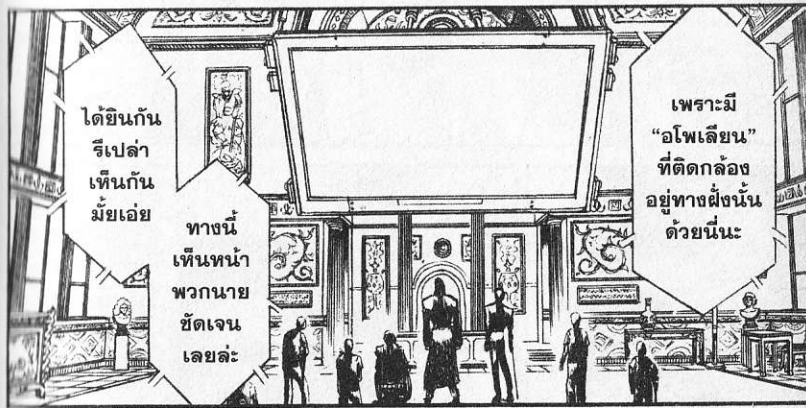

อีก
...!!

ปะ...
เป็น
อะไรไป
คะ!?

ไม่ต้อง
มา...
ยุ่ง...

ได้ยินกัน
รีเบล่า
เห็นกัน
มั๊ยเอ๊ย

ทางนี้
เห็นหน้า
พวกนาย
ชัดเจน
เลยละ

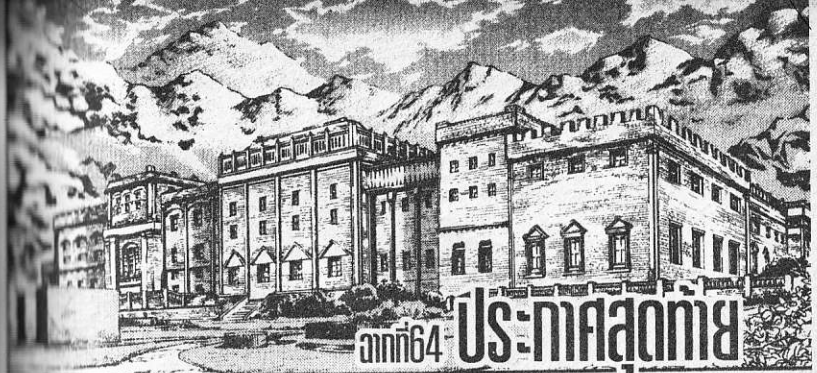
เพราะมี
"อโพลีเซียน"
ที่ติดกล้อง
อยู่ทางฝั่งนั้น
ด้วยนี่นะ

ผมคือ
เฟซเลส
ที่ คุณฯ รู้จัก
กันดีเอง
ครับ

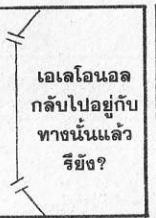
หน้าใหม่
ของผมที่
สร้างขึ้นมาจาก
เทคโนโลยี
โคลนนิ่งเป็นใจ
บ้างเอ๋ย?

ตอนที่ 64 ประกาศสุดท้าย

วันนี้จะ
เป็นการออก
อากาศ
ครั้งสุดท้าย
แล้ว

เอเลโอนอล
กลับไปอยู่กับ
ทางนั้นแล้ว
รึยัง?

ซี
ซี
ก็อย่างที่
รู้ๆกัน
ผมถูกหลอน
สัตรีก
ไปซะแล้ว

ชื่อฟูลินะ
ผมแต่หัวที่เป็นฮีโรเงาเนะ
แต่ฯ แต่กลับเล็กและ
สั้นไปเป็นช่างเทคนิคแทน
ดูๆดูๆเรื่องของผมมากโข
อยู่เลยนี่นา

กรีเองเรา
ไม่ได้เจอกันตั้งแต่ตอนที่
ไซจิตายที่หมู่บ้านคูโระ
แล้วสินะ ดูฯแล้วนี่ก็
จวนได้เวลาหมดอายุขัย
แล้วล่ะมัง

...ไม่ฯ ได้
เจอกัน
ซะนาน
นะ...
นารุมิ
ตั้งแต่
ตอนที่ผม
ช่วยเธอเอาไว้
ที่ซาฮาร่า
จนตัวเอง
ตายนั้นเลย
ใช่มั๊ย

อ้าว

ก็
เพราะ
เจ็บ
แหละ

ผมเลย
จัดการเร่ง
อาการโรค
ไซนาซ่า
มันซะเลย
!!

พอกันที
ตายฯ ไปซะ
ให้หมดมันนี่ละดี
ไอ้พวกมนุษย์
ในโลกนั้น

“นารุมิคง
เพราะอะนั่น...
เธอ...ต้องอยู่
ต่อไป”

คงตกใจน่าดู
เลยละสิ
ที่เฟซเลส
คนนั้นอยู่
เบื้องหลัง
เรื่อง
ทั้งหมด

และใน
ตอนนี้

ก็กลายเป็น
หนุ่มเพื่อ
หล่อเพื่อ
มาเจอกับ
เธอลีกหน
แบบเนี้ย...

ตอนที่ 64 ประกาศสุดท้าย

ผมเคย
ทำไป
จนใน
นี้ได้
ขนาด
นี้...

ไม่สิ
ก่อน
อื่น...

มันเรื่องอะไร
ที่แกจะต้อง
ทำตัวเป็น
“ซีโรจนาเนะ”
แล้วต่อไปถึง
ซาฮาร่าด้วย
?

ไม่เข้าใจ
การกระทำ
ของแก
เลยสิ
ให้ตาย

๗๗๗
...ผมก็
เอาแน่
ไม่ได้
แบบนี้ นารุมิ
ล่ะ

หลังจาก
ที่ทั้งตุ๊กตา
พองขึ้นไป
เพราะรู้ว่ามัน
ปลอมขงมนุษย์
ไม่ได้

ผมก็รู้ว่าตุ๊กตาพองขึ้น
ได้ตั้ง “คณะละครสัตว์
ยามวิกาล” ขึ้น
เพื่อออกเดินทางตามหา
“ศิลาไร้กระด้าง” ที่จะ
ทำให้ตัวเองเข้มได้

แต่ขอโตมาตัว
มันจะทำอะไรใคร
จะไปสนกันล่ะ
ตามให้มันจะเป็น
เพราะผมเป็นต้นเหตุ
ก็เถอะ

น่า
รังเกียจ
ซะจริง ๆ
คน
อะไร...

อยากจะทำอะไร
ก็เชิญได้เลยสิ
แต่ถึงอย่างนั้น
ก็ตามผมก็ยัง
อยากได้ “ศิลา
ไร้กระด้าง” อยู่ดี
เพราะว่ามันสำคัญ
ต่อแผนการ
ของผม

เพราะฉันถึงได้
สนใจใน
วิธีการหา
“ศิลาไร้กระด้าง”
ของพวกเขา
อัตโนมัติ
ขึ้นมา

วิธีการ
หา?

คณะ
ละคร
สัตว์
พยายาม
วิพากษ์
ของ
เธอ
พบวิธี
ตามหา
มันแล้ว
!!!

ก็
“โรคโชนาซ่า”
ที่เจ้าพวกตึกตา
มันปล่อยให้
ทั่วโลกโง่งม

เพราะ
อย่างนั้น...
เพื่อเรื่องแค่นี้
แกเลยปล่อย
ทิ้งโชนาซ่า
ไปเพื่อเนี่ยนะ!?

ก็ใช่
นะสิ
นารุมิ

แล้วการที่จะได้
เข้าใกล้มนุษย์ที่มี
“ศิลาไร้กระด้าง” อยู่
อย่างไม่ติดสังเกต
มันก็ต้องมาอยู่
ข้างมนุษย์ถึงจะ
สะดวกกว่าไหมล่ะ?

ที่พวก
อโธมาตาหรือ
พูดให้ถูกก็คือ
“เร แคนเตอร์
ปิโอเช่” คิดอยู่ก็
คงไม่แคล้ว
เรื่องแบบนี้
หรอกมัง

“ศิลาไร้กระด้าง”
ที่ให้กำเนิดยา
วิเศษซึ่งรักษาได้
ทุกคนนั้นถูก
เก็บซ่อนเอาไว้
ในร่างกายของ
มนุษย์

และเพราะว่า
ในตัวของ
มนุษย์คนนั้น
มี “ศิลา
ไร้กระด้าง” อยู่
จึงไม่มีทาง
เจ็บป่วย
เด็ดขาด

ถ้าทำให้คน
ทั้งโลกขยับ
ไม่ได้ด้วยโรค
โชนาซ่าซะก็
เรียบร้อย
สิน...

ถูกต้อง
เลยล่ะ
ฟู

เพราะฉัน
ก็เคยทำมา
ดีหน้าชื่อ
เป็นพวก
“โจนาเนะ”
ชั้นแรก...

ใช่...แล้ว
ผมก็ได้
ข่าวลือ
เรื่องของ
เธอ...

ว่าเป็นชาย
ที่ไปยัง
บ้านเกิด
ของผมกับ
ลูซิล

และก็ได้
จับคู่ถึงอดีต
ของผม
กับพี่ชาย
มา...

พล
รู้เรื่องนั้น
ผมก็เกิด
สนใจเธอ
ขึ้นมา

ว่าผู้ชายที่รู้เรื่อง
ของผมกับพี่ชาย
จะเป็นคนแบบไหน
กันแน่ เพราะฉันผม
ถึงได้ไปที่ซาสาร์

คนที่จะขยับ
ขยับได้อยู่ในโลก
ที่เขยิบกันไป
แล้วนั้นคงมีอยู่
ไม่กี่คนหรอก

แล้วที่เหลือ
ก็แค่กำจัดพวก
“ซีโรจาเนะ”
ให้หมดไป
ก็จะเหลือแค่คนที่
มี “ศิลาไร้กระด้าง” อยู่
เท่านั้น

พลได้เจอ
ก็เล่นเอา
ตกใจเขี้ยวล่ะ
เพราะถึงเธอ
จะหน้า
ไม่ค่อย
เหมือนแต่
บรรยากาศนี้
ไม่ผิดกับพี่ชาย
ผมเลย

แล้ว
ตอนนั้น
ผมก็คิด
เลยนะ

ว่าจะ
ให้เธอ
มาเป็น
“พี่ชาย”
ซะเลย
!!

แล้ว
ก็

จะได้รอด
ให้เธอเห็น
เต็มๆ
สองตา
ซะหน่อย

ถึงตอนที่ผม
เอาเลโอนอล
มาเป็นของ
ตัวเองยังง
ล่ะ...

แล้วอย่าง
สุดท้ายเนี่ยนะ
มันก็ไม่ตาย
ที่จะทำให้พวก
อโธมาต้าสยบ
แทบทำด้วย
คำคำเดียว
ยังงล่ะ

ผมเป็นคน
สร้างพวกเจ้า
ขึ้นมาเองนะ
ขอบอก

เพราะฉัน
ตอนนั้น
ถึงได้
ช่วยฉัน
ขึ้นเรื่อย...

ก็ถ้าไม่มี
“พี่” ให้อวด
มีหวังน่าเบื่อ
ตายเลยนะสิ

พอพบเธอแล้ว
ตัดสินใจได้แค่
ผมก็ไม่มีอะไรจะ
ก็เลยแกล้งตาย
ออกจากซาซา...

พูดอย่างนั้นแล้ว
พวกตุ๊กตาก็จะ
“เข้าใจ” ใน
ความหมายของ
พูดในและสงบ
ทันทีเลย

จริงสิ
ผมได้ไปหักทนาย
เจ้าพวกตุ๊กตา
ที่ปล่อยทิ้งไว้
มาตั้งนานนม
ด้วยล่ะ

พอเจอกันปุ๊บ
มันก็ปรี๋เข้ามาจูโจม
ทันทีเลย ก็อย่างว่า
แหละนะ พวกมัน
คิดว่าผมเป็น
“อีโรจานะ” นี้นา

แต่ว่านะ
นารุมิ

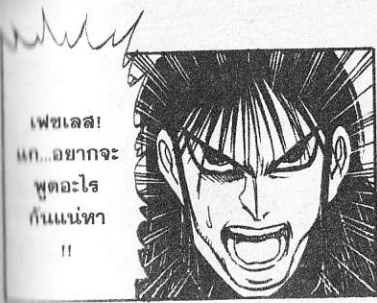
ยังจำที่ว่า
“สามไม้ตาย
ของเพซเลส
รีเปลล์เอ็ง

เฮอะ...
“เข้าใจ”
กะมีอะไร
กันล่ะ...

เอาเป็นว่าผมตอบ
ข้อข้องใจให้แล้วนะ
คราวนี้ตามประกาศ
ครั้งสุดท้ายบ้าง
ละกัน...

เพชเลล!
แก็...อยากจะ
พูดอะไร
กันแน่หา
!!

อย่า
บอกนะ
ว่า...

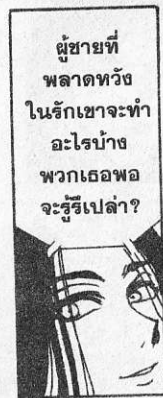
เซ่อ

ลงท่าม
ก็ชวดได้
เอเลโอน
มาจนโพ

“ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง”

“จะเป็นยังไง
ก็ช่างหัวมัน
แล้วละ”

ผู้ชายที่
พลาดหวัง
ในรักเขาจะทำ
อะไรบ้าง
พวกเขาพอ
จะรู้รีเปล่า?

บางคนก็
สำนึกตัว
บางคนก็
พยายาม
ที่จะลืม
บางคนก็พบ
รักใหม่...

แต่ว่า
นะ

ผมมัน
ไม่ใช่
แบบนี้
นี่สิ...

“โอโลก
ที่ทำให้ผมต้อง
เศร้าเสียใจ
แบบนี้เนี่ย

อย่ามี
อยู่เลย
จะดีกว่า”
ยังงี้ละ

ผมได้ออก
คำสั่งให้
“อโพเลียน”
ทั่วโลกเร่ง
กระจาย
เชื้อโซนาซ่า
ให้เร็วขึ้น
แล้ว

รับรองว่า
มนุษย์
ทั่วโลกที่ป่วย
เป็นโรค
โซนาซ่าอยู่ได้
ตายภายใน
2 อาทิตย์
แน่

พระเจ้า
ทรงสร้างโลก
ขึ้นได้มา
ภายในเวลา
อาทิตย์หนึ่ง
สิ้นะ

ฉันผม
จะให้เวลา
สองเท่าเลย
ก็แล้วกัน

ใจกว้าง
น่าดู
เลยนะอะ
ผมเนี่ย

อ้อ
ฝากบอก
เอล
โอนอล
ด้วยนะ

ว่า “ถ้ายอมมาเป็น
ของผมซะก็ตีไป
แล้วแท้ ๆ น้า”
เนี่ย

ลาล่ะนะ
ทุก ๆ ท่าน
!!

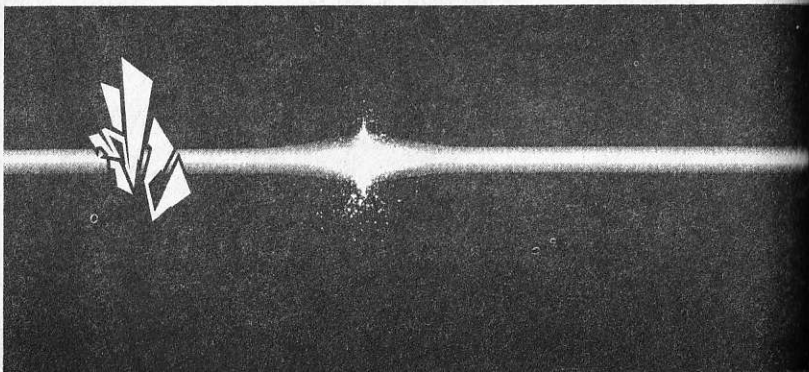
ลาก่อน
ตลอด
กาล

อย่า
มาจับ
นะเว้ย
!!

ชั้นแค่...
จะเปลี่ยน
ผ้าพันแผล
ให้...

ไปตกเลขนะว้อย
เห็นเขาวัวเพราะแก
ทำโลกเลยต้องมา
เป็นแบบนี่ไม่ใช่
เธอจะใจ

แค่แก
เข้ามาใกล้
มันก็ชวนให้
ซ่า ๆ จะสารอก
ออกมาหมดได้
หมดพุ่งอยู่
แล้วเนี่ย

อย่างแกนะ
ให้ช่วยพวก
ตุ๊กตาเหมด
มาแทนยัง
จะดีซะกว่าอีก

รีบ ๆ
ใส่หัวไป
ทางโน้น
ซะไป
!!

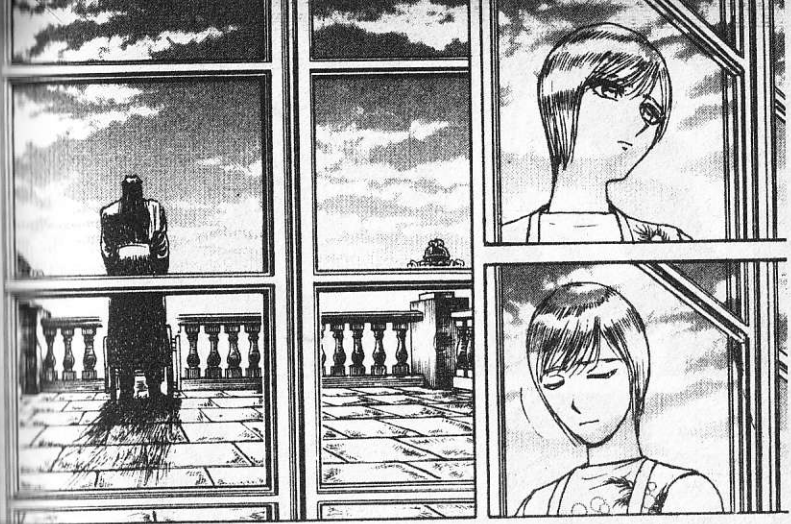
นน้อยแน่

อะไรกันพะ
จะมาหาว่า
ซีโรจนะ
ผิดหมด
เธอละง!

อย่านะคะ
คุณในรี
คุณอีโร!

มี
ปัญหา
ซีโรวะ
ไฉนปี
นี่!

ขอโทษด้วยที่
แล้วไว้น
จะมาช่วย
งานใหม่
นะคะ...

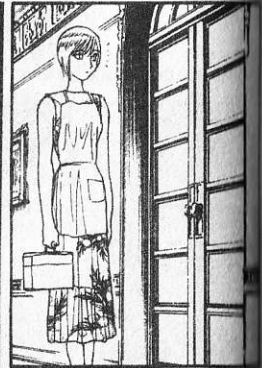
ซีโร
จานะ

ขอตัว
ล่ะคะ...

มาตกลง
แบบนี้
ไม่เป็นไร
แน่ะ
อาเจ้

เขียน
สบายดี
ออกจะ
ตายน่า
หมีงให้

คนอื่นๆ ออกมา
ข้างนอกไม่ได้
เพราะโรคไซนาฮา...
พวกที่ดื่ม "อควิวีโต้"
ถ้างเรา
นี่
ทำไรตเนอะ...

เป็น
ห่วงกัน
ด้วย
เธออ...

ซี?...
ดีใจ
นะ
เนี่ย...

มันต้อง
แหง
อยู่แล้ว
สิ...

ดูๆ แล้ว
ยังอาการไม่ดี
เลยนะเจ้...

ซัน
นะ...

07

สาตน้ำ
ใส่หน้าชัย
เอเล
โอนอล
มาละ...

ซัน
เทรล
?

นึกว่าพอ
หลบได้
ทำ...
แต่แม่นั้น
ก็ไม่ขี้ก
หลบ...

คุณเอ
เลโอน
นอล

ท่าน
เอรี

มี
อะไรเทรลอะ
ถึงได้มานั่ง
อยู่ตรงนี่...

...ไม่
ขี้ก
ให้
เด็ดขาด

ก็พอถูก
ไอ้ตุ๊กตา
ที่คอยตาม
ติดขัยนั่น
มันฆ่าตาย
เอาขึ้นมา...

แถมที่คนอื่น ๆ
ทั่วโลกต้องทรมาน
เพราะโรคโซนาซ่า
แบบนี้ก็เพราะว่า
เฟซเลสมัน
หมายตาผู้หญิง
คนนั้นอีก...

ความแค้น
ของอาเจินะ
ผมจะชำระ
ให้เอง

นะ...
นั่น
สินะ

ใช่แล้ว
ละ...

อโธมาต่า
กลับมา
เกิดใหม่
อะไรนั่น
ใครจะไป
ขอมรับ
กันละ

พวกทหาร
ทุกคนต่างก็
เกลียดหน้าซัน...
แถมพวกเด็ก ๆ
ก็พากัน
หวาดกลัวซัน...

ซันเลย
ไม่รู้ว่าจะ
ทำยังไง
ดีแล้ว
ละคะ...

ที่ซันให้คุณ
ทำงานกลับ
กลายเป็นว่า
ไปทำให้อย
เหนื่อยใจ
อย่างนั้น
สินะคะ...

ไม่
ทรอก
คะ...

แต่ยังไง
ก็เข้าไป
โกรธแค้น
ทหารพวกนั้น
เดี๋ยวจะ...

เพราะว่า
พวกเค้าเอง
ก็กลัวจน
แทบทนไม่ได้
เหมือนกัน

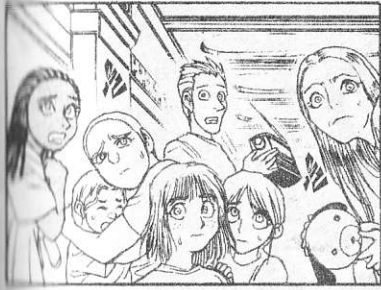
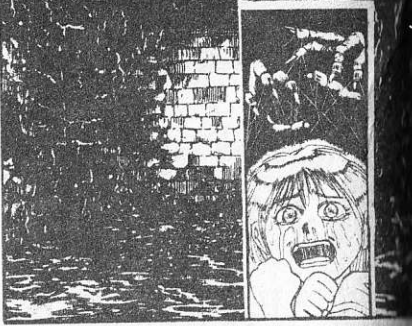
ตอนนี้ทั่วทั้งโลกมีแต่
พวกตัวเองที่ยังขยับได้
แต่ถึงอย่างนั้นในความ
เป็นจริงกลับไม่อาจทำ
อะไรได้เลย ดังนั้นจึง
กอดดินและกลัวเอา
มาก ๆ...

พวกเค้า
ก็กลัวคุณเหมือนกัน
ที่พวกเด็ก ๆ เป็น
นั่นแหละคะ
แล้วก็เลยมาพาล
อาละวาดใส่...

เทรล
คะ...

ชั้นเอง
ก็เคยมี
ประสบ
การณ์
ที่เคียดแค้นแล้ว
ใครซักคน
อยู่ในห้อง
แคบๆ ด้วย
เหมือนกัน...

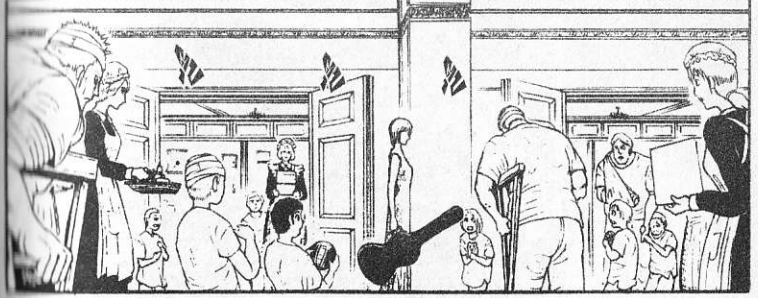

ชั้นก็
ด้วย
ค่ะ...

แล้วใน
ตอนนั้น
ท่านเอรี
ทำยังไง
กับมัน
เทรลคะ?

ชั้น
เทรลคะ...
นั่นสินะ...

ต้อง
เพลง
ละมัง

เพลง...
เทรลคะ
?

ชั้น
เทรล
คะ

ชั้นลืมนะ
ชะสนิทเลย
ละค่ะว่า
ตัวเองเป็น
นักแสดง

เมื่อเป็น
นักแสดง
ก็ต้องทำ
ผู้ชม
ฟังพอใจ
ถึงจะถูก

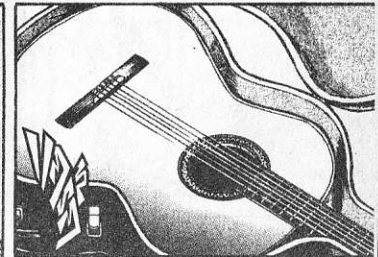

คุณ
เอเด
โอ
นอล
?

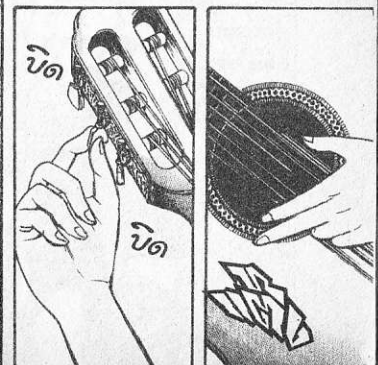
เวลาชั้น
ร้องเพลงแล้ว
จะช่วยให้ลืมน
เรื่องร้ายๆ ไป
และทำให้
จำเรื่องชั้นมา
ได้ค่ะ...

ทีนี้มี
เครื่องดนตรี
อะไรบ้าง
มั๊ยคะ?

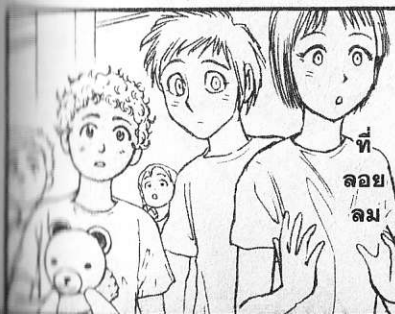
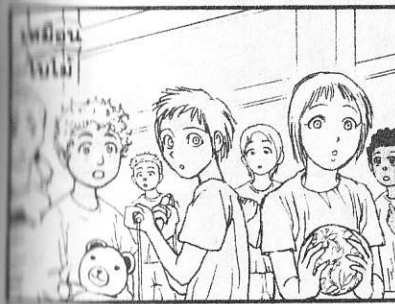
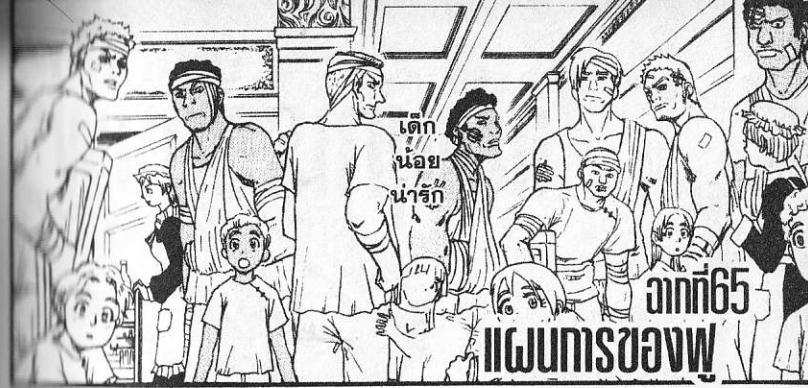
ท่าน
เอรีคะ

เด็กน้อย
น่ารัก
เด็กน้อย
ที่รัก

เพลงของ
เจ้าแกว่งไกว
เหมือนใบไม้
ที่ลอยลม

ฉากที่ 65

แผนการของพี่

ให้แก่
เด็กคน
หนึ่ง

และ
แก่
ทุกคน
อีก
หนึ่ง
เกิด..

ถึงจะเป็น
เสียงเพลงที่ทุ้มต่ำ
แต่ก็ฟังดูอ่อนโยน
มากเหลือเกิน...

แล้วใน
ตอนนั้น
ไม่ว่าใคร
ที่อยู่
ณ
ที่นั้น...

ต่างก็พากัน
ระลึกรถึงเพลง
ที่ตัวเองได้ฟัง
เมื่อครั้งแรก
เกิดขึ้นมา

เพ...
แต่ใจ
ต่อ?

ต่อจากนั้น
ก็เป็น
มหกรรม
ขอเพลงของ
พวกเด็ก ๆ
เลยละ...
สมเป็น
นักแสดงนะ
ขนาดก็ตาร์
ยังตัดได้

แต่ไม่
ยักรู้จัก
เพลง
“ตีทออยด์
ร็อคซิดี”
ที่ขึ้น
รีเคอร์สดี
ไปซะนี่...

เฮะ ๆ
ฟังแล้ว
ไม่เข้ากับ
พี่สาว
คนนั้น
เลย
เฮะ...

แล้วที่พวกเรา
มานั่งฟังบุพรี
ก็อยู่แบบนี้
มันเข้ากัน
กันหรือ?

ก็เป็น
นักขา
เหมือน ๆ
กัน
ล่ะน่า...

แล้ว...
คนอื่น ๆ เค้า
ทำดีกับ
คุณชิโรจนะ
มากขึ้น
บ้างมั๊ยคะ
?

กับพวก
ผู้ใหญ่เนะ
ยังหอรอก
แต่กับเด็ก ๆ เนะ
ดูจะเริ่มชินกัน
แล้วล่ะ

แล้วใน
กลุ่มผู้ใหญ่เนะ
ติดตามเข้าใหม่นั้น
กับกิกที่เป็นดาราทอง
นั้นน่ากลัวสุดขอ
เลยขอบอก

แถม
เชงกันที่โร
เป็นต้องพูด
อะไรใส่ทุกที
ก็มันเสียสุด ๆ
เลยนะ
ขอบอกให้

แต่ชั้น
ได้ยินมาว่า
เธอคนนั้น
เองก็เจอ
เรื่อง
ลำบากมา
นะคะ...

ได้ยินว่าเธอ
ถูกแฟนเข้าที่
เชงกับ
หน้าอกอย่างจัง
เมื่อตอนที่
ไปเอาเครื่อง
รักษาโรค
ไซนาซ่า...

เธออะคะ...
คุณ
ชิโรจนะ
น่าสงสาร
จัง...

ก็นั้นละสิ
ว่าแต่
อัลเรก็ใน
ไทงนายมา
อยู่ที่นั่นละ?
ไม่คอยตาม
ชิโรจนะ
แล้วอะ
?

มนุษย์ที่อยู่ที่นี่
ต่างกิกแล้วซ่า
ตั้งนั้นท่าน
เอเลโอนอล
จึงไม่ให้ซ่าอยู่
ใกล้ตัวท่าน

เพราะ
ตอนนั้น
เสียเลือด
ไปมาก...
ใส่ให้ตอนนั้น
จึงหายชัง
ไม่ฟื้นตัว...

นั่นไม่ใช่
ความผิด
ของ
ชิโรจนะ
ซะหน่อย...

พวกคนที่เป็นแบบนั้น
ตอนนี้นำล้าง
ระบายนความ
คับแค้นกับ
คุณชิโรจนะ
สินะคะ...

จะยังงิกข้างเถอะ
แต่ตอนที่ชิโรจนะ
ถูกแกดั่งกือซ่า
อาละวาดละกัน

โอโฮ
ก็บอกว่าชั้น
ชื่อเรียวโกะ
ใจเล้า
หัดจำหน่อย
ซี่!!

แต่ว่า
ก็ว่าเหอะ
อาเจ็ทซี่
หมิงเซี่ยะ
นั้นนะสุด ๆ
ไปเลยละ

พี่แกแฟน
ลาตน่า
ใส่คุณ
ชิโรจนะ
เฉยเลย

เด็กสาวมนุษย์เอีย
ซ่าเข้าใจอยู่แล้วว่า
ท่านเอเลโอนอล
ไม่ปรารถนาเช่นนั้น

งั้น
เธอ
?

ชิโรจนะ
ร้องเพลง
เธอ
เนี่ย~

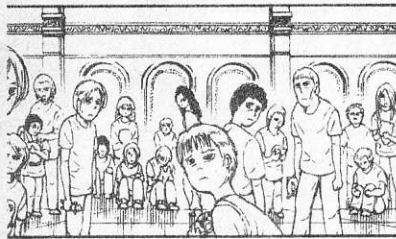
อยาก
ไปฟัง
มั่งจัง
น่า~

เฮ้อๆ!
อย่าคุยกัน
ตอนกำลังแสดง
อยู่สิเพีย!!

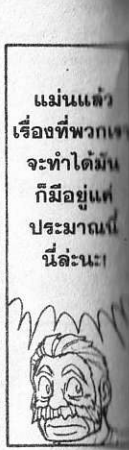

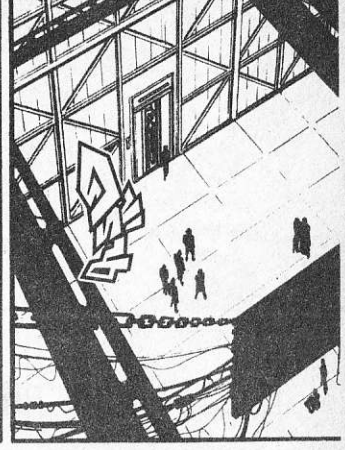
แต่ก็
ดูสิ
ปา~

บ๊ว
อารมณ์
ผู้ชม
ไม่ขึ้น
เอาเลย
แฮะ...

อย่าบนานา
กิดตกลง
กันแล้วนี่
ว่าเราจะ
ทำเท่าที่
ทำได้นะ

หุบ
ปาก
มั้ง
เป็น
มัย
หา
!!

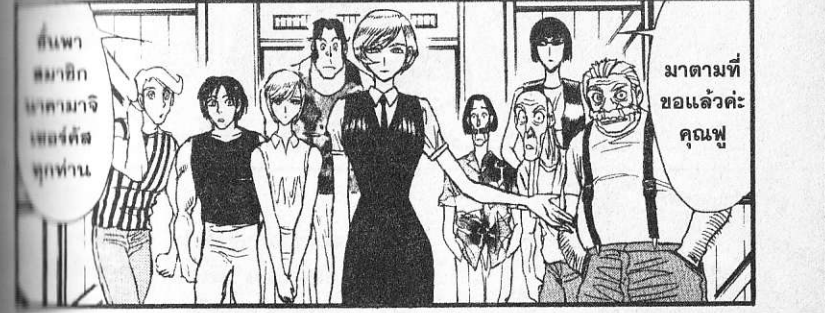
ร้าย
เอาเรื่อง
เลย
นี่หว่า

ของ
ตาย
อยู่
แล้ว

ว่าแต่
วันนี้มีสื่อซึก
เจ้านาโอด
ก็ไม่มาอีกแล้ว
เรอะ

สินพา
สมาชิก
เขามาจ
เซอร์กิส
ทุกท่าน

มาตามที
ขอแล้วค้
คุณฟู

สวัสดี
คะ

คร้าบ
ท่าน
เอรี
!!

คุณฟูบอกว
มีเรื่องสำคัญ
อยากจะคุย
ด้วยนะคะ

ต้องขอภัย
ด้วยจริง ๆ
นะครับ
ที่ต้องรบกวน
กระทั่งองค์หญิง
แบบนี้

สวัสดี
ทุกท่าน

ฟู...
 ชันไต้ตันนี่
 ของคุณหลาน
 มันอยู่ใกล้กับ
 ที่ตั้งยุทธปัจจัย
 ทางทหาร
 ไม้ไขว่จะ
 เรียกเจ้า
 พวกตัวตลก
 ละครสัตว์
 มาในที่แบบนี้
 คิดจะทำอะไร
 กันแน่!?

ว่า
 ไงนะ
 !?

โต่ตาย
 ภายใน
 ๖ นาทีตายนั่น

อะ...
 อะไร
 กัน...

เรื่อง
 เหตุผลนะ
 มันต้องมี
 อยู่แล้ว
 ละจ้ะ

เหตุผล
 ?

คุณ
 หมิงเห็น
 กับนางามิคุ
 ก็ฟังไว้ด้วย
 กันดีกว่า

อ้อ...
 สักบอก
 เลเตโอเนด
 ด้วยนะ

ว่า
 “ถ้ายอมมาเป็น
 ของผมชะกิติ
 ไปแล้ว
 แท้ๆ น้า”
 เนี่ย

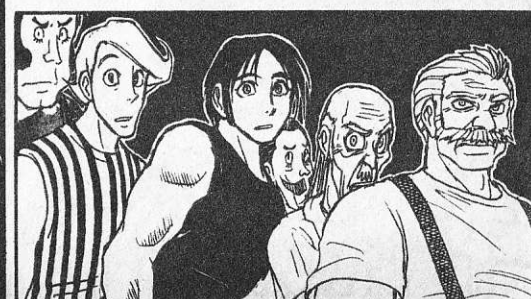

เมื่อวันก่อน
 ได้มีการ
 ติดต่อครั้ง
 สุดท้าย
 จาก
 เพซเลด
 คีตรู
 ของเราที่
 ตอนนี้อยู่
 บนสถานี
 อวกาศ
 มายังเรา

ผมได้ออกคำสั่งให้
 “อโพเลียน” ทั่วโลก
 เร่งกระจายเชื้อ
 โซนาฮาให้เร็วขึ้น
 แล้ว
 รับรองว่า
 มนุษย์ทั่วโลก
 ที่ป่วยเป็น
 โรคโซนาฮา
 อยู่

อะ...โอ้
 หมอนี่
 เอง
 เอะอะ...

๐๘...
๐๐๐...

ไม่เอานำ
ถ้าผู้หญิง
ต้อง
มาคอย
คิดมาก...

เรื่องผู้ชาย
ที่โดนหักอก
อยู่เรื่อยก็โต
ไม่เกรนขึ้น
สมองกันพอดี
หรือ

วิค
มา...

แถม
ไม่เจ้าเพชรเลส
ตัวการออกคำสั่ง
แมลงโรคโซนาซ่า
ก็เดินทางไปอยู่บนสถานี
อวกาศที่สูงจากพื้นโลก
ถึง 4๐๐ กิโลเมตร
ซะอีก...

ซีปนาวุธ
ICBM ใจล่ะ!
ความสูงระดับนั้น
ยิงซีปนาวุธข้ามทวีป
ไล่ได้สบายมากเลย!
รับรองว่ามั่นต้อง
ร่วงแน่ๆ

ไม่ได้
ผล
หรือ

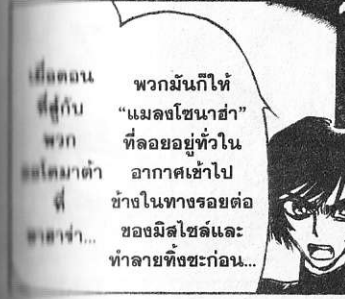

จะทำอะไร...
อีก 2 อาทิตย์
คนทั้งโลก
ก็จะพากัน
ตายหมด
แบบนี้

ยังทำ
ยารักษา
ไม่ได้อีก
หรือ
!?

แล้วไอ้เครื่อง
รักษาโรคโซนาซ่า
ที่แบกมาจากอเมริกา
นั้นล่ะ ทำอะไร
ไม่ได้เลยหรือ?

เมื่อตอน
ไปอยู่กับ
พวก
อะโคมตา
เขา...
พวกมันก็ให้
“แมลงโซนาซ่า”
ที่ลอยอยู่ทั่วไป
ในอากาศเข้าไป
ข้างในทางรอยต่อ
ของมิสไซล์และ
ทำลายทิ้งซะก่อน...

เสียใจ
ด้วยแต่
โรคนี้
ไม่มียา
รักษา

และ “แฮร์รี่” เอง
ก็ยังมีจำนวนไม่มากพอ
ที่จะช่วยคนทั้งโลก
ที่มีกว่า 6 พัน 3 ร้อย
ล้านคนได้หมด

...บ๊อดช...
ไม่มีเวลาพอที่จะ
นำมารักษา
ให้ทีละคนๆ
ซะแล้ว...

โอ... ดาวเทียม
สังหารเป็นไง?
น่าจะมีพอมิ
ASAT
(ดาวเทียมสังหาร)
ที่เอาไว้ทำลาย
ดาวเทียมสายลับ
หรืออย่างละนั่น!

และก็ถูก
เพชรเลส
เอาไปใช้
ปกป้องรอบๆ
อาณาเขต
ของมัน
ตั้งนาน
แล้วล่ะ

น้ำ
ที่สุด
!!

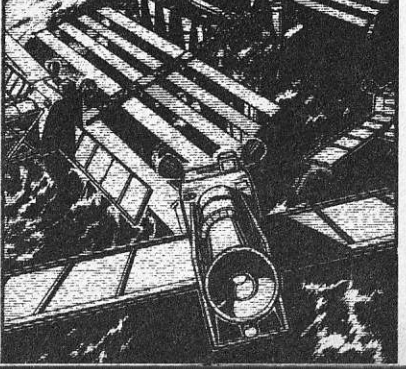

โอ้เว้ย...
นี่ต้องปล่อยให้
ลูกเมียที่ไอ้เรากอน
ตายไปทั้งหมดอย่างนี้
จั้นหรือ...

ริส...
ไอ้บ้า
เอ๊ย...

สิบเอก
เรื่องดาวเทียม
สังหารที่คุณหวัง
พึ่งอยู่นะตอนนี้
ระบบควบคุม
ของมันที่เป็นสิทธิ์
ของอเมริกา
ถูกตัดขาด

ยิ่งกว่านั้น
ที่พวกเราควร
จะทำในตอนนี
ไม่ใช่การ
สังหาร
เพชเลส

หยา?
ก็ถ้าจัดการ
ทำลายสถานี
อวกาศนั้นซะได้
โรคไซนาซ่า
ก็อาจจะหายไป
ด้วยไม่ใช่หรอ
?

เมื่อก็ก็ได้ยื่น
ไปแล้วนี่?
ว่าเพชเลสมัน
ออกคำสั่ง
“แมลงโรคไซนาซ่า”
ไปแล้วเรียบร้อย

โอ้...

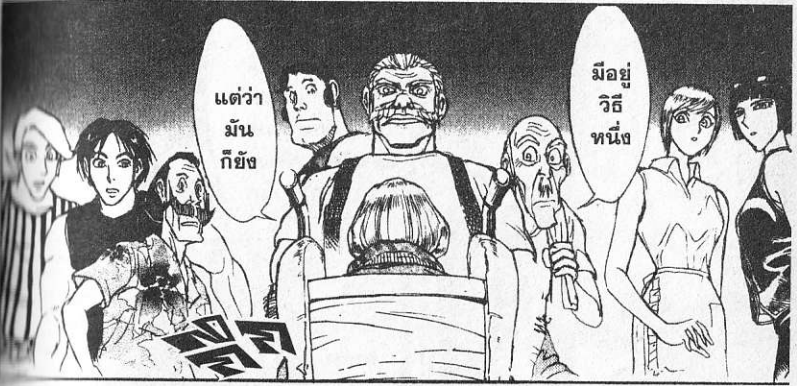
แมลงพวกนั้นเป็น
ออตโตมาตาที่มีความละเอียด
ถี่ถ้วนมาก ลองเมื่อรับคำสั่ง
มาแล้วครั้งหนึ่งรับรองว่า
พวกมันจะไม่เลิกปล่อยโรค
ไซนาซ่าจนกว่ามนุษย์
จะตายหมดโลกแน่ๆ

สรุป
ก็คือ...

เรามีแต่จะต้องไป
พบเพชเลสตรงๆ
แล้วเดินเอาวิธีหยุด
“อโฟเลียน” ออกมา
ให้ได้เท่านั้น
!!

ฮัน
มนุษย์เรา...
ก็มีแต่จะต้อง
พินาศสิ้นเท่านั้น
แล้วละ...

แต่ว่า
มัน
ก็ยังไม่

มีอยู่
วิธี
หนึ่ง

เรื่อง
แบบนี้
ใครมันจะ
ไปทำได้
ล่ะว้อย
!!

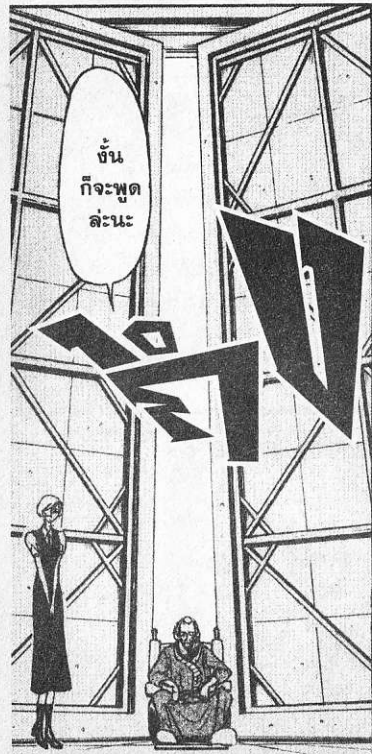

คุณนาคามาจิ...
การที่จะหยุดเรื่องนี้
เราจำเป็นต้อง
มีคณะละครสัตว์
ของคุณ

จะลองฟัง
แผนการ
ของฉัน
ดูหน่อย
ไหมล่ะ?

ไทน์
ลองว่า
มาซี

ฉัน
ก็จะพูด
ละนะ

เคยมีคนที่เขาเครื่อง
ไล่แมลงโซนาซ่า
“แฮรี่” ซึ่งปกติ
จะรักษามนุษย์
ในตัวของมันมา
ตัดแปลงให้ยิงคลื่น
ออกสู่ภายนอก

ศจ.
แวน
ฮาร์ท
!!

อีแบบนี้
พวกเรา
ออกไทม์ด้า
ที่เคสโคโนว
ด้วยของเหลว
สีเงินจาก
แมลงโซนาซ่า
ก็ไม่ไหว
เข้าใกล้ได้

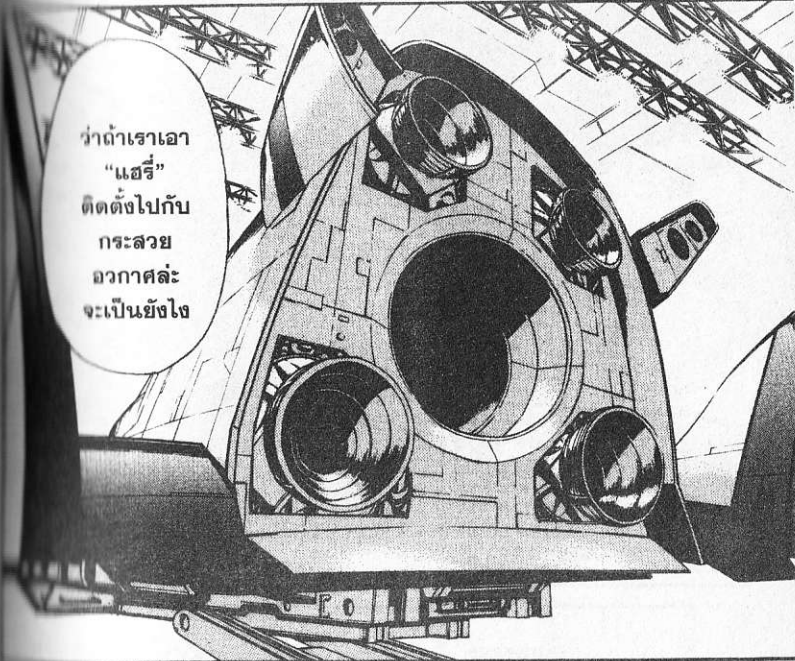
ไม่มีเลย
ในเวลาสั้นๆ
จะจัดการ
ตัดแปลง
“แฮรี่” แบบ
ที่มนุษย์
ต้องเข้าไป
ในนั้น

ไม่
กล้า
แบบ
คน
อื่น
จะ
จัดการ
โซนาซ่า

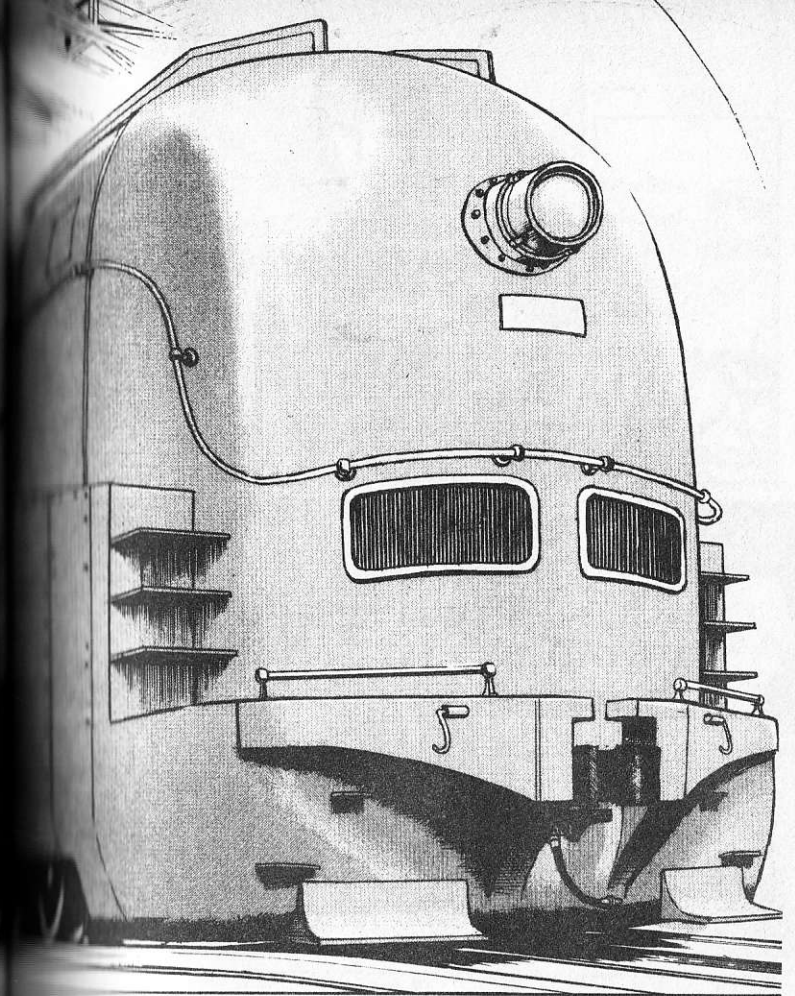
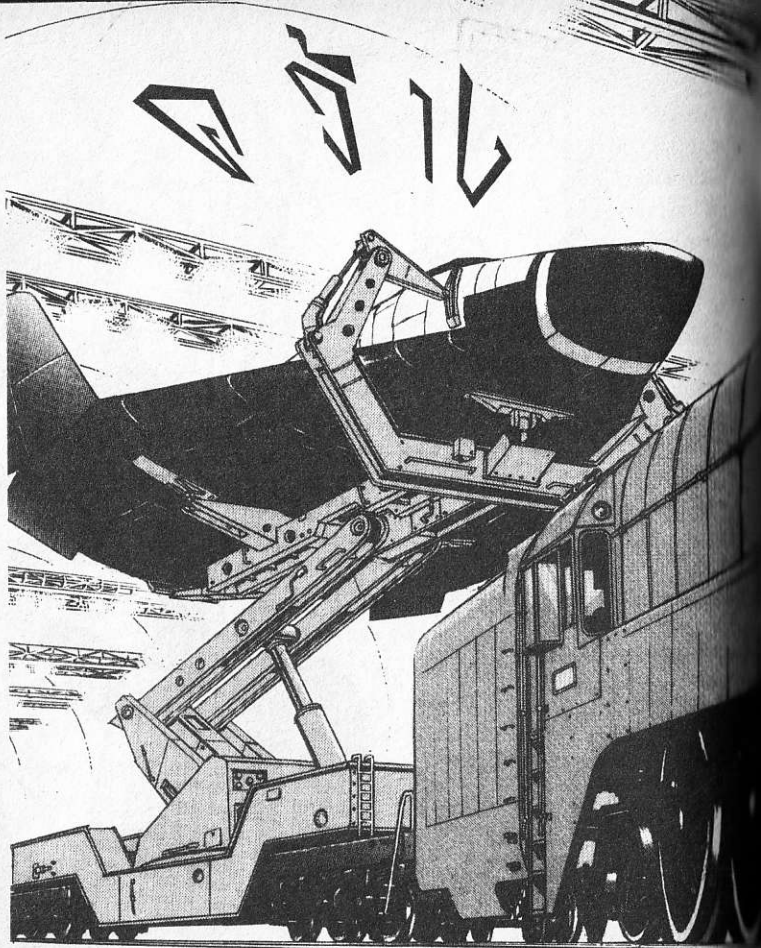
ตลอดมัน
เข้าไปแมลง
โซนาซ่าไม่ว่าจะ
เข้ามาใกล้
แฮรี่ ภายใน
ไม่กี่ เมตร
ได้เลย

พอ
ฉัน
อย่างนั้น
ฉันก็เลย
คิดขึ้นมา

ว่าถ้าเราเอา
“แฮรี่”
ติดตั้งไปกับ
กระสวย
อวกาศละ
จะเป็นยังไง

จะ
อธิบาย
แผนการ
สั้นๆ

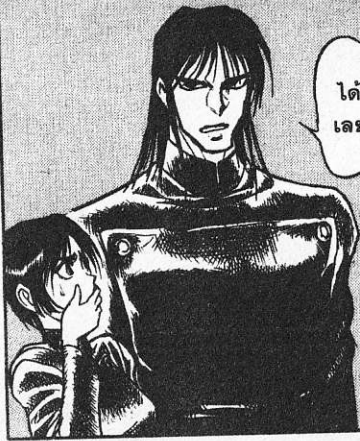
พวกเรา
จะ
ขนกระสวย
อวกาศลำนี้
ไปจนถึง
สถานียิง

และประกอบ
มันเข้ากับจรวด
เตรียมไว้แล้ว
จากนั้นก็ยิงขึ้นไป
อวกาศของพวก

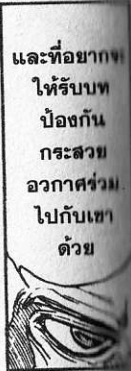
ส่วนขบวนรถก็เป็น
ขบวนจักรไอน้ำในสมัยโบราณ
ที่ปรับปรุงเพิ่มเติมอะไรเข้าไป
เล็กน้อย คิดว่าน่าจะป้องกัน
จากแมลงชอนาซ่าได้บ้าง

คนที่จะนั่ง
ไปกับมัน
ก็มี...
นารุมิคุง
ฝากทีนะ

ได้
เลย

และที่อยาก
ให้รับบท
ป้องกัน
กระสวย
อวกาศร่วม
ไปกับเขา
ด้วย

จักรไอเอ็นเอ
ไม่ได้
บังคับด้วย
คอมพิวเตอร์
ของไซนาฮ่า
ไปอาจสร้าง
ความเสียหาย
ได้หนัก

จัด
เป็นยาน
พาหนะที่
ยอดเยี่ยม
ที่สุด
แล้วละ

และที่
กระสวยอวกาศ
ลำเล็กนี่เอง
ก็ได้ติดตั้ง
“แฮรี่” เครื่อง
ขับไล่แมลง
ไซนาฮ่า
เอาไว้

ก็คือ
พวกคุณใน
นาคามาจิ
เซอร์คิล
ทุกคน

ชน
กระสวยอวกาศไปด้วย
ขบวนรถไฟจักรไอเอ็นเอ
จากนั้นก็จัดการยิง
มันขึ้นไปยัง
สถานีอวกาศที่
เพซเลสอยู่

จากที่ 66
ไปของแต่ละคน

คนที่จะไป
กับกระสวย
อวกาศ
ก็มีนารุมิ
คุง

ตะ...แต่ว่า...
จะให้วิ่งไปที่ไหน
ละนั่น?

ก็วิ่งไป
ตามราง
รถไฟสาย
ไซบีเรีย...

สู่
ตะวันออก
!!

ตอนที่ 66 ไปรษณีย์แต่ละคน

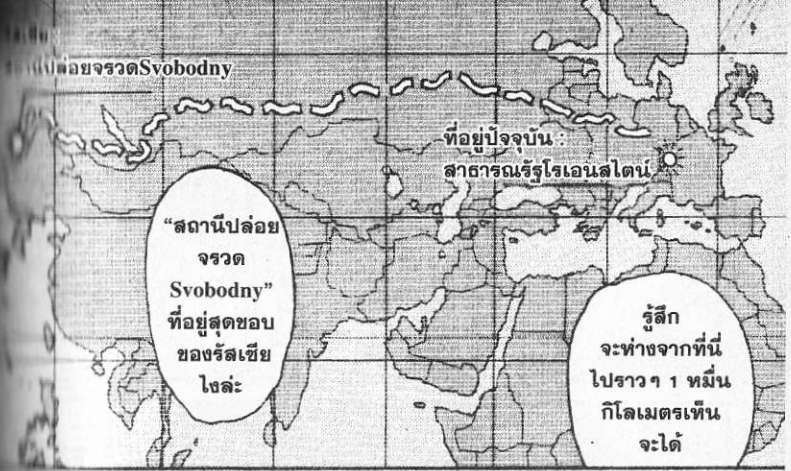
และอยากจะขอให้ นาคา มาจีเซอ์คัตสึ ทุกคน รับหน้าที่ ปို့อกัน

จู่ๆ... มาเดินพูดกัน แบบนี้... ว่าแต่จะต้อง ขนไปถึงที่ไหน ละนั่น?

ทาง ตะวันออก ของทาง รถไฟสาย ไฮบีเรีย

"สถานป่ล่อย จรวัด Svobodny" ที่อยู่สุดขอบ ของรัสเซีย ไฉละ

ที่อยู่ปัจจุบัน : สาธารณรัฐโรเอนสไตน์

รู้สึก จะห่างจากที่นี้ ไปราวๆ 1 หมื่น กิโลเมตรเห็น จะได้

นั่น ตี...

เดี๋ยวก่อนสิพี่ ถ้าสถานป่ล่อย จรวัดละก็ ที่ใกล้ๆ อย่ขาง สถานี "Baikonur" ในคาซัคสถาน ก็มิใช่เรอะ

นี่สำคัญทำไม... สำคัญยิ่งขวด... เบนนี่... ทำไมถึง... ของไฟนักแสดตง... ของสี่ตัวท่า?...
 พวกเราถึง จะยังบาดเจ็บอยู่ แต่ก็เป็นทหารนะ... เรื่องคุ้มกันควร... ต้องให้เป็น... หน้าทีของเราสิ...!!

ทาง ตะวันออก ของทาง รถไฟสาย ไฮบีเรีย

ทั้ง
"Baikonur"
ทั้ง
"Plesetsk"

หรือแม้แต่
"สถานี Erange"
ที่สวีเดนก็ไม่เว้น
สถานีปล่อยจรวด
ที่สำคัญของโลก
ถูกถอดมาตามัน
ยึดไปเรียบร้อยแล้ว
แล้วล่ะ ลีเบก

อะ...
อะไร
นะ...

ที่ฉันพอจะส่ง
กำลังไปหาจนได้
ก็มีแต่ "สถานี
ปล่อยจรวด
Svobodny"
เท่านั้นล่ะ
แย่น้อยนะ

ถ้า
อย่างนั้น
ทำไมพวก
คนและครีดี
ถึงจะไม่ติด
โรคโซนาซ่า
ล่ะ?

!!

นั่นก็
เพราะว่า
พวกเขาเคย
อยู่กับ
เอลไอเนอล
โงะล่ะ

ชั้นเหรอ...
แต่ถ้าชั้น
พวกฉัน
ก็ยิ่งต้อง...

เสียใจ
ด้วย

แต่พวก
คุณทหารอเมริกา
ไม่มีใครที่จะออกไป
ไปสู่รบบ้างนอก
ได้อย่างปกติเลย
สักคน

สิ่งของ
"โซนาซ่า"
หรือก็คือ
"ครีดี"
ก็ถูกโรค
นั้น...

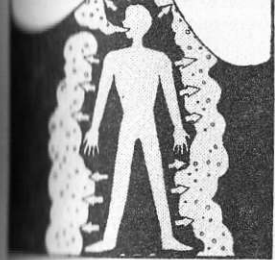
จะออกมา
ต่อหุ้มร่างกาย
ของคนคนนั้น
เอาไว้จากลมหายใจ
หรือเชื้อที่ออกมา
ทำให้คนที่อยู่
ด้วยกันเป็น
เวลายาวนาน
ก็จะพลอย...

จะบอกว่า
พวกเรา
สูดไอนั้น
เข้าไป
ในตัว

ก็เลยได้
ภูมิคุ้มกัน
โรค
โซนาซ่ามา
ชั้นสินะ...

หา
...
จะเป็น
อย่างนั้น
ได้ยังไง
เล่า!

ตอนอยู่ที่อเมริกา
ที่พวกคุณออกมาข้างนอกได้
ก็เพราะว่าได้เข้าไปรับการ
รักษาในตัว "แฮรี่" แล้ว
ใช้ไหมล่ะ แต่กับ
สถานการณ์ตอนนี้
มันผิดกัน

ว่าซิงโงะล่ะ...
จะช่วยรับหน้าที่
คุ้มกันกระสวย
อวกาศได้
หรือเปล่า
?

เพราะชั้นพวกเรา
ที่อยู่ใกล้ติดกับ
ซีโรซานะก็เลย
ไม่เป็นโรค
โซนาซ่าอย่างนั้น
เองละ

แมลงโซนาซ่าได้เพิ่ม
ความร้ายกาจขึ้นแล้ว
ถึงพวกคุณจะไป
"แฮรี่" อีกครั้งก็ยิ่ง
ออกไปข้างนอกได้
แต่ไม่ก็ชั่วโม่ง
เท่านั้น...

รับรองว่าการ
การเดินทางที่
เวลา 5 วัน
จะถึง "สถานี
Svobodny" พวก
คุณจะต้องเป็น
โรคโซนาซ่า
อย่างแน่แท้

ทุกคนอย่า
ทำอะไร
ที่เสี่ยง
อันตราย
เลย
นะคะ

ซีโร
ซานะ
!!

ฉันเป็นผู้หญิง
ที่มีตัวตน
เพื่อต่อสู้อยู่แล้ว
คุณปู่ นารุมิ
กับกระสวยอวกาศนะ
ฉันกับมาริโอเนต
ของชั้นจะปกป้องไว้
ให้ตุ้ตะ

ตะ...
เดี๋ยวสิ
ถ้าชิโรจางะ
จะทำละก็
พวกฉันเอง
ก็ขอ...

ไม่
พวก
ซัง !!

นี่นาย...
พูดอะไร
ออกมา
นะ
นา
โอตะ

มิส
อุชิ...

อย่าตัวน
ตัดสติใจ
เองสิวะ !!

แต่ป้า
แล้วจะปล่อย
ให้คนทั้งโลก
ตายฉันเหรอ
ครับ!?

นาคามาจิมิน
พ่อพวกเอ็งนะ!
มีพ่อที่ไหนเขา
อยากให้ลูกตัวน
ต้องไปเจอกับ
อันตรรายปางผ...

ใจฉันเอง
ถึงมือชากที่
จท่าอะไร
สักอย่างเพื่อ
ช่วยคนอื่น
เขาเหมือนกัน
นั่นแหละ!
แต่ว่า

เขาลือกัน
ให้แฮตเลย
ไม่ใช่เหรอว่า
ชิโรจางะ
เป็นพวก
ของ
อโตะมาต้า
นะ!

แบบนี้แล้ว
จะให้เชื่อถือได้
ยังไรล่ะ... ว่าหลอน
จะไปเพื่อคุ้มกัน
กระสวยอวกาศ
จริงๆ นะ...

ถ้า
ชิโรจางะ
จะไปละก็
ฉันขอ
ผ่าน

ฉัน
ด้วย...

!?

อย่า
เข้ามา
ใกล้นะ!

อะ...

นาโอตะ
โอ้เบื่อกัน
ไหนแกว่า
แกชอบ
ชิโรจางะ
เขาไรล่ะ
!!

ตอนนั้น
กับตอนนี้นั้น
คนละเรื่อง
กันแล้ว!
ก็ชีวิตฉัน
ทั้งชีวิต
นี่หว่า!!

ใช่ๆ นี่เป็นแผนการ
สำคัญมาก ๆ ไม่ใช่เหรอ!
ถ้าฉันใครก็ได้มาช่วยยืนยันทีสิ
ว่าชิโรจางะไม่ได้เป็นศัตรูนะ!

นั่น
สินะ ผมเอง
ก็ขอคำ
ที่จะให้
เอเลโอนอล
ร่วมชบวน
ไปด้วย

ชั้นเอง
ก็
คิดคำ
หมิงโหม่ง
แต่ชั้น
คนเดียว
ก็คุ้มกับ
ได้สบาย
อยู่แล้ว

เมื่อเรื่องมัน
กลายเป็นแบบนี้
เราก็ต้องขอให้
ทุกคนดูภาพ
ความทรงจำ
ของเอเลโอนอล
กันละ

พวกคุณฯ
คณะละครสัตว์
เอาไว้ดูนี้แล้ว
ค่อยตัดสินใจ
อีกทีเถอะนะ

ถึงพวกเราจะ
เข้าร่วมแผนการ
ไม่ได้แต่ก็ต้อง
ขอคำนำด้วยละ!

ผู้หญิงที่มี
ออโตมาตา
ติดสอยห้อยตาม
แบบนี้จะไป
เชื่อถือได้ไงกัน!

ไม่
เป็นไรคะ...
ถ้าอย่างนั้น
ชั้นขอตัว
ก่อนนะคะ

น่าสงสัยจริง
ต้องมาถูกคนอื่น
เห็นความทรงจำ
ของตัวเองแบบนี้...
คงลำบากใจ
มากแน่ฯ

ซี!

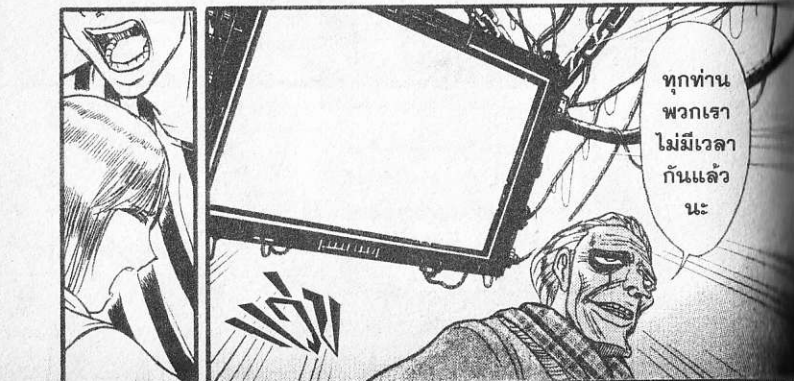

ผ่านตลก
ไปจนเด็กละ
ก็ไม่มีทาง
ดูออก!

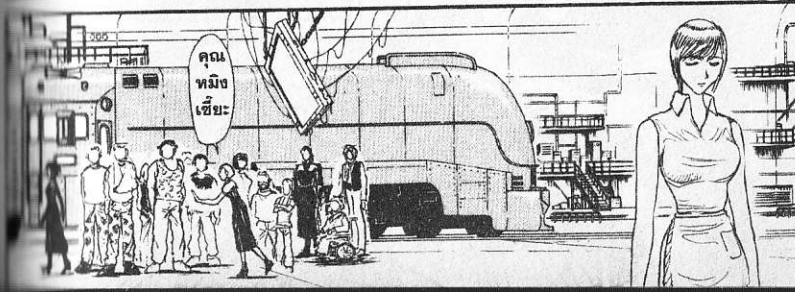
คุณ
หมิง
เซี่ยะ

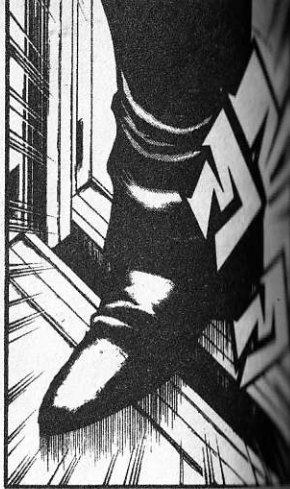
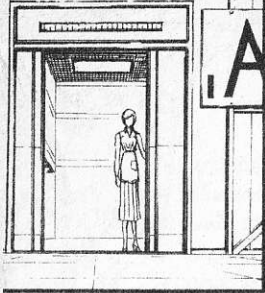
อดีตจะเป็น
ยังไงก็ช่างสิ
ถึงยังไง
ความรู้สึก
ของชั้นที่มีต่อ
ยัยนั้นก็ไม่มีทาง
เปลี่ยนไปได้
อยู่แล้ว!

ทุกท่าน
พวกเรา
ไม่มีเวลา
กันแล้ว
นะ

คุณ
หมิง
เซี่ยะ

ถึงตาย
ก็จะขอปกป้อง
นายกับ
กระสวยอวกาศ
เอาไว้ให้ได้
เลยละ!

ตาม
ใจ
สิ...

นารูมิ
...

ฉันเองก็ไม่
สนหรอกว่า
อดีตของแกจะ
เป็นยังไง

ฉันก็
แค่จะไป
กับกระสวย
อวกาศ
เท่านั้น

อ๋อ

นี่...
คาโต้

อะไร
...

นี่นายลืมเรื่อง
ของซัน...แล้ววิกิ
เรื่องของ
คุณ หนูไปแล้ว ใน
จริง ๆ ตอนนั้น
นะเหรอ? นายยัง
เคยพูด
ตกลง
ให้ซันฟัง
เลยนะ...

งั้นเธอก็มา
เป็นผู้หญิง
ของฉันซะสิ

อย่ามา
พูดบ้าง
นะ!

เพราะว่า
มันเกิด
มาตลอด
ตั้งแต่
ตอนนั้น
แล้ว...

ว่าฉันเป็น
ซีโรงานะ
ของนาย

ฉันจะ
ไปพูด
อะไร
อย่างนั้น
ได้ไงล่ะ

แกนี่เป็น
อโธมาต้ามามาก่อน
แท้ๆ กระตะ
ทำตัวซะเหมือน
มนุษย์เขี้ยวนะ...
เล่นเอาชนลุก
เลย

นารุมิ
...

ถึงนาย
จะคิดแต่เพียง
จากกันบ้างของ
หัวใจฉันก็ไม่
อะไรหรอก

นี่พวก
คุณ
เคย
โดนด่า
เป็น
คู่กัด
หรือ
ชื่อกี๋
ล่ะก็

โอ?
?

เพราะว่า
ชั้นเองก็
เคยเกือบถูก
ด่าโตมาด่า
ฆ่าตาย
มาก่อน

ท่าน
เอรินนี่
เธออะคะ
?

เฮอะ
!!

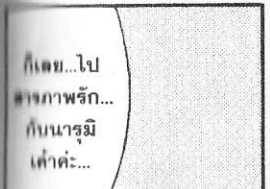
แล้ว
ตอนนั้นก็ได้
นารุมิ
มาช่วย
เอาไว้ล่ะ

จากนั้น
พอเรื่อง
จบลง...ชั้น
ก็ไม่อาจ
จะโกหก
ตัวเอง
ได้...

คุณ
หมิงเซี่ยะ
รอเดี๋ยวค่ะ
!!

ก็เลย...ไป
ลาจากพริก...
กับนารุมิ
แล้วล่ะ...

แล้ว
นารุมิ
ก็บอก
ชั้นว่า...

ต่อให้เป็น
คำสั่งท่านเอริ
ก็เถอะ ชั้นไม่คิด
จะไปดุดิตดของ
ผู้หญิงคนนั้น
หรอกนะคะ
!!

เพราะว่าผม
ของชั้นถูก
บันดาโจน
ที่เป็นพวก
ของยัยนั้น
พรากเอาชีวิต
ไป...!!

มีผู้หญิง
ที่มีตากับ
ผมสีเงิน
อยู่คุณ

ผมเจออุบัติเหตุ
เข้าที่ญี่ปุ่น...
แล้วก็เสีย
ความทรงจำ
ช่วงนั้นไป

แต่ก็ยัง
พอจำได้
ถึงหน้าเศร้าๆ
ของผู้หญิง
คนนั้น

ไม่รู้ว่าจะรู้จักกันได้
ยังไง แล้วก็รู้ว่า
เกี่ยวข้องกับยังงี้
ด้วย

แต่
ผม

คิดว่า
สักวัน

ผมจะ
ทำให้เธอ
คนนั้น...

ยิ้ม
ออกมา
ให้เห็น
จริงๆ
ให้ได้

คุณ
หมิงเซี่ยะ
เอง...
ก็ชอบนารุมิ
สินะคะ

...แต่
อิตานัน
คิดว่า
ฉันเป็น
เหมือน
พี่สาว
ทำ
เดี๋ยว...

คุณ
หมิง
เซี่ยะ
คะ

ถ้าจำ
ไม่ได้เห็นว่า
เมื่อวานยัง
ส่งน้องเก้าอี้
มาเห็นอยู่เลย
นี่คะ?

อะ...
ใช่
ค่ะ

ไม่รู้ทำไม
วันนี้จู่ๆ
อาการถึง
ได้ดีขึ้นมา
เร็วแบบนี้

พวกคุณ
ทหารเองวันนี้
ก็ดูอาการดีขึ้น
ผิดปกติ...

จริงด้วยนะคะ
สีหน้าของพวกทหาร
คนอื่น ๆ ที่อยู่กับ
ผู้หมวดนั้น
ก็ดูดีขึ้นมากเลย

คืนวันนี้
เรามา
เจอกันอีกที
ได้มั๊ยคะ
คุณ
หมิงเซี่ยะ

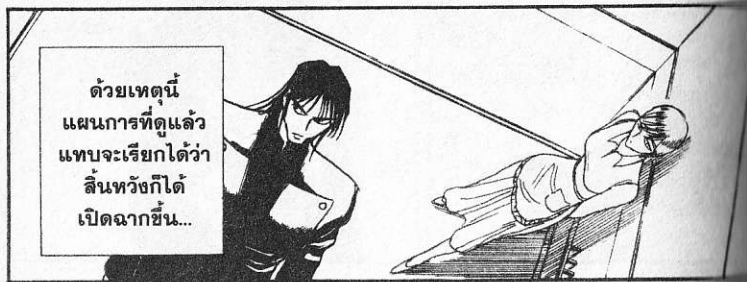
เสี...ก็ได้
หรอก
ค่ะ...

ฉันมี
ความ
ลับ

ที่อยาก
ให้
คุณได้เห็น
อยู่นะคะ

ด้วยเหตุนี้
แผนการที่ดูแล้ว
แทบจะเรียกได้ว่า
สิ้นหวังก็ได้
เปิดฉากขึ้น...

ทุกคนใน
ภาคมาจึ
เพื่อคัส
ต่างก็ไต่
เห็น

ถึงความ
ทรงจำ
อันอ้างว้าง
ที่มีเพียง
การต่อสู้...

ตอนที่ 67
สิ่งที่ซโรงาเนะทำมา

โฮะโฮะมีข่าว
จากมนุษย์
คนนั้นมา
ถึงแล้ว
ล่ะคร้าบ

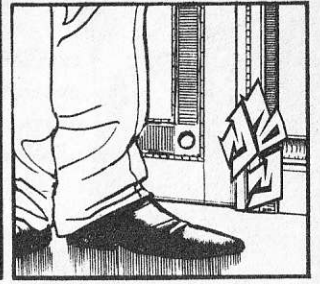
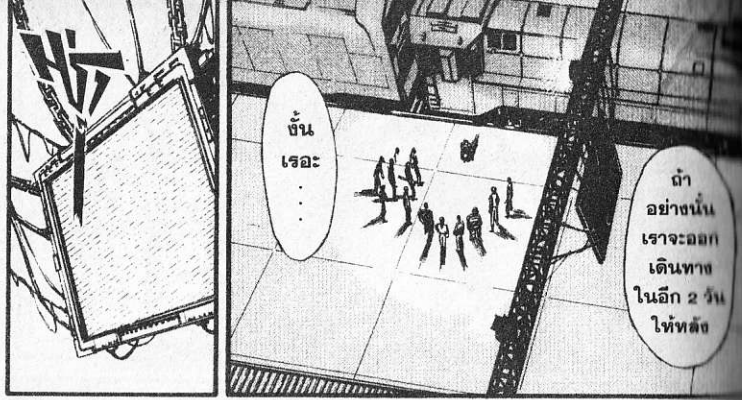
ดี
มาก
!!

ในขณะที่
เวลาก็ได้
เร่งรัด
การตัดสินใจ
ของแต่ละคน

ความ
ทรงจำ
91 ปี
ของ
ซโรงาเนะ
หรือก็คือ
เอล
โอนอล

ตอนที่ 67 สิ่งที่ซีโรงาเนะกำลัง

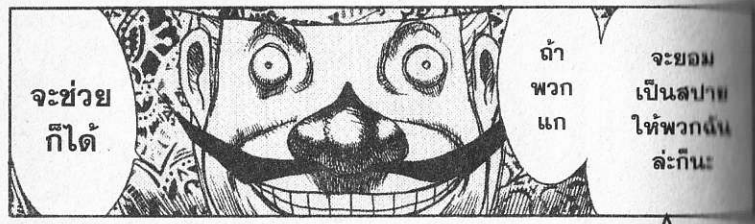
เท่านี้อัลบั้ม
ของฉันก็ได้
ชานสุดแจ่ม
เข้ามาเพิ่ม
แล้ว

ชื่อภาพ
เอาเป็น "สองคน
ที่หนีพ้นจาก
โรคโชนาซ่าแต่ต้อง
มาตายในรูปแบบ
อื่น" ดีไหม?

07

บอง
ซูร์

จะช่วย
ก็ได้

ถ้า
พวก
แก

จะยอม
เป็นสพาย
ให้พวกฉัน
ละกัน

ขอ
รบกวน
สักเดี๋ยวจ
ได้
รีเปลา
?

ชะ
เข็ญเลย
เข็ญ!

แฟลชจิมมี
บอกว่าจะ
ปล่อยไปแค่
พวกเรา...

ใช่ แล้วก็
เพราะว่า
พวกเรา
ตอบ
"ตกลง"
ตอนนี้ถึง
ได้ยังมีชีวิต
อยู่นี่ไง

ก็พวกเรา
อ่อนแอเนี่ย...
มีแต่ต้องยอม
เป็นสพายให้
มันเท่านั้น
แหละ...

โดยการ
ส่งข่าว
ไปให้
พวกมัน
แบบนี้...

บ
บ
บ

เจ้าบ้า!
เสียงสั้น
หมด
แล้วนะ
นาโอะตะ!!

วะ...วันนี้
มีอะไร
หรือครับ
...?

00

ม...ผมอน
เป็นดีโรคเอด
สแต่จะเลือด
เป็น...

ถ้าความ
แตกก็จะ
ถูกฆ่าทิ้ง
แน่ๆ!!

ก็แค่คิดว่ามันแปลกๆ นะ ตอนที่มีการแพร่สัญญาณมาจากเพชเลสนั้น

ทำไมในศตวรรษที่ไล่แมลงไซนาซ่าออกไปหมดแล้วถึงยังได้มีแมลงไซนาซ่าอยู่อีกอะไรจ๊ะ

หา?

ก็คิดว่าแล้วละก็คิดว่าพวกเขา มันเหมาะกับการตายแบบนี้มากกว่า

ใช่~คิดเหมือนกันเลยล่ะ ป๊ะป๊า~

ก็บอกว่าไม่ต้องไปใคร บอกว่าต้องตายมิทราบบ

ก็ไม่มีอะไรมากหรอก...มันก็แค่เรื่องที่ว่าพวกคุณคือสหายของศัตรูก็เท่านั้น

โอ?

มนุษย์นั้นอ่อนแอเพราะมันแสดงว่าต้องมีสาเหตุสินะ

เรื่องของพวกเขาคุณผมจะเก็บเอาไว้เป็นความลับก็แล้วกัน

พะ...พูดอะไรอย่างนั้นล่ะครับ

ไม่ต้องมาทำเล่นละครก็ได้

เดี๋ยวก็จบเห่รอ

ปะ...ป๊ะป๊า

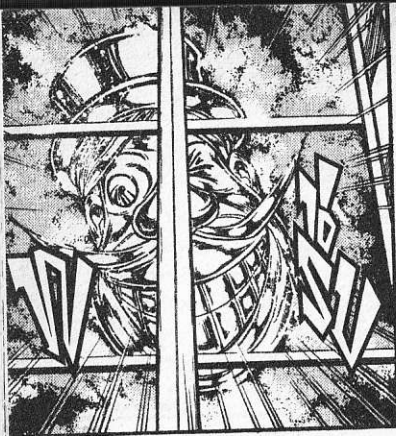
เพราะเดี๋ยวมันก็จบแล้วล่ะ

แต่ว่าอยากจะให้บอกข่าวกับพวกมันไปตามนี้

ไม่ต้องโกหกอะไรทั้งนั้น...แค่บอกว่า...

ไอ้พวกนี้

ไอ้พวกนี้

แบบนี้...
โอเค
มั๊ย?

"สถานที่
อันไร้ซึ่ง
ความอภิรมย์
ย่อมไม่มีค่า
อันใด"

เอาปาก
แบบกระจก
ที่มีแมลง
ไซนาซ่าเกาะติด
อยู่ด้านนอก
แล้วส่งข่าว
ด้วยแรงสั่น
สะเทือน...
.ชั้นเหรอ

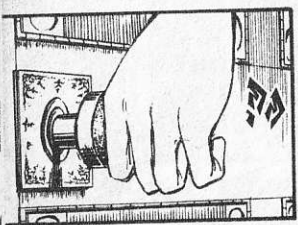
เอาเดอะ
ผมจะไม่พูดอะไร
เรื่องของ
พวกคุณทั้งนั้น
ที่เหลือพวกคุณ
ก็ออกไปตามหัวใจ
อยากก็แค่นั้น
กัน

ช่วยทน
ต่ออีก
สักนิด
เดอะ
นะ...

อีก
ไม่นาน
แล้วละ

ละคร
สัตว์
ที่ไม่มี
คนดู
นะ

จริง
สิ...
พวกคุณ
เป็น
นักแสดง
ละครสัตว์
สินะ

มันจะ
สนุก
ชั้นเหรอ
?

เซ็ค
สเปียร์
กล่าว
ไว้ว่า

ถึงแก่จะ
พยายาม
แสดงความ
เป็นมนุษย์
ให้เห็น
ยังไง

แต่ตราบไต
ที่แกยังเป็น
ออลโตมาต้า
กลับมา
เกิดใหม่

แกก็ยังมี
ความผิดที่
ทำให้ทั้งโลก
ต้องทุกข์
ทรมาน

และคนที่
จะทำให้
แก่ได้
ชัดใช้
ความผิด
นั้นก็คือ
ฉัน

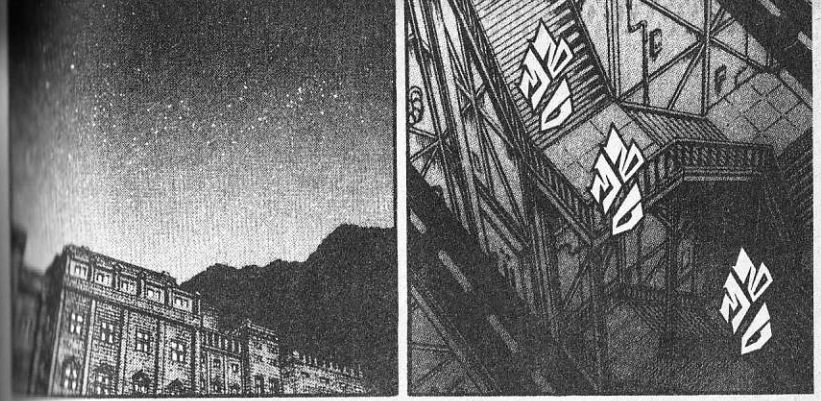
ด้วย
การฆ่า
แก่ทั้ง

ได้สิ
..

โอ้หน้า...
เหมือน
แม่พระ...
ของแก
นั้น...

เห็นแล้ว
ชวนให้
หยุดหัด
เป็นบ้า...

ที่นี่คือโรง
กรองน้ำ
ของ
คฤหาสน์
หลินนี่คะ

ขนาด
อาจจะเล็ก
แต่ก็พอ
กับของที่
ใช้ในเมือง
นะคะ

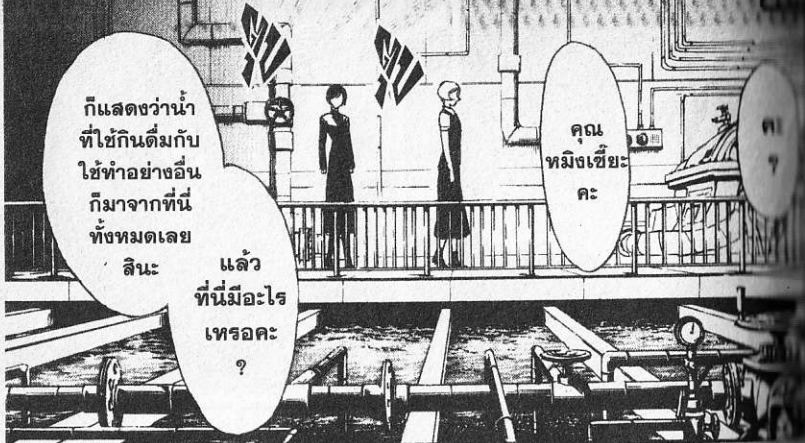
ในที่
แบบนี้มี
อะไรอยู่
อย่างนั้น
เธอจะ
ทำานเอรี
?

นารุมิ

ดูเหมือนว่า
เวลาที่เขา
ได้ตัดสินใจ
จะมาถึงแล้ว
ละนะ

ก็แสดงว่าน้ำ
ที่โซกินดื่มกับ
โซทำอย่างอื่น
ก็มาจากที่นี่
ทั้งหมดเลย
สินะ

แล้ว
ที่นี่มีอะไร
หรือคะ?

คุณ
หมิงเซี่ย
คะ

๗

เอ...
เอเต
โอ
นอล
ถึงได้มาอยู่
ที่นี่...!?

หรือว่า
ยัยนั้น
คิดจะใส่พิษ
ลงในน้ำ
ให้ทุกคน
ดื่ม...!?

ภาพที่คุณจะได้
เห็นต่อจากนี้ไป
อาจจะเป็นอะไร
ที่คุณแทบ
ไม่อยากจะเชื่อ

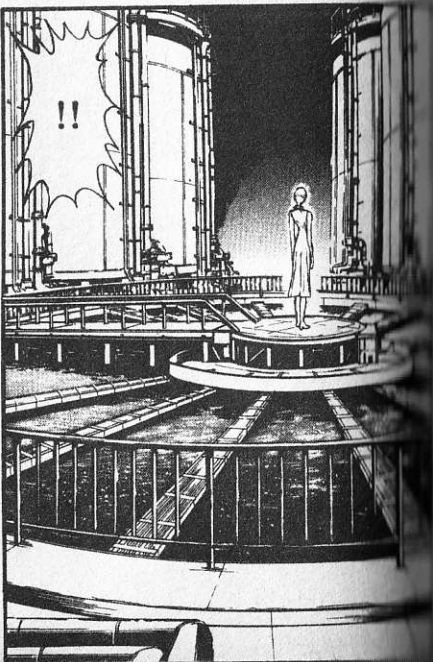

ไม่สิ
เปลือๆ บางที
คุณอาจจะโกรธ
จนระดับอารมณ์
ไม่อยู่ด้วยซ้ำ

พ...
พูดเรื่อง
อะไรกัน
นั้น?

ทางนี้คะ
คุณ
หมิง
เซี่ย

!!

โปรดดู
เฉียบๆ
ด้วย
นะคะ

ใครจะ
ยอมให้
ทำ
แบบนี้
ได้กัน
ล่ะ!

จะถอดเสื้อ
ไปทำไมนะ
...อ๊ะ

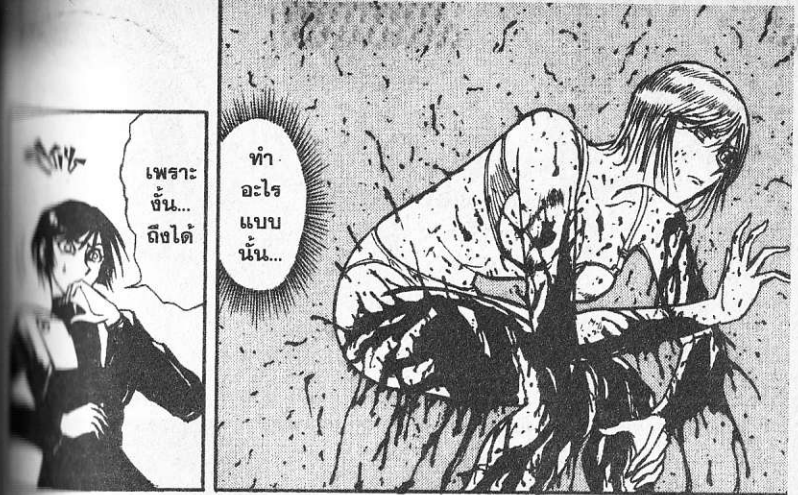

ฉันเองก็เพิ่งรู้มาจากคุณพูนี่แหละค่ะ

.....

เห็นว่าเขาเองก็ห้ามไม่ให้ทำตั้งหลายครั้งแล้ว...

เพราะฉัน... ถึงได้

ทำอะไรแบบนั้น...

เพราะต่อให้ "ชิโรงาเนะ" มีรามอมตะขงใจ แต่ถ้าเสียเลือดมากเกินไปก็มีสิทธิ์ตายได้เหมือนกัน...

อะ...อะไรนะ หน้าตาแบบนี้... คิดว่าตัวเองเป็นพวกอุทิศตัวเพื่อศาสนาที่ยอมตายได้เพื่อสิ่งที่ดีต่อคนอื่นอย่างนั้นจริง

ท่ามไป... ซึ่... ไม่... เผลอ

ฉันรู้หรอกนะ ว่าในตัวของแม่ฉันมีหินที่สร้างยาวิเศษที่รักษาได้สารพัดโรคอยู่ใช่ไหมล่ะ!

ถ้าฉันก็แค่จัดการเอาหินนั้นออกมาแล้วใส่มันลงในไข่ชะเลยก็สิ้นเรื่องแล้วนี่นา

เรื่องนั้นทำไม่ได้หรอกค่ะ...

เอ๊ะ?

จากที่คุณพุดรตรวจสอบดูทำให้รู้ว่าหินนั้นรวมเป็นหนึ่งเดียวกับ

หัวใจของคุณชิโรงาเนะไปแล้ว

จู่จู่... เมื่อตอนที่เราน่า... สัตว์ป่า!

หรือจะตอนที่ถูกพวกทหารผลึก

คนที่เป็นอย่างชิโรงาเนะมันน่าที่จะหลบไม่ได้เลย...

หรือว่า... ฉันนั้นขยันนั้นไม่เอาเลือดไปใส่ลงในน้ำก็คนเต็มแล้วหรือ...?

ค่ะ... เธอจะมาที่นี่แล้วก็ทำแบบนี้ทุกวัน...

เพื่อแบ่งเลือดของตัวเองที่เป็นยาวิเศษให้กับทุกคน...

ไม่ใช่ทำไมหลบ! แต่เป็นเพราะหลบไม่พ้นต่างหาก!!

เธอน่ะ และก็รู้ดีด้วยว่า
รู้ดีอยู่แล้วล่ะคะ จะต้องถูก
ว่าตัวเธอเป็น เกล็ดยดซัง...
สาเหตุที่ทำให้ เพราะอย่างนั้น
เฟซเลสทำกับ เธอถึงได้แต่ทำ
โลกจนเป็น แบบนั้นเชียวบ่
แบบนี้ โดยไม่บอกใคร
เท่านั้น

และ
ที่สำคัญ

เท่านั้น
ก็
โอเค...

ข้างอะไร
ของเธอล่ะ?
เอลเอนอล

ว่า
ทั้งเรื่อง
โรค
โซนาซ่า
ทั้งเรื่อง
ของคุณ
พ่อคุณ

ที่ทำแบบนี้
ก็เพราะว่าตอน
คุณซ่อมแซม
โถงเก็บยี่มัน
ไม่ได้โมเลอะนะ
รู้ไหม

ขอโทษ
นะคะ
อาจารย์
ก็

แต่ท่าทาง
ของอาจารย์
ตอนทำมัน
ดูน่ารักซะ
ไม่มีก็เลย
เปลวไป...

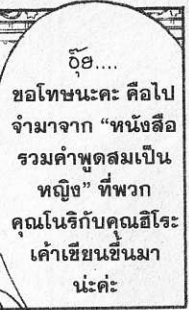
มัน
ไม่ใช่ความผิด
ของคุณ
เอลเอนอลเลย
ซักนิดเดียว

ตอนที่ 68
ก่อนออกเดินทาง

น่ารักซะไม่มี?
จำได้ว่าไม่เคย
สอนให้พูด
คำอะไรเพี้ยนๆ
แบบนี้

อ้อ...
ขอโทษนะคะ คือไป
จำมาจาก "หนังสือ
รวมคำพูดสมเป็น
หญิง" ที่พวก
คุณโนริกับคุณเอโระ
เค้าเขียนขึ้นมา
นะค่ะ

เธอ
? อ้อ
ก็...
ดีแล้ว
ค่ะ...

อยู่กับ
นาคามาจิ
เซอร์คัส
แล้ว
สนุกดี
รีเปล่า
?

คะ
สนุก
มาก ๆ
เลย!

พวกคุณนาคามาจิใจดีกับ
คุณหนูและก็ขึ้นมาก ๆ ถึง
บางที่จะช่างโหวกโหวกไปบ้าง
แต่สำหรับตัวฉันที่เคย
ตระเวนไปตามคณะละครสัตว์
ในยุโรปจนทั่วเพียงคนเดียว
ต้องถือว่าเป็นที่ให้ความรู้สึก
ดีเหลือเกิน...

อ้อ
มีอะไร
เธอคะ
?

ก็
ไม่ดีกว่า
เธอจะ
ช่างพูด
ขนาดนี้
นะสิ...
เมื่อก่อน
ออกจะเป็น
คนเงียบ ๆ
แท้ ๆ...

คงจะ
เพราะ
ไม่ได้เจอ
กับอาจารย์
มานาน
นั่นล่ะค่ะ

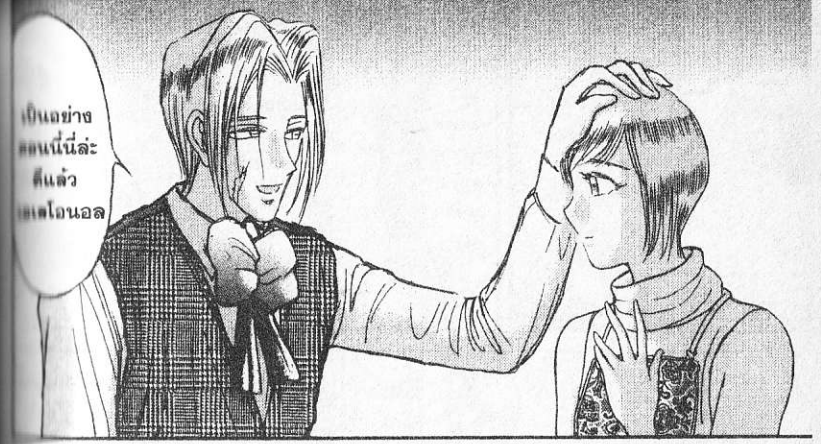

ไม่หรอก
เป็นเพราะ
เธอ
เปลี่ยนไป
ต่างหาก

เธอ
คะ...
ฉันไม่
ยึดรั้วตัว
เลย...

แต่ถ้า
อาจารย์
ไม่ชอบ
ล่ะก็...

เปิดช่าง
ตอนนี้ล่ะ
คือแล้ว
แอสไอนอล

แบบนี้
ดีดี...

เพราะเธอ
ไม่ได้เป็น
ลูกศิษย์ลูกหา
ของผมอีกแล้ว
นี่นา

...คิดถึง
เหมือน
กัน
นะคะ...

คิดถึง
อะไร
ล่ะ
?

ก็ไม่ได้อู
อาจารย์ลုပ်หัว
มาตั้ง
ก็ลုပ်ไปแล้ว
ก็ไม่รู้นะคะ

หึๆ
เกิดนึกถึงช่วง
ที่เป็นเด็ก
ขึ้นมาอีกใจ
?

หะ... ตอนนั้นไม่
เปิดโทรมือถือ
ของอาจารย์
ก็คงจับชั้นไว้...

คิด
อย่าง
นั้น

ก็ดี
แล้ว
ล่ะนะ

ดีจ้า !!

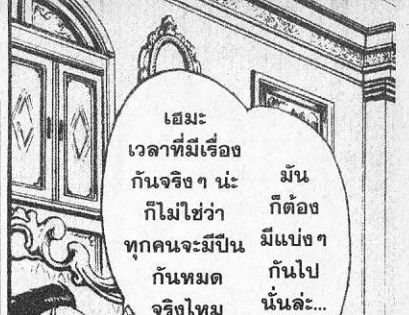
โอ๊ะ กองทัพ รุ่งเยาว์ มากัน แล้ว และะ

กองทัพ ทีโหนดลักรี่ มีอยู่แค่ สองหน่อ เนี่ย...

ซีโรซาน พาคน ไปด้วย ลี

เฮมะเอง เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ยังไม่ บอกว่าจะไปชน จรวดกับพวก นาคามาจิอยู่เลย เนี่ย

เฮมะ เวลาที่มีเรื่อง กันจริงๆ นะ มัน ก็ไม่ต้อง มีแบ่ง ๆ กันไป นั่นล่ะ... ทุกคนจะมีปัน กันหมด จริงไหม

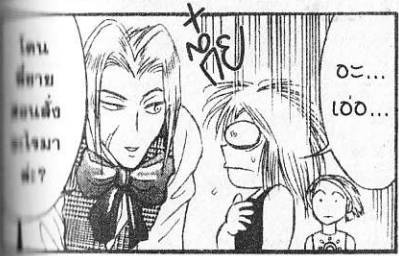
ทำไมถึง ไม่ให้พวกชั้น ขึ้นรถไฟที่ จะชนกระสวย อวกาศไปนั่น ด้วยล่ะ?!

ก็นั่น... มัน อันตราย มากเลย นะคะ...

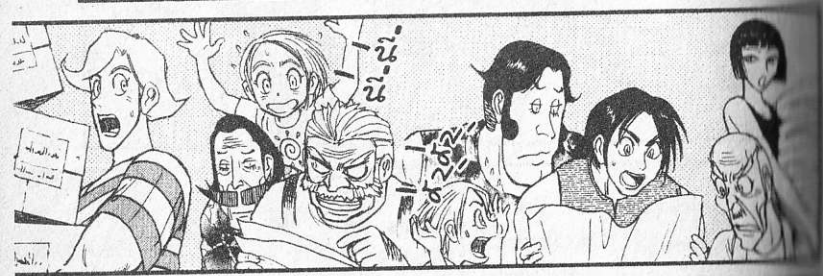
จะไปกับพวกนี้ แล้วไปไม่ๆ ทุกคนพากัน เครียดโอด เครียดคร่ำ จนไม่มีใคร มาสนพวกนี้ เลย

โธ่... อดนั่ง เจริญ มา...?

X NOY

โอ... โอ...

แต่คน นี้หน้า ที่ ของตัว

เขาเป็นว่า เราไปเซดทุน เล่นที่รัสเซีย กันดีไหมล่ะ เฮมะ

โอ !!

นี่เรียวโกะ พวกเราเอง ก็มีหน้าที่ต้องส่งหน้า ไปก่อนกับฟูแล้ว ก็ ทหารอเมริกาเพื่อคุ้มกัน สถานี่ปล่อยจรวด อยู่แล้วนี่

อะไรของ นายเนี่ยเฮมะ ทำตัวเป็น ผู้ใหญ่เชียว

คุณก็ไป ก็ไป ด้วยกับ ไป...

อย่ามา ทำอะไร พิลึก ๆ แต่ ก็... เฮ้อ !!

แต่ก็ดีแล้วนี่ ได้สู้ร่วมกับ พี่ชายเชียว นะ...

โอ ม

ไม่ต้อง แล้วล่ะ เอลเอนอล เพราะเดี๋ยว ผมมีสุระ

ตะ... ชั้นหนูจะ เก็บของไว้ เลยนะคะ

คุณกรีเป็น
อาจารย์ เป็น
ของคุณ คน
ซีโรซานะ ตลกดี
สินะ เนอะ

ก็ว่า
ขึ้น

ดูออกจะ
เย็นชาแท้ๆ
แต่ก็ช่าง
เอาใจใส่
ซีโรชาติซะมืด
เลยวามะ
?

จริง
ด้วย
นะ!

เคยเดินทาง
กับคุณกรี
มานานเลย
ใช่嘛...เป็น
คนรักกัน
หรือ?

โอ...

ถ้าขึ้น
จะมีพี่ชาย
ที่อายุ
ห่างกัน
มากๆ
ล่ะก็

คงจะ
เป็นคน
แบบนั้น
นั่นแหละ
คือ...

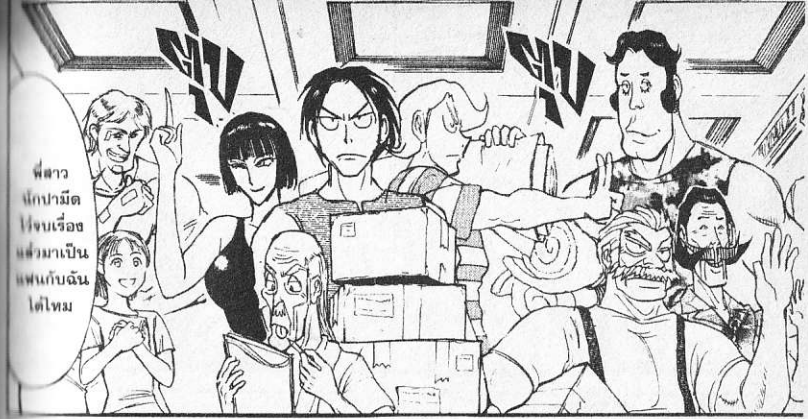

นั่นสินะคะ
ขึ้นก็ไม่ค่อย
เข้าใจหรอกค่ะ
แต่แทนที่จะ
บอกว่าเป็น
คนรัก...

โง่...พวกคุณละครสัตว์
จะไปอยู่พรุ่งนี้แล้วสินะ
ช่วยเอากะสวยไปส่งให้
ถึงร้านซีโรซานะปละอดภัย
ทีละกัน!

แล้วพวกฉันจะเขม
คุ้มกันฐานยิงเอา
ให้เอง!

พี่สาว
ปีกปามัด
ไปจนเรื่อง
ตั้งมาเป็น
เพื่อนกับฉัน
ได้ไหม

พี่เค้า
นะอะ...
พี่ชาย...

ป๊ะป๊า
เจ้ากรีไม่ได้
บอกใครว่าเรา
ทรยศจริง ๆ
ด้วยละ...

โอ...
ไม่รู้ว่
เพราะ
อะไรแต่
ก็รอด
ละนะ
เรา...

อ๊ะ...
พูดปู้ป
ก็เจอ
เลย...

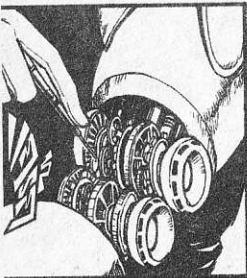

หน้าตา
เฉยชา
เชียวะ~

ไม่รู้คิด
อะไรอยู่...
เผละๆ มันจะ
ทรยศมนุษย์ได้
ยิ่งกว่าพวกเรา
อีกมั้งเนี่ย

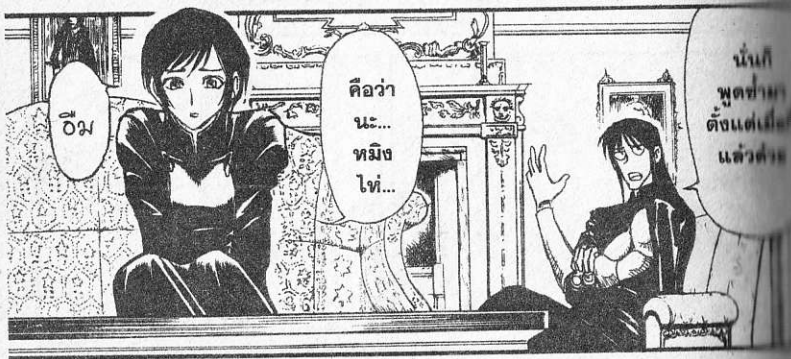
จริงด้วยนะ
ป๊ะป๊า...
มันต้องกะขู่
พวกเราแน่
เลย~

เป็น
อะไรไปนะ
อะไรเจตมิงเซียะ
ทำทาง
แปลกๆ
ไปนา

ไม่ต้องห่วง...
ผมไม่มีวันยกโทษ
ให้ผู้ที่ทรยศคนนั้น
หรอก

อืม

คือว่า
นะ...
หมีง
ไฟ...

นั่นก็
พูดซ้ำมา
ตั้งแต่เมื่อ
แล้วด้วย

ไม่ใช่
นะ...
เชอ...

โอ้ความว่าชาย
ของแก่มันยังโง่
ผมก็ไม่เชื่อ
เด็ดขาด เดี่ยว
อีกหน่อยมัน
ต้องเผยแพร่ตาม
ออกมานั่น

แล้ว
เมื่อตอนนั้น
มันก็จะต้อง
โดนผมคนนี่
ก็เกิด...

หมีงไฟ...
นายดู...
ทรมาน
มาก

ดูเหมือนสภาพ
ร่างกายจะดีขึ้นมา
แล้วไม่ใช่หรอ
ฉันก็ช่วยพูดว่า
“เดี๋ยวหะ
หมีงไฟ!”
ไฟฟุ้งทีดีใจ

ในหัวเขา
ขึ้นเป็นตุ่มๆ
แบบโหน
กันแน่นไป
ตามทนต์

หัวเรา
ได้สึกที่
นะเจ...
ค่อย
ขี้ขี้

ก็ตั้งแต่มาอยู่ที่นี้
เวลาที่ใจจะเปิด
ปากพูดก็มีแต่
ตอนที่วักใส่
เอเลโอเนอล
เท่านั้นเนะ

คือ...เรื่องของ
เอเลโอเนอล
นะ...

ชั้น
สภาพรัก
กับนารมี
แล้วละคะ

แล้ว
นารมี
บอกว่า

ผมคิดว่าสักวัน
จะทำให้เธอคนนั้น
ขมออกมาก
ให้เห็นจริงๆ
ให้ได้

นารุมเอง
ก็ชอบ
เอเลเอนอล
เหมือนกัน...

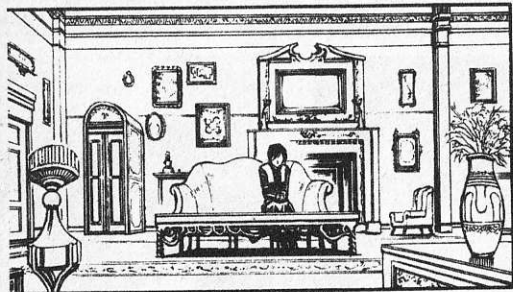
โทษทีนะเจ้
แต่เอาไว้คุย
ต่อทีหลังได้
รีเปล่า ?

คืน
ผมมีไป
กับค
มินนี่

มีอะไร
อะกริ
ถึงได้
เรียกมา
เจอในที่
แบบนี้

ถ้า
อย่าง
นั้น...

เขา
จะไป
ชนได้
ยังไง
กัน

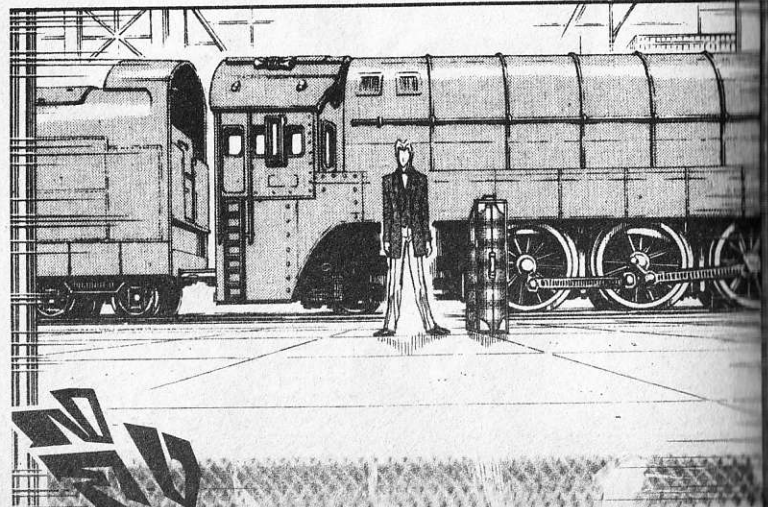

ๆ ก็ทำ
เปลอะไร
ของนาย
พะเนี้ย
"

นั่นคือ
กล่องของนาย
ที่ผมเก็บมาให้
เมื่อตอนช่วย
นายเอานูญที่
คฤหาสน์
คารอิซาว่า
ยังงี้ล่ะ

เออ
จริง
ด้วย
แฮะ!

เฮอ
ก็กว่าทำ
หายไป
แล้ว
พะอึก

เฮอ...
ไม่นึกเลยว่า
ต้องมาทบทวน
กับพวกทอย
ความสามารถ
ตั้งนานสอง
นานขนาดนี้...

ยัง
เหมือน
เดิมเต๊ะ ๆ
เลยนะ
กริ

อ๊า

ทำไม
นะ ?

รู้ดีไม่น่า
ช่วยเลย
จริง ๆ
ลี...

แต่เขาเถอะ
เพราะผมเอง
ก็ได้นายช่วย
เอาไว้เหมือน
กัน...
คงพูดอะไร
แรงนักไม่ได้

โอ
?

ก็กำลังจะบอก
จะเอ็นดูนาย
เหมือนประมาณ
ที่ท่ากับสัตว์เพียง
อะไรอย่างนั้น
ก็พอได้อยู่
ละ...

อ้อ
สมเป็น
นายดี
นี่

หิหิ
หิ...

ไม่ต้อง
เลยนะ
!!

นายนี่มัน
จริงๆ สิน่า!
ไม่เห็นจะ
ก้าวหน้าขึ้น
จากเมื่อตอนที่
สู้กับตุ๊กตา
ครั้งแรกที่
คาร์นัคเลย
นี่นา!

คาร์นัค
เธอ...
แล้วหลังจากนั้น
ก็มีไป
อีกหลาย
ที่เลยนะ

ผู้หญิง
คนนั้น
มันทำไม
เธอ?

นายเองก็รู้แล้วว่า
หล่อนไม่มีใจคิดร้าย
แต่ถึงอย่างนั้น
ก็ยังคิดที่จะฆ่า
หล่อนอีกฉันทีเธอ
?

ตอนนั้น
ลูซิลก็ไป
กับเรา
ด้วย...

ลูซิล
ฉันแทบ
ถึงจะสู้
ไปไหนเลย
แต่ก็เป็น
คุณชาย
ที่เก่ง
จริงๆ

ขอเข้า
เรื่อง
เอล
โอบอล
เลย
ละกัน

เพชเลต
มันหมายตา
ผู้หญิงคนนั้น
อยู่ ถึงได้
แพร่กระจาย
โรคโซนาซ่า
ไปทั่วโลก...
เพราะฉัน
ยัยนั้น
ถึงต้อง
รับผิดชอบ

อยาก
จะ ออก
เดินทาง
แบบนี้
อีกสักครั้ง
ซะมิด

ผมไม่
เอาตัว
หรอก
นะ

และฉัน
ก็จะเป็น
คนฆ่า
มันเอง
!!

ฉัน
เหรอ
?

ช่วย
ไม่ได้
นะ

ในฐานะ
ที่ผมเป็น
ผู้ปกครอง
ของหล่อน

ผมคง
ต้องขอ
ทำสู้
กับนาย
ล่ะ

"ตอน
นั้น"
ได้มาถึง
แล้วใจ
ล่ะ

ไหน
ว่าจะมา
คุย
กันใจ... ไว่รอ
อีก จบเรื่อง
อย่าง ก่อน
ไม่ได้รีใจ
หา

นี่
อุตสาหกรรม
ลดตัว สำหรับผมนะ
ลงมา คนที่ทำได้
เยอะ เอลเอนอล
แล้วนะ ต้องเจ็บซ้ำ
ไม่ว่าจะ
แบบไหน

ผมไม่มีวัน
จะปล่อยให้มัน
มีชีวิตอยู่
ได้หรอก
!!

กรี...
นี่นาย
เอาจริง
เธอ?
?

เอลเอนอล
ที่เป็น
มนุษย์ไม่มี
ความผิด

ยังใจฉัน
ก็จะจัดการ
เอลเอนอล
ให้ได้

นารุมิ
พรุ่งนี้นายกับ
เอลเอนอล
ก็จะไป
จากที่นี่
แล้ว

ไว้
"ตอนนั้น"
มาถึงแล้ว
ค่อยคุยกัน
อีกที

มะ...
ผมฉนี้
เอาจริง
!!

กรี
!!

สัญญาจะมาหาผม!
ว่าการต่อสู้ครั้งนี้
หากผมชนะ นายจะ
ไม่ทำร้ายเอลเอนอล
อีกเด็ดขาด!!

ไอ้เจ้า
กรี
นี่เข้า
เอียง
!!

ผู้
หญิง
นั้น
นี่

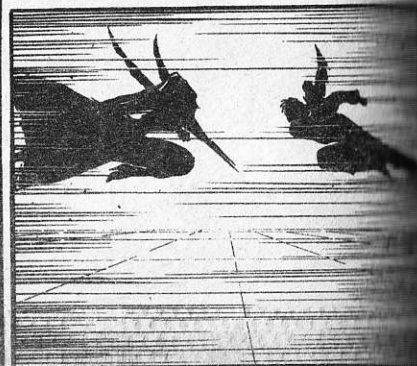
เป็น
ผู้หญิง
ที่ควรค่า
ให้แก
ต้องมา
ปกป้อง

ถึง
ขนาดนั้น
เลย
อะ
!!

ใช่แล้ว...
หลอน
เป็น

ผู้หญิง
แบบนั้น
นี่

มา
นี่

นี่คือ
ในที่สุด
ก็ยอมเรียก
ผู้
มา
แล้วนะจ๊ะ

ฝาก
เอเลโอเนอด
ด้วยนะจ๊ะ...
กรี

สำหรับ
ผมแล้ว
เธอสําคัญ
กว่าทุก ๆ สิ่ง
ทุก ๆ อย่าง

เป็นคน
ที่เหมือนกับ
น้องสาว
สุดที่รัก
ยิ่งไหนล่ะ

กรี
ช่าง
ของนาย
นั่นมัน
!?

ตอนที่ 69 คืนก่อนออกเดินทาง

!

ผม
ไม่มี
เวลา
อีก
แล้ว...

ถึงได้
บอก
แล้วใช่
นารุมิ
“ตอนนั้น
ได้มาถึง
แล้วนะ...”

กรี
ช่าง
ของ
นาย
นั่นมัน
!?

ก็
เกือบร้อยปี
มานี้เล่น
ใช้งานชะ
หนักหนา
สาหัสเลย
นี่นะ...

ก็ไม่มีอะไร
มากหรอก
แต่มันจำเป็น
จะต้องพักยาว
แล้วก็เท่านั้น
เอง...

ที่จริง ก็พอ... เอ๊ะใจ อยู่บ้าง หลอก...
 เพราะ "ซีโรซานะ" อย่างนายที่มีพลังพันตัว สุดยอด กลับต้องใช้ไม้พยนต์บ้างล่ะ แผลที่หน้าไม่หายบ้างล่ะ

1 ปีมานี้ ดูเหมือนพลังชีวิต มันซักก็จะถดถอย ณะนะ...
 สรุปคือ ผมเองก็รู้แล้ว ว่า เวลาตาย ของตัวเอง ใกล้เข้ามา ทุกที

...ไอ้ อากาเร เปลี่ยน เป็นหิน นั้น...
 หยุดมัน ไม่ได้ เลย ซันเรอะ

นายเอง ก็น่าจะ เคยเห็น มาก่อน แล้วนี่
 ลองเป็น แบบนี้ แล้ว ก็จบ เท่านั้น

เพราะฉะนั้น มาเริ่มสู้กันใหม่ เถอะ

อย่าบอก นะว่า แค้โดน นายก็คิด เล่นงาน จะทิ้งการต่อสู้ แชน ที่มีเอลเอนอล ซ่างเตียว เป็นเดิมพัน ไปซะแล้วนะ นารุมิ?

...คะ ใครมันจะไปสู้กับคนใกล้ จะตายขอๆ มะรอมมะรอด อย่างแก ได้เล่า...

ถ้าฉัน โหมมแพ้ เทรอ ?
 การ ต่อสู้นี้ ผมชนะ ลินะ ?

ซัน หลังจาก ที่ผมไม่ อยู่แล้ว นายห้าม ทำร้ายอะไร เอลเอนอล เด็ดขาด เขียวล่ะ

ใคร จะไป.. สัญญา ได้พะ...

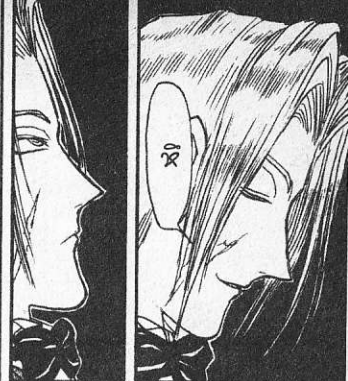
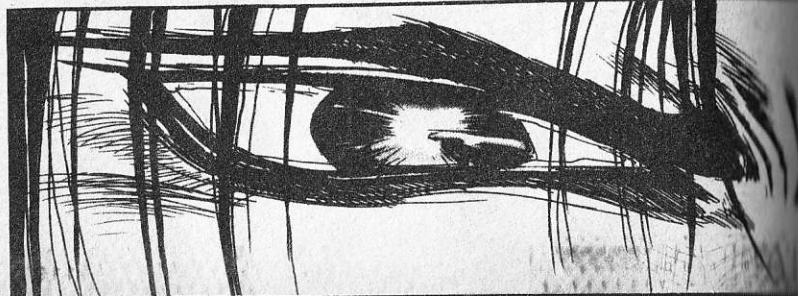
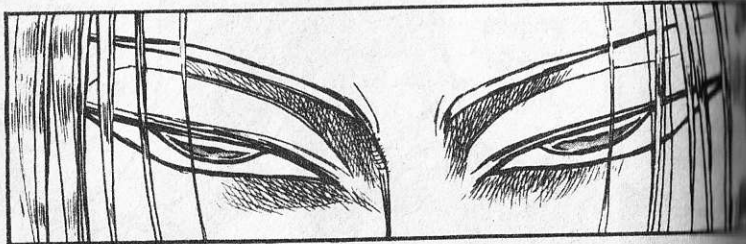
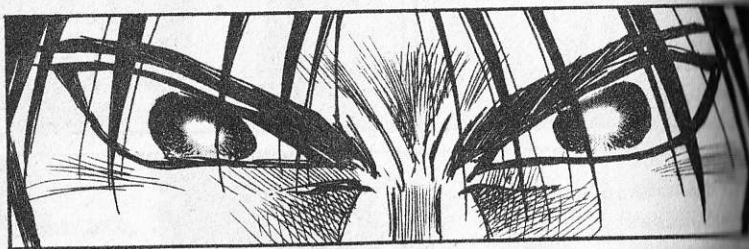
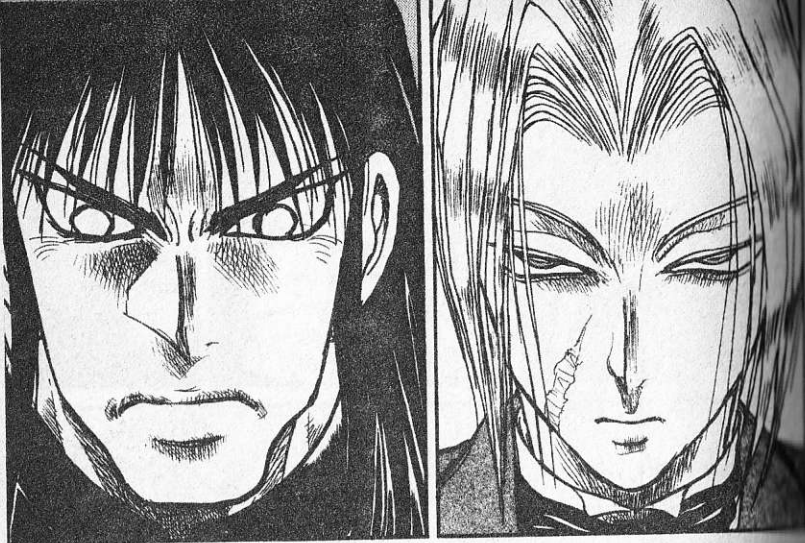
ซัน เทรอ... ถ้า อย่างนั้น นารุมิ
 นาย จะต้อง ตอบ คำถามนี้ มาแทน

ในตอนนี่เรื่อง อากาเร ซบ ศักดิ์เรื่องหน้าที่ ที่นายต้องฆ่า เอลเอนอล ผมไม่มีความ เกี่ยวข้องอะไร ด้วยทั้งนั้น...

ผม ขอถามนาย ในฐานะ ลูกผู้ชาย คนหนึ่ง นารุมิ!
 ว่านายคิด ยังไงกับ ซีโรซานะ อยู่กันแน่ ?

นายนี้...
เข้าใจง่าย
ดีจริงๆ
นะ...

ทา...

อะไรจะกรี
แกมา
เข้าใจอะไร
ฉันกัน
ทา?!

ก็เข้าใจว่านายเป็นพวก
ชอบใช้กำลังปาถือนั่นสิ...ว่า
นายจะขดใช้เรื่องสุทนี่ยังงี้?
นี่เป็นสุทสั่งตัดระดับสุดท้าย
ของร้านเสื้อผ้าชั้นนำเชียวนะ

ก็ข้างมัน
ปะไรเล่า
นายเล่นพาด
เลื้อยผะขาด
แบบนี้ทำเอา
ผมหมดอารมณ์
สู้ไปแล้วละ...

อะ..อย่ามาพูด
แหมว่า นะเว้ย
แล้วทีแกมา
พียงแขนฉัน
ละพะ

แล้ว
เรื่อง
สู้ละ
เฟ้ย
!?

เอลโอนอด
นะ..เห็นชั้น
ก็ทะเล
เป็นช่างชั้น
เชียวเลยนา
ขอบอก

!!
ก็ได้ๆ ชั้นก็
ไปขอให้พี่
ซ่อมให้สิ

จากนี้ไป
ก็ให้พวกนั้น
รับเรื่อง
ซ่อมแซม
ตัวนาย
ละกัน

...กรี นายจะออกไป
ที่ฐานยิงจรวดกับ
พวกพลูวงหน้าแล้ว
คอยคุ้มกันที่นั่น
เอาไว้สินะ...

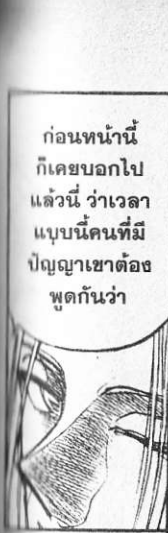
วางใจเถอะนา
จนกว่าจะไปถึง
ที่นั่นรับรองว่า
จะไม่ทำอะไร
เอเลโอนอล
เด็ดขาด

แล้ว
การต่อสู้
คราวนี้ค่อย
เริ่มใหม่
ที่นั่น...

จนกว่า
จะถึง
ตอน
นั้น...

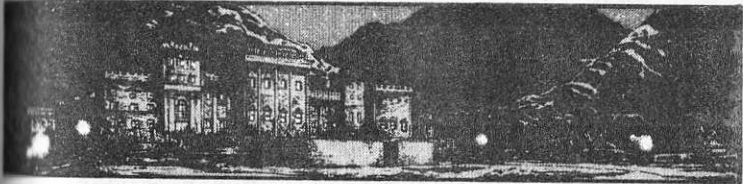
นาย
ห้าม
ตาย
เชีย
ย

ก่อนหน้านี้
ก็เคยบอกไป
แล้วว่าเวลา
แบบนี้คนที่มี
ปัญหาเขาต้อง
พูดกันว่า

Bon Voyage
เดินทางโดยสวัสดิภาพ

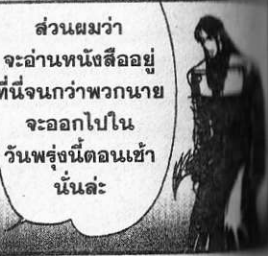

และก่อน
หน้านั้น
1 วัน

ในเมืองหนึ่ง
ทางตะวันออก
ของฝรั่งเศส...

โอ้
ริบๆ ไปได้
แล้วละ
นายริ

ส่วนผมว่า
จะอ่านหนังสืออยู่
ที่นี่จนกว่าพวกนาย
จะออกไปใน
วันพรุ่งนี้ตอนเช้า
นั่นละ

ให้แน่ละกรี!
แล้วตอนนั้น
รับรองเลยว่า
ฉันจะแพ้นกบาล
นายให้จึงหนีบ
เลยคอยดู!!

นายไม่
มีความ
ละเสียด
ชะแล
จวิงๆ
นายริ

มาสเตอร์นี่
ที่โปรดได้
แน่สุดๆ
ไปเลย
นะกรี

ทั้งๆ ที่เราจำเป็นต้องใช้รถในการขนกระเป๋ามาเก็บไว้ที่โรงแรมตั้งสองโหลแต่ก็...
เชีย~ว

แล้วแบบนี้เมื่อไหร่จะไปถึงสาธารณรัฐโรเนนสไตน์ประเทศเป้าหมายที่กระผมได้ไปตรวจสอบมาแล้วเรียบร้อยกันสักทีละหนอ~...

ก็ผมยังเป็นเด็กประถมอยู่นี่นา กริปปอนคงจะซบรตเป็นได้ไงล่ะ~

แถม "เน็ตโก" ก็ "อาสูซูกิน" ก็จำเป็นสำหรับตอนต่อสู้ตัวอีกทีแหละ

เพราะฉันก็เคยออกสำรวจไปหามาจากในกองซากพวกนั้นเนี่ยนะครัป

โตพอทำใจดีซะเนี่ย~!

ลำพังแค่เราก็แบกมาสเตอร์ไม่ไหวซะด้วย~!!

แย๊ะแย๊ะงานนี้

โอ...? ไม่น่าจะมีคนช่วยได้แล้วนี่นา...

เอาเดอะ เพราะอย่างนั้น กระผมถึงหาตัวมาสเตอร์ที่กำลังเดินไต่เต้อยู่แถวนั้น เจอได้ง่ายๆ นี่นะ...

แต่ที่ว่าเจ้าสองตัวนี้ก็เจ๊งไปหมดแล้วไม่ใช่หรือครัป?

อ้าว เป็นอะไรไปครัป มาสเตอร์!?

จะ...จะว่าไปตั้งแต่เมื่อตอน Mont San't Michale มา ก็ยังไม่ได้อะไรเลย...

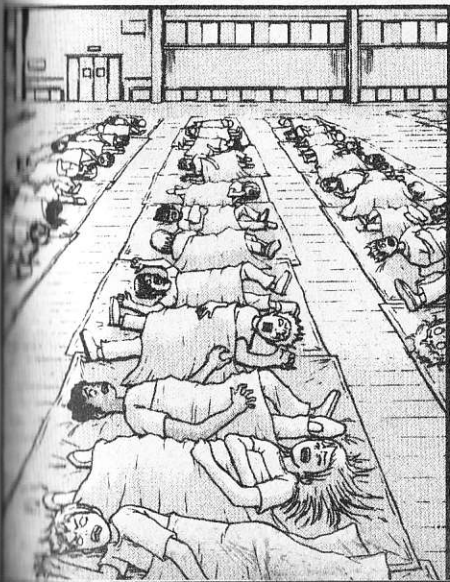

เรื่องสำคัญแบบนั้น ไทงลิมซะล่ะครัป!?

ทิว... จังเลย

มาสเตอร์ !!

เท~ ออกเดินทางเพื่อช่วยเอาคนที่ล้มอยู่ข้างนอกให้เขาไปนอนในตึก โดยเน้นที่พวกเด็ก ๆ ชั้นเทรอล~

ทั้ง ๆ ที่ข้างนอกมีพวกออลโตมาต้าอยู่ด้วยเนี่ยนะ~

ก็ถึงได้
ขอโทษ
อยู่นี่ใช่จะ
คุณนก
ชั้นนึกว่า
เธอเป็น
เหมือนกับ
พวกมัน
นะ...

นึกว่า
จะโดน
สอย
อยู่แล้ว
นะนั่น

ขอบคุณ
นะ...
พี่สาว

เป็น
คุณครู
เหรออะ
?

ใช่จะ
บอกไปก็คง
ไม่รู้มั้ง
เป็นโรงเรียน
เล็กๆ ใน
เมืองคาร์นัค
นะ...

มีแค่
คุณครู...
ที่ไม่เป็น
โรค
ไซนาซ่า
สินะอะ
หน่อย

แต่เพราะอะไร
กันแน่ล่ะครับ?
โรคไซนาซ่า
ไม่น่าที่จะมีทาง
ป้องกันได้เลย
นี่นา...

อร่อย
มั๊ยเอ๋อ?
พอหนู
ชาวญี่ปุ่นที่
เพิ่งหาย
เหนื่อย

มาซารุ...
ผมชื่อ
ไซงะ
มาซารุ
อะ

ส่วนชั้น ก่อนพอ
ซารอน โลกหาย
ม่งเฟลล
จะ...
ชั้นแค
สอแล
ชาวคอส
นี่พอ

ตอนที่
เป็นครูอยู่
เคยมี
ออโตมาต้า
จูโจมใส่รถ
โรงเรียนที่
ชั้นกับพวก
นักเรียน
นั่งอยู่

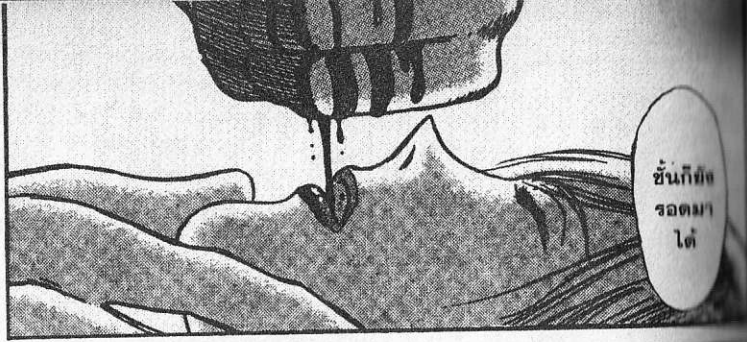

มัน
น่ากลัวมาก
เลยละ...เจ้า
ปิศาจนั้น
มันสูบลือด
ของคน...

และทั้งๆ ที่มี
คนมาช่วยไว้
แล้วแต่ๆ แต่
เพราะชั้นมัน
เออะอะ...ก็เลย
โดนฆ่าไป
จนได้...

แต่
แล้ว

ขั้นก็ถึง
รอดมาได้

ต้อง
เป็นคน
พิเศษเกี่ยวกับ
เรื่องนั้นๆ
แหละ...

เพราะว่า
มีผู้ชาย
ที่เก่ง
สุด ๆ...

ไต่ขั้น
ดื่มเลือด
ของ
เค้า...
เลย
รอดตาย
แบบ
หวุด
หวิด...

คนที่ว่านั้น
หรือว่า
จะเป็น
"ซีโรจนาเน"

พอรู้อะไร
คนคนนั้น
มีอะไร?

ถึงจะ
ฟังออก
ยากมาก
ก็เถอะ...
แต่ผู้ชาย
ท่าทาง
สำคัญอีกคน
ที่มาด้วยเค้า
เรียกว่า...

ซีวาร์
เลยล่ะครับ
คงจะมี
"ซีโรจนาเน"
คนไหน
สักคนผ่าน
ไปแถวนั้น
แน่ๆ!

เป็นคน
ที่ตัวสูง...
แล้วก็
กำยำ
ล่ำสัน...

ดูอายุ
ยังน้อย
อยู่...
แต่คงชก
ราวๆ
ช่วงยี่สิบ
ได้
ละมัง

แล้วก็
เหมือนจะ
วิชาต่อสู้
ชกมวย
ของพวก
ตะวันออก
ด้วย

จะเป็น
คนที่ผม
รู้จัก
รีเปล่า
น่า?

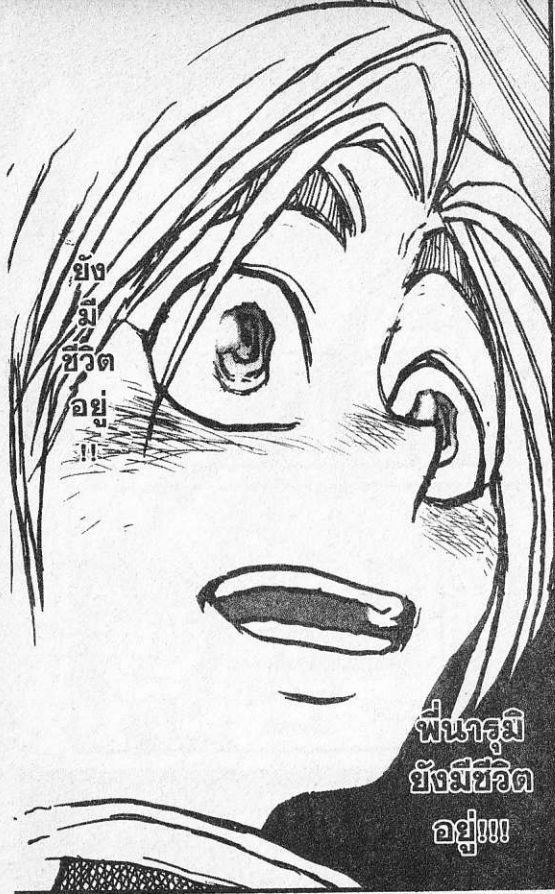
ไม่ง่าย
ขั้นมังครับ
เพราะมี
ให้เทียบ
เลย
นะครับ

แววตา
เฉียบคม
ผมสีดำ
ยาว...

นามิ
หรือไมก็
นารูเมะ
อะไรเนี่ย
แหละจะ...

ยังมีชีวิตอยู่!!!

พีนารูมิ ยังมีชีวิตอยู่!!!

ยังไม่ตายแถมกลายเป็น "ซีโร่" และออกเดินทางอยู่อีกต่างหาก

ไม่ต้องขอบคุณก็ได้จะเพราะฉันเองก็แค่พอรู้ที่ตั้งของอุโมงค์กับร้านเศษเหล็กเท่านั้น

แล้วเรื่องของกินจะให้ฉันทานคนเดียวยังไงก็ไม่หมดด้วย

ไชโย~ แจ็คโก้ซ่อมได้แล้ว~!!

ไม่ทราบซะที อาจารย์บอกเรื่องที่น่ายินดีมากๆ ให้ผมได้รู้ล่ะ...

เธอ? ถ้าฉันจะช่วยให้เธอที่กำลังจะไปสู่กับตัวร้ายที่เลวมากเมื่อไหร่ก็แข็งแรงขึ้นมาได้

ก็นับว่าที่ฉันเกือบตายมาไม่เสียเปล่าซะทีทีเดียวนะ

อ้าว... หนู... !?

ขอบคุณนะ... คุณครู

คนที่เป็นผู้ใหญ่... ทุกคนเข้มแข็งต่างคุณครูที่เปลาสะ?

ตอนที่เกิดเรื่องนั้น คุณชายคนที่ช่วยฉันไว้ แก่สอนมาเนอะ

เข้มแข็งหน่อยสิ เธอเป็นอาจารย์นะ

ถ้าเพื่อเด็ก ๆ สักที ต้องทำได้ดีทุกอย่างสิ !!

“เธอ เป็น อาจารย์นะ...”
...เพราะ มีคำพูด นี้

ตัวฉัน ที่อ่อนแอ ไม่เอาไหนถึงได้ ยังมีชีวิตอยู่ บนโลกแบบนี้ ได้ละมั้ง

สู้เค้า นะจะ มาขารุ

ช่วยทำให้ โลกคับ เป็น เหมือนเดิม ทีนะ

อืม

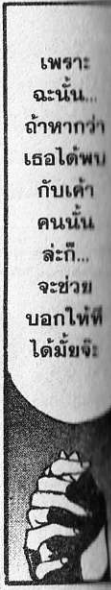
จริงสิ ตอนนั้น...ฉัน มาได้ขยจจาก พวกนักเรียนที่รอด มาได้เอา ตอนหลัง...

ว่าคนคนนั้น พอเห็นฉันกับ พวกเด็ก ๆ ปลอดภัย ก็ร้องไห้ออกมา

แล้วก็พูด แต่ว่า... ชอบใจมากนะ ที่ไม่เป็นอะไร กับ...

เพราะ ฉะนั้น... ถ้าหากว่า เธอได้พบกับเค้า คนนั้น ละก็... จะช่วย บอกให้ที ได้มั๊ยจ๊ะ

มันอาจ จะฟัง ดูแปลก ๆ แต่ก็ช่วย บอกทีนะ

ว่า “คราวนี้ คุณเองก็ต้อง ไม่เป็น อะไรนะ”

“คราวนี้... คุณก็ ต้อง ไม่เป็น อะไร...”

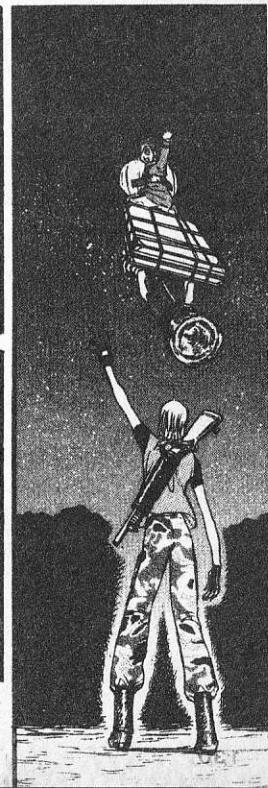

ถึงจะเจอ กันแค่ได้ขยจเดียว... แต่ฉันก็รู้สึกได้ว่าเค้า เป็นคนที่จะแผดเผา ตัวเองได้เพื่อคนอื่น... แล้วก็หายไป ใน ซักวันหนึ่ง... เพราะฉัน...

ผมจะ บอก

กับเขา แน่นนอน สะ...

มาซารุ
บอกลาหลอน
และบินจากไป
ในเวลา
2 ทุ่ม 4 นาที

และจะไปถึง
คฤหาสน์ของ
เจ้าหญิงเอซีแห่ง
สาธารณรัฐโวลเลน
สโตนในเวลา
4 นาทีอีก 37 นาที
ของเขาวินัดไป

ท่านแคปปิตัน
กรีทซ์อาโน
เราเตรียมพร้อม
เรียบร้อยแล้ว
ครับพ่ม!

ดี
มาก
!!

ทุกกองพล
โจมตีได้
เป้าหมายคือ
ยานซาธา
รดิไฟต์คัน
ในคฤหาสน์
เจ้าหญิงเอ
!!

ซึ่งในเวลาเกือบ
จะเดี่ยวก็นั้น
ก็เป็นเวลาที่
กองกำลัง
ออกโตมาตา

ได้เริ่มยกพล
เข้าบุกโจมตียัง
คฤหาสน์เอซี
ด้วยกำลังพล
ที่มีเกือบ
ทั้งหมด

รถจักรตัว
พิเศษความเร็วสูง
"พาซิเน" ที่เคยวิ่ง
ตัดผ่านเส้นทาง
แมนจุมมาแล้ว

ความเร็วสูงสุดที่
130 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
ตัวถังออกแบบให้มีรูปทรง
ลดแรงเสียดทานของอากาศ
และความยาวของขยว
รถจักร 25.7 เมตรอันแสน
อลังการนี้ละที่กระซอก
เอาใจของฉันไป

ฟังเจ้าнімเบอร์
231-726
ประจำเส้นทาง
เขตเอส-ออร์ลินส์
ไปก็คลาส T-1
ของอเมริกา
ไม่เลวหรอก
นะ...

วากที่ 70
ออกเดินทาง

แต่เรื่อง
ความเท่
นี่
ยัง
ก็
ต้อง
ยกให้เจ้า
พาซิเน
นี่ละ

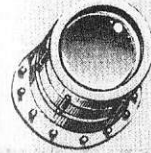

ฉันเคย
ซอรัองกับทาง
พีพีธกัน
รถจักรที่ขึ้นหยาง
ในจีนให้ช่วย
เก็บรักษาใน
สภาพที่สมบูรณ์
เอาไว้...

ไม่นึกเลย
ว่าฉันจะมี
ประโยชน์
ใน
ลักษณะนี้
ขึ้นมาได้

เพื่อการเดินทางในครั้ง
นี้
ฉันได้ทำการปรับปรุงให้มีแรงม้า
เพิ่มขึ้นจากเดิม 2,400 ไปเป็น
7,000... ทำให้สามารถไปถึงยัง
สถานที่เป้าหมายซึ่งมีระยะ
ทางไกลถึง 1 หมื่น 5 พัน
กิโลเมตรได้ในจิตใจเดียวด้วย
การวิ่งแบบนั้นสุดอึด

และตัวรถจักรเอง
ก็ยังเป็นแบบพิเศษที่
สามารถปรับการวิ่งให้
เข้ากับขนาดของราง
ทุกเส้นในยุโรปเลย
จนไปถึงรางสายโซบีเรีย
ได้ในขณะที่วิ่งอยู่อีก
ต่างหาก

ที่เหลือก็แค่ให้
พวกเธอนำเอา
กระสวยอวกาศ
ไปให้ถึงสถานี
Svobodny
เท่านั้นละ

ฉากที่ 70 ออกเดินทาง

นาคามาจิ
เซอร์คัส
ทุกท่าน

อีก 11 วัน
โรคโชนา่าก็จะ
จัดการคร่าชีวิต
มนุษย์ทุกคน
บนโลก
ไม่มีเหลือ

แล้วจากนั้น
พวกเราที่เหลืออยู่
ก็คงจะกลายเป็น
เหยื่อของ
อโตะมาต้า

07

แต่ถึงจะเป็น
แบบนั้นก็ไม่ไม่มีใคร
โทษพวกคุณ
ได้หรอก เพราะ
เดิมทีมันก็เป็น
แผนที่ออกจะ
เลี้ยงมากอยู่แล้ว

โอ้อ!
วางใจ
เหอะ
ฟู

คงไม่ต้องให้
บอกกันว่า
เมื่อตอนที่พวก
คุณเสียชีวิต
หรือเมื่อตอนที่
กระสวยอวกาศ
ถูกทำลาย เมื่อนั้น
ชะตากรรมของ
มนุษยชาติก็จะ
สิ้นสุดลงด้วย

หึ...
หึหึ
คุณายนี้
จะนั่งชะ
เหลือเกิน
เลยแฮะ

หึหึ
ขึ้นไปนั่งเถอะ
แล้วพวกฉันจะ
ไปรออยู่ที่
รัสเซีย

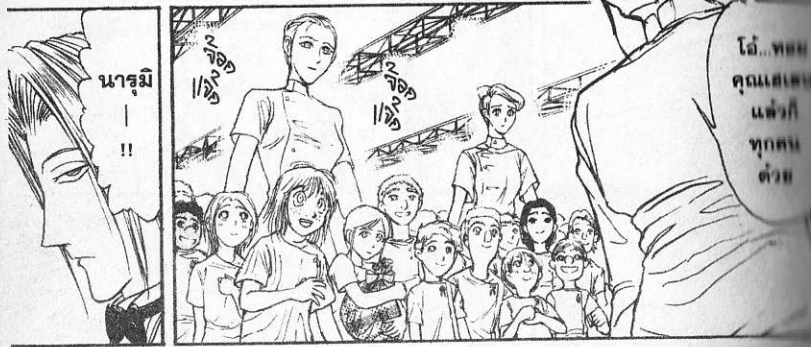

ฝากด้วยนะ
คณะละครสัตว์
แล้วเราจะรออยู่
ที่โน่น...

เออละ
เดี่ยวขอฉัน
ไปจัดการกับ
เจ้าพวกชั่ว ๆ
แป็บนี้
เดี๋ยวมานะ

แล้วตอนนั้น
ทุก ๆ คนจะได้
กลับออกไปเล่น
ข้างนอกได้
เหมือนเดิม
เน่น ๆ!

นารุมิ
!!

โอ... พอม
คุณแก่เลย
แล้วก็
ทุกคน
ด้วย

โอ้ว
อาชีซานะ
มาส่งด้วย
เธอหรอเนี่ย ?

นาย
ก็ทำ
อะไร
แปลก ๆ
เป็น
นะ

โอ้ว...
ถึงจะให้
ช่อดอกไม้
ไม่ได้แต่ก็
ทวยหน้าหน่อย
ละกัน

บุหรี่
เธอ?
ก็ OK นี่
รู้ใจดีจัง
เลยนะ

นารุมิ...
พวกเรา
มาเพื่อจะบอกว่า...
สู่เค้านะ

นี่
จดหมายจาก
ทุกคน... เอาไว้
อ่านบนรถไฟ
นะ...

ฉัน
เธอ...
ชอบใจ
นะ

นารุมิ...
ระวิง
ด้วย
ด้วย
นะ...

อย่า
ร้องไห้
พวกคุณ
เสียเลย
ก็ด้วย
นารุมิ

...นี่
ถ้าจัดการ
เรื่องนี้เสร็จ
เมื่อไหร่
นายก็มาเข้า
นาคา
มาจีเซอรัคัส
ด้วยเลยดี

แบบนั้น
จะได้
อยู่ด้วย
กัน
อีกใจ

ฉันนะเธอ...?
ไม่อยากจะคุยหรอกนะ
แต่คนจากเรื่อง
ชาคนแล้วทำอะไร
ไม่เป็นสักทีดีเลยละ
ฉันเนี่ย...

เพชร...
ฉันก็
เข้ามา
ใน
ฐานะ
?

ไม่
เล่นนะ
นั่น...

ถ้าได้เป็น
เป่ามิต
ของเซนต์ก็
คงได้เข้าใจ
ทุกวันแหละ

ไป
ล่ะนะ

ลำบาก
หน่อย
ล่ะ...

โอ...
คุณก็
ครับ

ไปไหนไปเอาหิน
เวทมนตร์ที่
หากไม่เก็บไว้
ในตำมมนุษย์จะ
เกิดหาย
ออกมาจาก
ช่วงของ
ผู้หญิง
คนหนึ่ง

แต่ว่าถึงจะเอา
ออกมาได้ก็ตาม
แต่หินนั้นก็คงจะ
หายไปกับคนที่
ได้นำกลับ
เด็กหนุ่มจึง
คิดหาทางว่า
จะอย่างไร
ดี...

แล้วก็จึง
ตัดสินใจว่า
จะนำไปใส่
ในตัวทารก
ของหญิง
คนหนึ่งที่
ตั้งท้อง
อยู่

ทำการ
แข่งชิงเอา
ทั้งหิน
เวทมนตร์
ทั้งลูกไปจาก
ผู้เป็นแม่

โอ...
คือว่า
นะ

มีอะไร
เพชร
?

จนแล้วจนรอด
คุณก็ไม่ได้เอาเรื่องที่
พวกฉันหักหลังทุกคน
ส่งข่าวไปให้พวก
ตุ๊กตาไปบอกใครเลย
นี่นา?

ก็แล้ว
มัน
ทำไม
ล่ะ?

คือ
แบบนั้น
สำหรับ
พวกฉัน...
มันออก
จะ...

ทำไม
ถึงไม่
บอกล่ะ
!?

เดี๋ยวสิ
นาโอตะ

พวกเราเตรียม
จะตายอยู่แล้ว
เพราะไม่รู้ว่าจะ
จะไปบอกทุกคน
เมื่อไหร่! หรือ
มาช่วยพวกเรา
เมื่อไหร่เนี่ย

จะ...
ใจร้าย
จัง...

นี่
เรื่อง
แต่
ใช่...
ใช่...

ทั้ง ๆ ที่ผู้หญิง
คนนั้น...มอบ
ความรักให้กับ
เด็กหนุ่มราวกับเป็น
ลูกในไส้ด้วยแท้ ๆ...

หรือว่า
เด็กหนุ่มนั้น
จะเป็น...

นี่ก็...
ผ่านมากกว่า
90 ปีแล้ว...
แต่ว่าผมก็
ไม่เคยลืมเลย

...นี่เป็น
เรื่องของ
ชาย
คนหนึ่ง
ตอนที่
ยังเด็ก

ท่า..
เด็ก
?

ที่พวกเรา
ถามไม่ใช่
เรื่องนั้น...

เด็กหนุ่ม
คนนั้น
ได้รับ
คำสั่งให้
ทำงาน

มีแต่
ความเสียใจในสิ่งที่
ตัวเองทำลงไป
เท่านั้น
ที่ไม่่ว่าจะหนี
ยังไงก็ไม่อาจ
หนีพ้น

ก็
เหมือนกับ
โดนสาदनํ้ามัน
ที่ล้าไม่ออก
ใส่ตัวนั่นล่ะ

และ
ขณะที่มีชีวิตอยู่
ความเศร้าเสียใจ
ก็จะครอบคลุมไป
ทั้งจิตใจ ก้นขา
คอกยา โผล่
ลูกสามออกไป

ถึงได้
บอกว่า
สบายใจ
เถอะ
โง่ล่ะ

ความลับ
ของพวกเขา
คุณนะ
ผมจะเอา
ติดตัวไป
ให้เอง

แต่พวกคุณ
ก็ต้องเก็บนี้
เป็นความลับ
ด้วยนะ

แบบนั้น
มีชีวิตอยู่ไป
ก็คงไม่มี
อะไรสนุก
หรือ
จริงไหม

แล้ว
ผมที่
เป็น
แบบ
นั้น

คิดว่าจะมีสิทธิ์
ป่าวประกาศว่า
พวกคุณเป็น
"คนทรยศ"
ชั้นเหรอ?

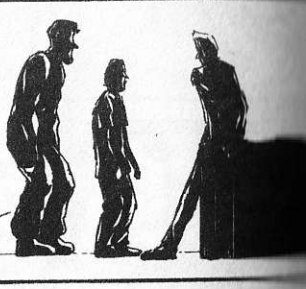
เอาล่ะ
ทุกท่าน
ได้เวลา
รถไฟจะ
ออกแล้ว

และ
ทางนี้เองก็
ต้องเตรียม
ออก
เหมือนกัน

ทุกนาย
กระจาย
กำลังได้
!!

เอาล่ะ
ไปได้
แล้ว
ส่วนผมจะ
คอยจับมือ
กับพวกอโธมาต้า
ที่จะมาตาม
ข้อมูลที่พวกคุณ
ปล่อยออกไป
เอง

คะ...
คนแต่ขิว
เนียนะ
!?

ก็คนอื่น ๆ
เขายกกันนั้นนะ
ผมก็เลยยกว่า
จะลากพวกมัน
ไปลงนรก
พร้อมกัน
ซะเลย

นะ...
นรก
ชั้น
เหรอ...

ก็
นี่นายคิด
จะตาม
ชั้นเจอไป
หา?

ระวังตัว
ด้วยนะ...
นายรู้มี...

อาจารย์
กรีคะ

คะ...คุณ
หมิงเซี่ยะ

...

เธอช่วย
ปกป้อง
หมิงไท่
ด้วยนะ

คุณ
หมิง
เซี่ยะ

เดเลโอนอล
ที่นั่นนะ
หมอบหมิงไท่
เต็มมาก ๆ
เลยละ

คะ...
คือ
ว่า

ไม่ล้ม
ชั้นแหละ
?

ชั้นก็
ดีแล้ว...

เธอ
เนี่ย...
มีผม
สีเงิน
ที่สวย
จริง ๆ
เลย
นะ...

เล่น
เอาชิ้น
อีกจาด
เลย
ละ

อ๊
แม่ฉันมา
ชกใส่
ซีโรงานะ
เฉยเฉย
!!

แน่ละดี
ไปก่อน
ดีกว่า

จะว่าไป
มันก็ใช่
แะะ

เฮ้
พูดแบบนี้
มันเสีย
มารยาท
นาป่า

เอ้อ...
เสีย
มารยาท
จริง ๆ
ด้วย
นะคะ

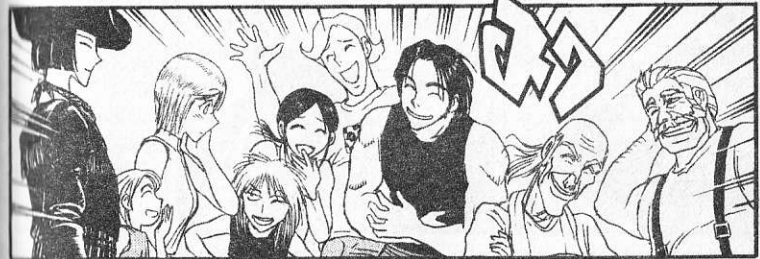
ตายละ
ซีโรงานะ
ยัยว่าฉัน
เลยนะ
ดูสิ

เอ้อ...
ขอบคุณ
นะคะ

โทษ
ทีนะ

ฝากดูแล
เอเลโอนอลด้วย
นะจ๊ะกรี

อย่า
ให้เด็กคนนั้น
ต้องไม่มี
ชะตากรรม
เดียวกับฉัน

อย่า
ให้เด็ก
คนนั้น...

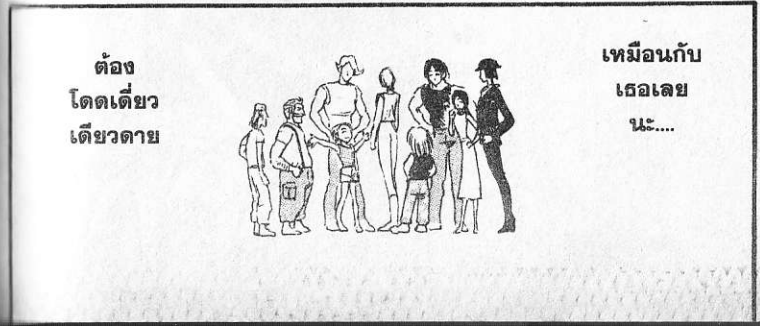
ก็แม่ฉัน
เขาแค้น
ซีโรงานะ
อยู่นี่นะ

ไม่
เป็นไร
ใช้ไหม

คะ
เพราะว่า
เธอหาย
โกรธฉัน
แล้ว...

เห...ปากตลก
พิกลร่วงอย่าง
เธอไปพูด
ปรับความเข้าใจ
เป็นกะเขาด้วย
แหละ

ต้อง
โดดเดี่ยว
เดียวดาย

เหมือนกับ
เธอเลย
นะ....

ดู เหมือนว่า จะไม่ต้อง ท่องแล้ว ละฮะ

มา มีของ

ระวังตัว ด้วย นะคะ คุณ ซึโร จานะ

ที่ คุณ จิเซโงะ ก็ด้วย นะคะ

คุณปู่ ต้อง ปลอดภัย กลับมา นะคะ

ซึโร่ อยู่ แล้ว นะ !!

พวก พี่ชาย ก็ตั้งใจ เข้าละ

วางใจ ได้เลย นื่อง

แต่ ได้เวลา บงกชแล้ว กับ สักที นะ

ขึ้น ไปก่อน นะคะ อาจารย์ กรี่

แล้ว พบกัน ที่ร้านนียง Svobodny นะคะ

เช็ค สเปียร์ กล่าว ไว้ว่า...

“โลกคือ เวที ละคร

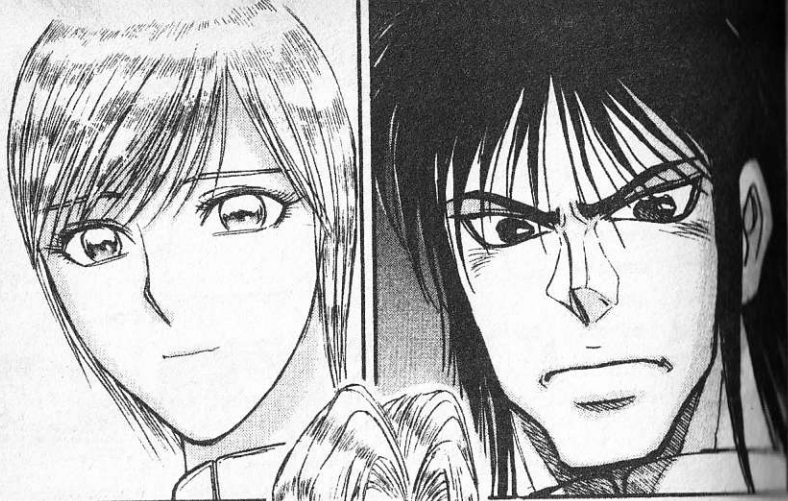
ไม่ว่าใคร ต่างก็ต้อง แสดงใน บทบาท ของตน ที่นั่น”

ฮึๆ ในที่สุดก็ ครีเสดอฟ เรสคนนี่

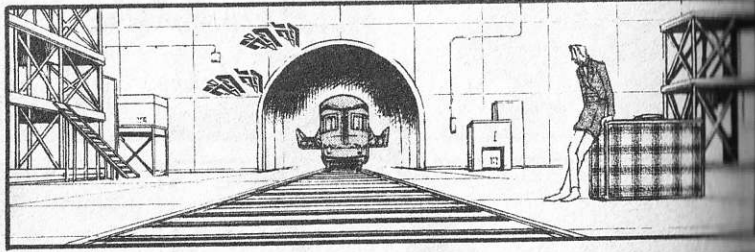
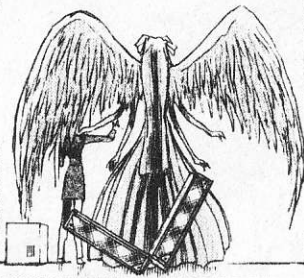

ก็เข้าใจ ลักที่ถึง บทบาท ที่ตัวเอง จะต้อง แสดง

หน้าที่
ปิดม่าน
ของ
ฉากนี้

กรีซนี่
ขอรับไว้
คนเดียว
เลยก็แล้ว
กัน

สามัน
ให้
เทียช~น

อย่าให้มี
มนุษย์หนี
ไปได้แม้แต่
ตัวเดียว
เชียวละ

..เวลา
กำลัง
ดี
เลย

ชิม
ไอ้พวก
มนุษย์
มันทายเป็น
ไปไหน
กันหมด
!?

ไมเจอ
เลยครับ
แคบปิดัน
ดูเหมือนมัน
จะรู้อะไร
ว่าเราจะมี
เลขชิงหนีไป
ก่อนแล้ว

ฉากที่ 71 - Pieta

เชค
สเปียร์
กล่าว
ว่า

ถ้า
เช่นนั้น
ก็ลงไป
ที่ใต้ดิน
!!

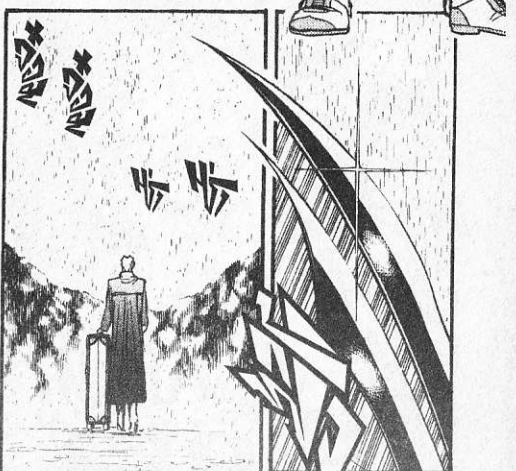
ไล่ตามขบวนรถจิ้ง
ที่ชนกระสวยอวกาศ
ออกไปทางอุโมงค์
ใต้ดินแล้วทำลาย
ทิ้งซะ!

“การ
แต่งงาน
คืออารมณ์
เพียง
ชั่ววูบ...”

หึ...
ไม่ว่ายังไง
มันก็เป็น
เพื่อนที่ไม่
มี
ที่เกี่ยวกับ
เขาอยู่แล้ว

ตอนที่ 71
Pieta

LES ARTS MARTIAUX!

รวมศาสตร์พิฆาต!

MODE DE DESTRUCTION!

แบบรวดเร็วแห่งการ

ทำลายล้าง!

พวกมนุษย์
ที่เคยมีอยู่
มากมายที่นี้
กับรัจกรที่
บรรทุก

กระสวย
อวกาศอยู่

มันทั้งแก
ไว้คนเดียว
ที่นี้แล้ว
หายไป
ไหนกันทา
กรี?

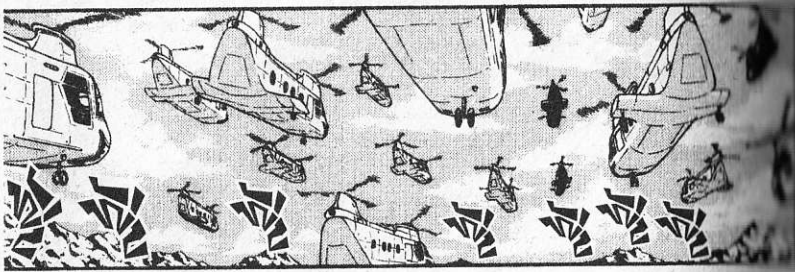

ก็กำลังมุ่งไป
ยังสวรรค์
แห่งใหม่อยู่นะสิ
เสียใจด้วยนะ
แคบปีตันกรีทซี
อาโน

จี...
ยังงี้เสียร้าง
เล่นนั้นมันก็
เชื่อมต่อไปถึง
ปลายทางที่
รถจักรนั้นกำลัง
มุ่งไป!

พอฆ่าแก
เสร็จแล้ว
ค่อยตามไป
ก็ยังไม่สาย
หรอก!

นี่
คอปเตอร์ลำนี้
บินอยู่กลาง
หมอกสีเงินแล้ว
จะไม่เป็นไร
เหรอ..?

เค้าว่ามีติดตั้ง
“แฮรี่”
แบบดัดแปลง
ย่อส่วน
เอาไว้เนะ

คุณ
กรีนะ
เหรอคะ
?

อ้อ...
ไม่เจอตัว
เลย

เค้าต้องมา
กับพวกเรา
ด้วยใช่ไหม
ท่านเออร์?

คะ...
ก็น่าจะเป็น
อย่างนั้น
นะคะ...

กรีคุณเขา
ขอลอยที่
คฤหาสน์
นี่

ที่พูด
นั้น
หมาย
ความ
ว่าไง
...

ถ่วง
เวลา
ยังงี้
ล่ะ...
เพื่อที่จะให้
พวกเรา
ขบวนรถจักร
หนีไปให้ไกล
ที่สุดเท่าที่จะ
ทำได้ก่อน...

แต่ว่า
คนแต่ขว
แบบนั้น
...!!

คุณพูด
แบบนั้น
มีหวัง
!!

เขารู้ตัว
เวลาตาย
ของตัวเอง
ไกลเข้ามา
ทุกทีถึงได้
ขอลอย

แต่ไหน
แต่ไรเขา
ก็มักจะ
ทำตัว
แบบนั้น
เสมออยู่
แล้วล่ะ

LA SAINTE VIERGE D'EMBRASSEMENT!

อ้อมกอดพระแม่มาเรีย!

ไม่
จริง...
อะไร
กัน
!!

คุณ
กรี
!!

แอ๊ก !!

อ๊ต

ไม่เบาเลยนี่
กรี...แต่จะदान
กองพลของเราที่มี
มากถึง 3 พันตัว
ได้อีกนานแค่ไหน
กันเชียวย

มีเยอะ
ขนาด
นั้น ถ้าชั้น
เลย ก็น่า
จะบอก
ให้เร็ว
กว่านั้นนะ

อ๊ก

ดี
บอก
นี่

ต้องล่อ
พวกมัน
ให้เข้ามา
ข้างใน
มากกว่า
นี่...!!

มาก
กว่า
นี่...!!

ช่วย...
ไม่ได้
นะ...

กตเคย
กินแล้ว
กัน...

ยกแขน
ไม่ขึ้นเลย...
ไม่ไหว...แล้ว
ฉันทรอ...
?

ระเบิดไดนาไมท์
6 ทุ่มมันดันที่ฝั่ง
เอาไว้ในอุโมงค์
แห่งนี้จะได้
ระเบิดขึ้น
พร้อมกัน
ทั้งหมด!!

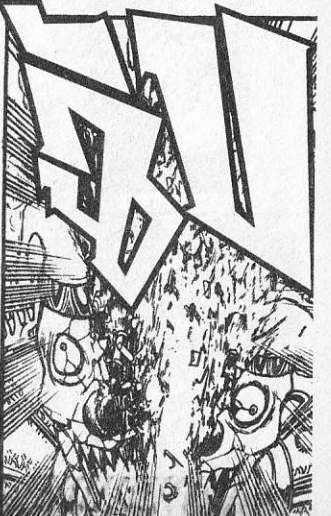
จะกด
สวิตช์มัน
สะดวกนี้เลย
ดีไหม...?

คุณ
กรี...

คุณ
กรี...

คุณ กฤษ...

ผม
โทร
ไม่ได้
หรือ
หา
ชาธุ

๒๐

ซีโรจนาเน
ออกไปกับ
รถไฟแล้ว
เรื่องที่นี่ให้
ผมจัดการเอง

ส่วน
เธอ
ก็ช่วย

ไปปกป้อง
ซีโรจนาเน
แทนผม
ด้วยก็แล้ว
กัน

มา
ชาธุ
...!!

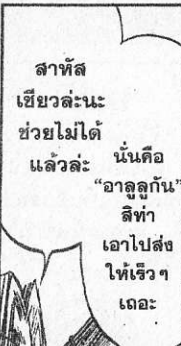

ขึ้นมา
เร็วๆ เดี๋ย
เจ้าหน้า
หล่อนี้ !!

ทำไมถึงได้
คนเดียว
ล่ะ? แต่
ยังมีใคร
ที่ไปด้วย
ก่อนนะ

อ๊ะ

สาหัส
เขี้ยวละนะ
ช่วยไม่ได้
แล้วละ
นั่นคือ
“อาลูลูกัน”
สิทำ
เอาไปส่ง
ให้เร็วๆ
เถอะ

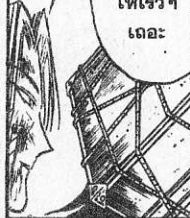
จะให้ทั้ง
คุณกริไว้
แล้วไป
ผมทำ
ไม่ได้
หรือ
อะ!

จะ...
เจ้าคือ
ไซงะ
มาชาธุ
!?

เจ้านายบอก
“ดาวาโนโกล
สมถองของพี่
เพชรเจสคตไป
อยู่บนถาวร
ไม่ใช่เจสคต

กำลังเข้าใจ
อะไรผิดอยู่
นะเธอ

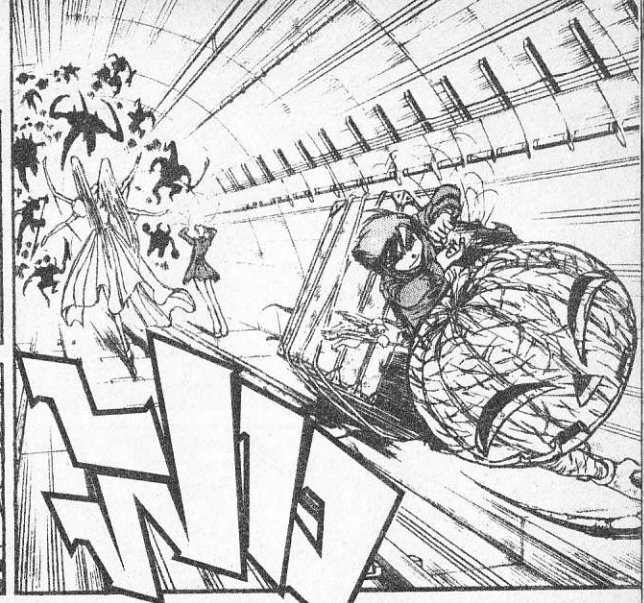
ตอนนี้
มนุษย์ทุกคน
ต่างก็กำลังเอา
ชีวิตเป็น
เดิมพันกับ
บทบาท
ของตนอยู่
ทั้งนั้น

และ
นี่ก็คือ
เวที
แสดง
ของ
ผม

ส่วน
เธอเอง
ก็จงทุ่มเท
ชีวิตให้กับ
เวทีของ
ตัวเธอเอง
ซะ

ผมกับ
เธอ
ไม่ได้คือ
พวกเดียวกัน
นี่เอง
ม

ซึ

โห !!

จนอ
ไม่ต้องไปสน
มันแล้ว!
บุกเข้าไปได้
เลย~!!

คุณ
กรี !!

ไปสิ
มาซารุ !!

ไว้เดี๋ยว
ก็ได้เจอกันบน
สวรรค์เองล่ะน่า
ก็ผมเป็นคนดีออก
จะตายนี่นา

ไว้
เรา ..

เจ้า
มาซารุ
นี่

ยังซีแฮ
ไม่เปลี่ยน
เลยแฮะ

แต่ว่า
นี่สิ!
คน
แบบเธอ
นี่
เป็นคนดีที่
ขอลดเขี้ยวมาก
เลยล่ะ

ตาคุณนั้น
ของเธอดี
จะทำให้อ
เหล่านักแสดง
พากันตื่นตัว

ไม่ว่า
จะกำลัง
ทำอะไร
ขนาดไหน
แต่พอ
มองดู
เธอ...

ก็จะพาลคิด
"เราต้องตั้งใจ
ใหม่มากกว่านี้
อย่างงั้นเลย
ก็ขอลองกัน
จะแสดงจบ
กันทั้งนั้น"

ผมเอง
ก็ใช่...

ทั้งนารุมิ... และ
เอเลโอนอลแดง
ก็คงเหมือนกัน

นารุมิ
กับเอเล
โอนอล
...!!

ยัง
พรอก
น่า!

ตอน
นั้น

ทีมองส่ง
พวกเธอ
ออกเดินทาง

ผม
กำลังคิด
อะไรอยู่

รู้
รีเปล่า
?

ที่ผม
คิดอยู่
ก็คือ
ภาพ

งานพิธีของ
คู่แต่งงาน
แปลกหน้า

เจ้า
บ่าว

ยืน
รอ
อยู่

และทางเจ้าสาว
ที่เดินคล้องแขน
คุณพ่อก็เดินมา
ตามพรหมสี่แดง
อย่างซุ่มซุก

แก้มระเรื่อ
ด้วยความรัก
และความฝัน
ถึงชีวิตใหม่
จากนี้ไป

และ
แล้ว

เจ้าสาวก็ผล
ออกจากมือ
ของผู้เป็นพ่อ

ก้าวไป
หา
เจ้าบ่าว

นารุมิ
นายชอบ
ถามบ่อยๆ
ว่าผมช่วยนาย
เอาไว้ทำไม

นั่นก็
เพราะว่าผม
ขอมารับนาย
ใจละ

ผมเฝ้าดูพวกนาย
อยู่ที่คฤหาสน์
ในคารุชิว่า
นั่นมาตลอด
นายเป็นห่วง
เอเลโอนอล
และพยายาม
ช่วยเมื่อจำเป็น

จากนั้น
ผมก็รู้สึกได้ถึง
เรื่องที่
เอลเอนอล
เริ่มจะมีใจ
ให้นาย

ดังนั้น
ที่ช่วยนาย
เอาไว้
ก่อนจะลา
โลกนี้ไป

แต่ถึง
ให้เข้ามา
ชะตากรรม
เดียวกับ
เอลเอนอล
นั้น...

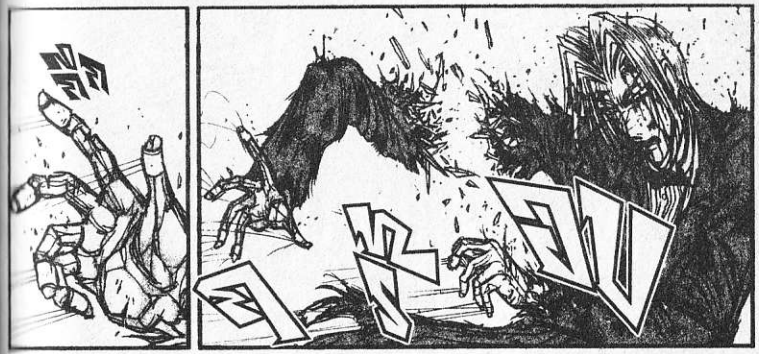
คราวนี้ละ
วาระ
สุดท้าย
ของแก่น
กรี!

ก็เพราะผม
คิดว่ามี
แต่นายนี้ละ
ที่จะเข้าใจ

และคอยอยู่
เคียงข้าง
เอลเอนอล
ได้ตลอดไป

เป็นคู่ที่แสน
วิเศษเหมือน
อันเจรีน่า
กับไซจิ...

แล้ว
ตอนนี้
ตัวผม

ก็เข้าใจ
ถึงบทบาท
ของตัวเอง

บน
เวทีแสดง
ที่ชื่อว่าโลก
แล้วละ

ชอบใจ
นะ...
โอลิม
เปีย...

สงสัยว่า...
พวกเราคง
ได้เวลาลง
จากเวทีกัน
สักทีแล้ว
ละ...

อ้อ...
จิริงลี...

บทพูด
ทยาบ ๆ
ไป
หน่อย
ชั้น
เทร้อ...?

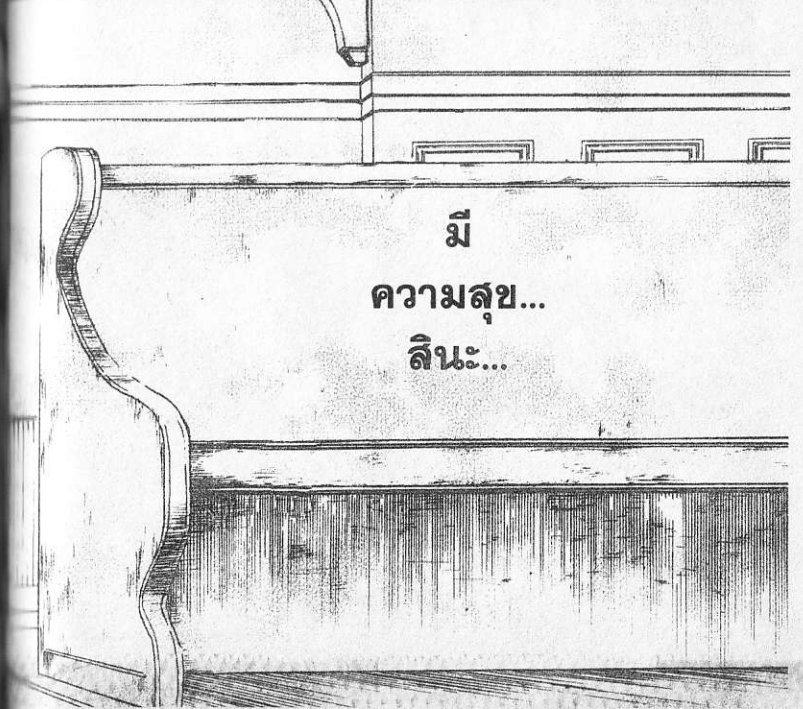
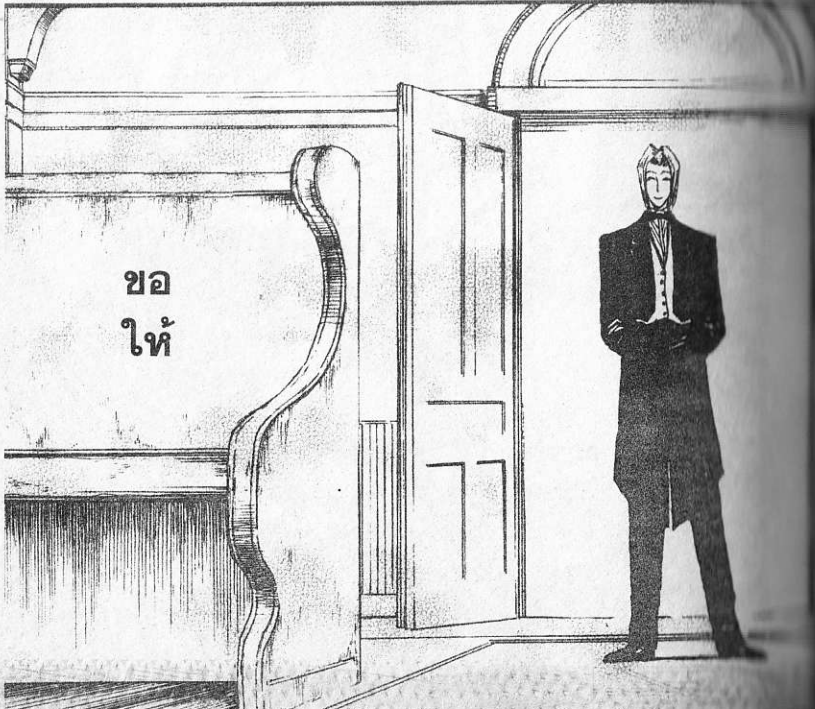
ชั้น...เวลา
อย่างนี้
เราต้อง
บอกว่า
อะไรดี
ละ...

อ้อ...
จิริงลี...

อะ...
อะไรกัน
นะ~!!

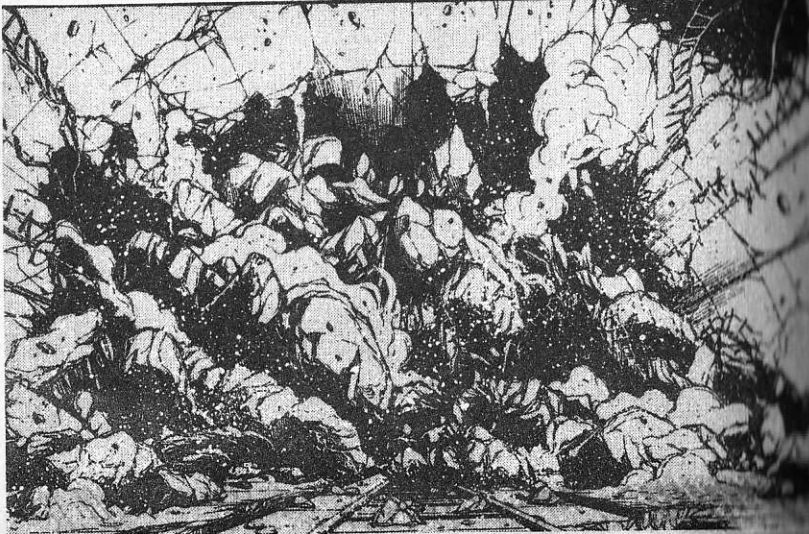

โอลิม...
เปีย...

หน้า
ของเธอ...
สร้างขึ้นมา
จากหน้า
ดอนตาย...
ของ
มามีอง...

มามีอง
สะ...
ผมจะ
ไปหา
แล้ว...

คราวนี้...
ช่วย
กอดผม
ไว้...
ให้
มาก ๆ ที่
นะสะ...

ส่วนในจาก
ปากทางอุโมงค์
ใต้ดินของ
คฤหาสน์เออร์ลิค
เข้ามาประมาณ
500 เมตร

ฉากที่ 72 โหมโรงแห่งการล่า

ซัน
เกรีย
เฟโก
!!

เจ้ากรีนนะเจ้ากรี
ไม่นึกเลยว่า
จะใช้วิธีซัด
อย่างระเบิด
อุโมงค์แบบนี้...

นึกว่าจะ
ไม่รอดแล้ว
เชียว
นะครีบเนี่ย
แคบปัดัน

ออโตมาต้า
ที่พามาด้วย
ทั้ง 3 พัน
...เสร็จไป
หมดเลย
อย่างนั้น
เรอะ...

จะทำใ
ต่อไปดี
ล่ะครีบ~

ถามได้
ก็ต้องไล่ตาม
รอดจักรไปนะสิ!
ไม่มีใครอื่น
เหลือรอดบ้าง
เลยรีเง!

พวกแกฟังนะ
งานนี้คณะเรา
จะได้เปิด
แสดงครั้ง
สำคัญกัน

และโชว์เอกก็คือ
การเอากระสวย
อวกาศที่อยู่บน
เจ้าปู่ฯ นี้ไปส่งไฟ
ถึงฐานยิงจรวด
ในรัสเซีย

แต่
งานนี้
ไม่มีคำ
ตอบ
แทน

นาคามิจิ โนบุโอะ (หัวหน้าคณะ)

ไม่มี
การ
ข้อม
ก่อน

นาคามิจิ ไนริยู (นักแสดงหญิง)

เป็น
การ
แสดง
ที่ต้อ
งเติม
พัน
ด้วย
ชีวิต

นาคามิจิ อิโรโอะ (นักได้คา)

ยิ่ง
กว่านั้น...
ยิ่งไม่มี
ทั้งผู้ชม

จิมา โอน (นักปาผิด)

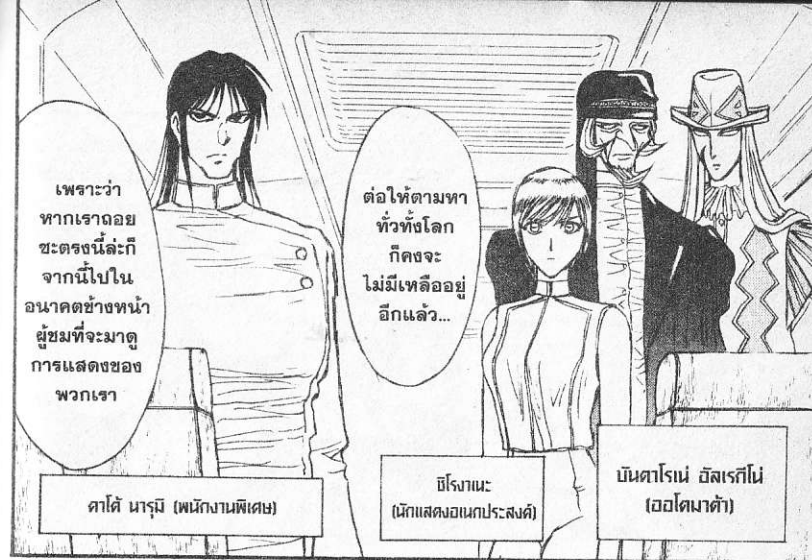
ไม่มี
กระทั่ง
เสียง
ปรบมือ
ให้

อุซาคะ โฮอิน (ฝ่ายอุปกรณ์)

แต่
เขา
ก็ต้อ
แสดง

มิสุซึชิ โมโรโมะ นาโตะ
(นักกายกรรม)

เพราะว่า
หากเราปล่อย
ละครนี้ล่ะก็
จากนี้ไปใน
อนาคตข้างหน้า
ผู้ชมที่จะมาดู
การแสดงของ
พวกเรา

ดาใต้ นารุมิ (พนักงานพิเศษ)

ต่อให้ตามหา
ทั่วทั้งโลก
ก็คงจะ
ไม่มีเหลืออยู่
อีกแล้ว...

ชิโรงามะ
(นักแสดงเอกประสงค์)

บันดาโรเน่ อิลเรกินเ
(ออตโตมาตา)

ตั้งนั้น
...

เรา malu
กันหนอย
เป็นใจ!

โธ !!

เอาล่ะๆ
เพื่อเตรียม
พร้อมใน
การต่อสู้
จากนี้ไป...

มีใครต้องการ
“มิดสันของวิลมา”
ที่แค่เสียบจิกเดียว
อลโตมาต้า
ก็ขับไปได้ใน
ทันทีบ้างมั๊ย
เฮ้ย~

ว่าอะไร!?
ไม่ได้
ล้อเล่น
กันนะ
วิลมา...

ชั้นเองก็ไม่ค่อยเชื่อ
เหมือนกันแหละ แต่จากที่
เจียวโกะเล่ามามีตที่ขึ้น
ให้เด็กคนนั้นขี้มไปให้
ดูเหมือนว่าแค่ฟันเดียว
ก็ทำให้พวกตึกตายขับ
ไม่ได้แล้วล่ะ

พอไปตามฟู
ก็เลยรู้ว่ามิดนั้น
ยังมีคราบเลือด
ของชิโรจางะ
เหลืออยู่
นิดหน่อย...

โอ
!?

ก็โอ้นั่นใจ
เลือดของแกม
เป็นพิษ
ร้ายแรง
สำหรับพวก
อลโตมาต้า
ไซม์ย่ะ?

เพราะชั้น
ก็เลยว่าจะเสนอ
ขายมิด 6 เล่มนี้ที่
ยังน่าจะมิดคราบเลือด
ชิโรจางะติดอยู่
ตอนนั้นจะเลย~

1 เล่ม ก็
1 แสนแสน
นะจะ

ให้เลย
ก็ได้
เฮ้ย

ฮึน
พมวก
มานะ

แต่จิว
นะ
วิลมา

เท่านี้ก็ตา
พวกมันได้
ตายหยัง
เชียดบ้าง
ล่ะ

แต่
ทำไมถึง
มีมิดที่
เป็น
เลือดของ
ชิโรจางะ
อยู่เยอะ
อย่างนี้
ล่ะ?

อย่า
เพิ่งถาม
อะไร
ขอแก
นังเลยนะ
เนอะ
ชิโร
จางะ?

อะ...
ค๊ะ...

ดีละ
ชั้นทุกคน
ฟังทางนี้
ที!

ไอ้ครั้นจะให้ทุกคน
มารวมอยู่ในที่
เดียวกันหมดแบบนี้
เกิดโดนเล่นงาน
เอามันจะแย
เพราะชั้นมากำหนด
ตำแหน่งกันหน่อย
ดีกว่า!

ตอนนี้ขบวนรถเป็นแบบ
ที่มีตู้โดยสารเยอะก็เพราะ
ว่ามันมีหลาย ๆ อย่างอยู่
ในนั้น!

นี่คือ
ที่อยู่กับ
ตอนนี่

วาดภาพ
ไว้พอ
บงมอ
เนอะ

เดี๋ยวเราจะ
มาจับฉลาก
กำหนดกันว่า
ใครจะได้อยู่
ตู้โดยสาร
ตู้ไหน

“เจ้า
คนใหม่”
กับ
ชิโรจางะ
ไม่ต้องจับ
หรือกัน

โอ
...?

ไปอยู่ที่
หัวขบวน
ตู้โดยสาร
ได้เลย

โอ๊ะ
เกือบลืม
เลย!

คุณโฮอัน
ผมเองก็จะ
อยู่สู้กับทุก
คนด้วย
นะครับ
แล้วที่
สำคัญทำไม
ต้องจัดให้
อยู่กับ
แม่...!?

จะ...
จริงด้วย
ทำไมมีแค่
พวกชั้นล่ะ?
เห็นกัน
แบบนี้แต่
ก็ผ่านตากับ
อโธมาแต่
มามามาแล้ว
นะคร...

ซีโรจนะ
ที่เธอพูด
มานะ
ถูกเฉง
เลยละ

คะ
?

ก็เรื่องที่ว่า
เธอเป็นคน
ที่คุ้นเคยกับ
การต่อสู้กับ
เจ้านาย
พวกนั้นที่สุด
ในหมู่
พวกเรา
ยังใช่ละ

เพราะชั้น
เลยอยาก
จะให้เธอ
อยู่ใกล้ๆ
กับเจ้า
คนใหม่

แกนี่ไม่ได้
รู้เรื่อง
อะไรบ้างเลย
ซีโรหา
เจ้าคน
เข้าใหม่!

ก็จากนี่ไป
คนที่จะต้อง
กระสวยอวกาศ
ขึ้นไปทีสถาน
อวกาศมัน
ก็แกไม่ใช่
ซีโรแล้ว?

อะไร?
จะบอกว่าตัว
แกเองเก่งกว่า
พวกเราชั้น
อะไร?
คิดจะมา
ดูถูก
กันอย่าง
นั้น
อะไร?

ไป
แบบ
ที่
ไหน
ล่ะ
ครับ

เฮ้อ
แต่
ว่า
ผม...

ถ้าชั้น
ตรงนี้ก็
ให้
พวก
ฉัน
จัดการ
ส่วน
แกก็
ไป
เตรียม
พิต
กำ
นั้น
ไว้
สำหรับ
ตอน
เจอ
กับ
เพช
เซล
ไว้
เหอะ
น่า

แล้ว
ไหน
ก็
ต้อง
เรียน
วิธี
บังคับ
กระ
สวย
อวก
าศ
อีก
นะ
เพีย

เธอนะ
เก่ง
ที่สุด
แล้ว
เพราะ
ฉะนั้น
เธอ
รับ
หน้า
ที่
คุ้ม
กัน
เจ้า
คน
ใหม่
ให้
ที่
ละ
กัน
นะ

คุณ
นาคา
มา
จ...

โอ้ว
ว้ย~
ไอ้
ฉัน
เอง
ก็
ไม่
อยาก
จะ
ให้
ซี
โร
จนะ
ต้อง
ไป
อยู่
กับ
เจ้า
คำ
หมี่
ควาย
นั้น
เหมือน
กัน
แหละ

อยาก
จะ
ให้
มา
สู้
ด้วย
กัน
กับ
พวก
เรา
จะ
ตาย
ซัก...
แต่
ว่า...

ก็
ช่วย
ไม่
ได้
นี่
เนอะ

คุณโนริ...
คุณมีอะไร...
แต่ชั้น...

ก็ดีแล้ว
ไม่ใช่เหรอ
ไว้พอลูกกันแล้ว
ถ้าเธออยาก
ออกก็
ออกมาสิ
ใครจะห้าม...

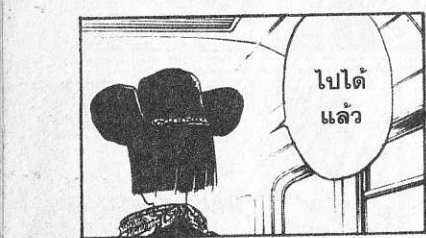
!

แต่จนกว่า
จะถึงตอนนั้น
ก็ใช้เวลาอยู่
กับพ่อขอดยาย
ของเธอไป
เดอนะจะ

วะ...
วิลมา
!!

ไปได้
แล้ว

ชั้น
ผมไปละครับ
ถ้ามีอะไร
ก็เรียกเลย
นะครับ
ผมจะรีบมา
ทันที

คะ

ฮะ

ใครจะไป
เรียกมา
ล่ะพะ
เนือก
เลีย

ทีม
จิงน่า
ชิโร
ชานะ
เนีย
เพราะ
อย่างเนีย
ถึงได้ว่า
“เด็กที่ไม่โต
โตมากับละคร
สัตว์”
ถึงได้ทดลอง
บ้าง

รู้แล้วนำ
พวกแกจะไป
อยู่กับชิโรชานะ
ใช่ไหมล่ะ
แล้วอย่าไป
เกาะสองคนนั้น
ก็แล้วกัน

เอาล่ะ
ชั้นเรามา
จับสลาก
กันเลย

มา
เตอร์
!!

เข้มแข็ง
หน่อยสิครับ!
เราต้องรีบตาม
รถไฟให้ทัน
เพื่อไปคุ้มกัน
ชิโรชานะ
นะครับ!!

อืม...
แต่ว่า...
คุณกรี
เขา...

ไอ้หล่อนั้น
ได้แสดงตาม
บทบาทของ
ตัวเองจน
สำเร็จไปแล้ว
ละครบ...

นะ...
นั่นสิ
นะ...

เพราะ
ฉัน...

เสียง
ใบพัด
!?

อึ๊อึ๊...
ดูเหมือนว่า
พวกเราจะเหียวก่า
ตุ๊กตาของ
เจ้าเด็กนั้น
อานถส!

ก็นั่นสินะ
เคนิส
นี่ขนาดพวกเรา
แบกสัมภาระ
หนักกว่า
ตั้งเยอะมา
ด้วยนะเนี่ย...

ชะอู้ย
ขอ
ประทาน
โทษ
ครับ !!

ต๊าย
เสียมารยาท
จริงๆ มาว่า
เล็ดหนัก
ได้ยังอ...

อ้อโตมาตา!
ยังโดนจัดการ
ไม่หมดอีก
ระอะเนี่ย
!!

จะยอมให้
พวกนี้
ไปถึงก่อน
ไม่ได้
!!

เสียใจด้วยนะหนู
แต่โวลต์โวลต์เจน
คนนี้ ไม่ว่าเมื่อไหร่
ก็ต้องไปถึงก่อนใคร
ทุกทีชะด้วยสิ

หลบ
เร็วครับ
มาสเตอร์
~!

ดวงดีไปนะหนู
เพราะว่าชั้น
กำลังรีบ
แล้วเดี๋ยวจะมา
ยิงทิ้งให้ทีหลัง
นะจ๊ะ

ตาย
ซะ
เหอะ
!!

ไม่เป็นไร
นะครีบ
มาสเตอร์
?

นี่ อานอส
งานของเจ้าคือ
พาดิชั่นไปส่งให้ถึง
รถจักรมิใช่เหรอคะ
อย่าทำอะไรนอก
เรื่องสิ!

แหะ
แหะ
นั่นสิ
นะครีบ
เลดี้
สไป-
เตอร์

แต่ถ้าจัดการ
ตีแมลงวันตัวนี้ได้
แคบปีตันต้อง
ชมเชยเรามากกว่า
เคนอสแน่ๆ

ฮา
ฮา

มาสเตอร์

ใคร
จะ
ไป...

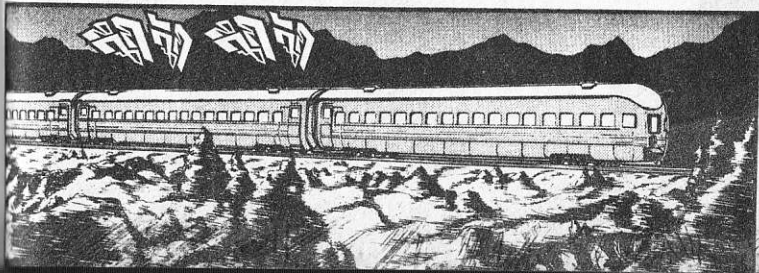

ขอม
แพ้
กัน
สิ!

ก็บอกแล้ว
ไล่
เจ้าสวะเอ๊ย!

ไม่
จริง

วิลมา
ท่าทาง
เธอดู
สนุก
จังนะ

ทั้งๆ ที่
ต้องมาอยู่
ชบวนสุดท้าย
ที่จะโดน
โจมตีไฟ
เมื่อไหร่
ก็ไม่รู้แท้ๆ
ไม่กลัวเลย
จริง?

ปะ...
แบบนี้
ก็
แสดงว่า
ตั้งหน้าดู

แต่เอา
เข้าจริงขั้นก็
หันไปจับ
งานอื่น
ที่ไม่ใช่
ละครสัตว์
ซะได้

แต่ว่า...
พอได้มาอยู่
นาคามาจิ
เซอร์คัส ก็
แล้ว รุ้สึก
สนุก...

ถึง
จะเป็น
คนนะ
จนๆ
แต่ก็
มีคน
หลากหลาย

อย่าง
เช่น
มีลิอูชิ
นี่ก็

ยังคง
สั่งให้ชั้น
มานั่ง
เย็บตุ๊กตา
เลย

oo

กลัว
...?

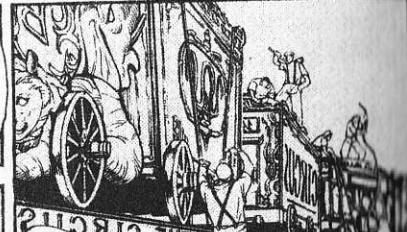
อึ๊...
ทั้งๆ กลัว
จริงๆ นะ
มีแต่
"ความ
ทรงจำ"
เท่านั้น
แหละ...

ไม่ว่าจะนึกขึ้นมา
กี่ครั้ง... ก็ก็ต้อง
เสียใจจนแทบ
อยากตายให้พ้นๆ
ไปซะทุกที...

อึ๊
ก็พูดไปซะ
เวอร์เลย
ชั้น...

ใช่
ทั้งสัตว์
ทั้งเดินที่
อยู่
บนนั้น
หมด

ใหญ่
น่าดู
เลย
ละ

ชั้นเกิดมา
ในตระกูลนักปามิ
ดของคุณะ
ละครสัตว์นี่
และก็มีน้องชาย
อยู่ 1 คน

ยิ่งกว่านั้น
ตอนที่อยู่บน
รถชบวนนี้คือ
คนะละครสัตว์
ไซมัสละ

ว่าซักวัน...
จะได้มีโอกาสขึ้น
รถไฟแบบนี้แล้วก็
แสดงละครสัตว์
ร่วมกับน้องชาย...

เป็น
ความฝัน
ของชั้น
เลยนะ

ละ...
แล้ว
ทำไม
ไม่ทำ
ละ...?

ทำ
ไม่ได้หรอก
ก็ตายไป
แล้วนี่นา

เคยเล่ารียัง
ว่าชั้นเคยอยู่
เรลโรด
เซอร์คัส
มาก่อน...

เรลโรดเนี่ย
คือคนะ
ละครสัตว์ที่
เดินทางไป
ทั่วประเทศ
ด้วยรถไฟ
สินะ?

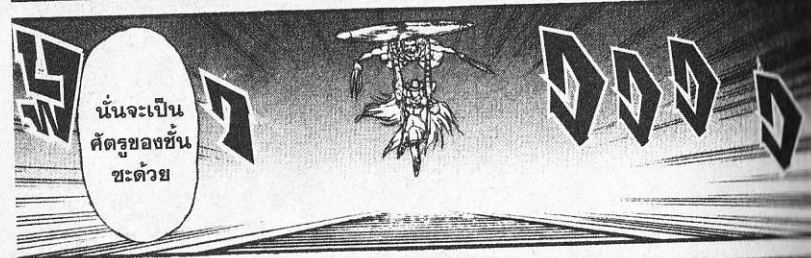

...๑๐๐
เสียใจ
ด้วย
นะ...

นี่
พวกนาย
สองคนไป
อยู่ที่ขบวน
ตัดไป
ซะเร็วเข้า

โอ
...?

มีอะไร
มาแล้วนะ
แดมตุ
แล้ว
รู้สึกว้า...

นั่นจะเป็น
ศัตรูของชั้น
ซะด้วย

○○○○

๐๐
๐๐
เจอ
จน
ได้

มนุษย์ที่อยู่
ในนั้น
เดี๋ยวชั้นจะ
เป่าให้พุง
ด้วยปืน
ของชั้นให้เอง
นะจ๊ะ!!

ถ้า
เรื่องอาวุธยิงละก็
ทางนี้เองก็มี
เหมือนกัน
แหละน่า
เจนน!

โปรดติดตามต่อฉบับหน้า

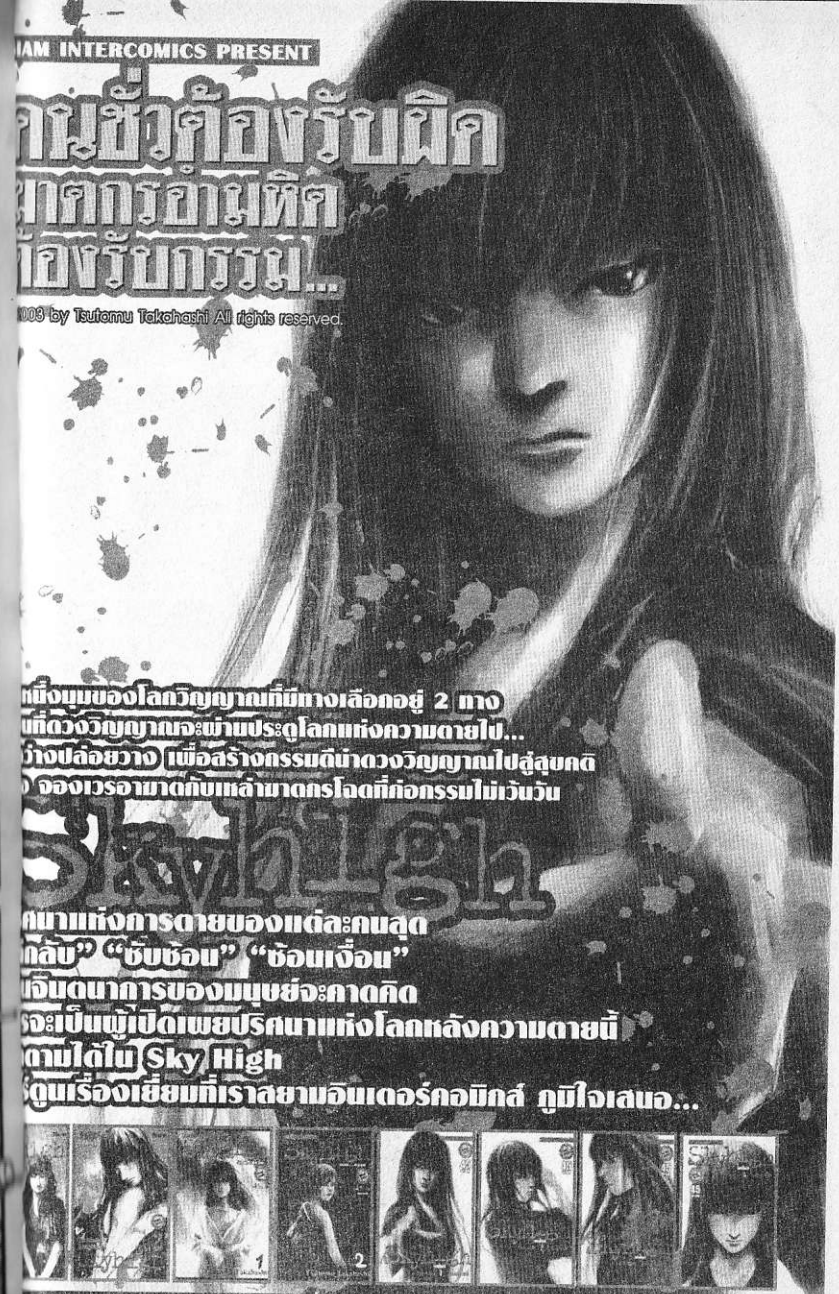
IAM INTERCOMICS PRESENT

ความชั่วคือองรับผิด

ภาคกรอานหิต

องรับกรรม!

© 2009 by Tsutomu Takahashi All rights reserved.

หนึ่งมุมของโลกวิญญาณที่มีทางเลือกอยู่ 2 ทาง
ผู้ที่ดวงวิญญาณจะข้ามประตูโลกแห่งความตายไป...
บ้างปลิวว้าง เพื่อสร้างกรรมดีนำดวงวิญญาณไปสู่สุขคติ
บ้างจ้องรออาฆาตกับเหล่าฆาตกรโหดที่ก่อกรรมไม่เว้นวัน

Sky/High

ความแห่งการตายของแต่ละคนสุด
กลับ” “ซบซอบ” “ซอบเจอบ”
จินตนาการของมนุษย์จะภาคคิด
จะเป็นผู้เปิดเพียงปรศนาแห่งโลกหลังความตายนี้
ตามได้ไม่ Sky/High
ดูเรื่องเขียนที่เราสยามอินเตอร์คอมิกส์ ภูมิใจเสนอ...

สยามอินเตอร์คอมิกส์ ในเครือ บริษัทสยามอินเตอร์คอมิกส์ (มหาชน) โทร.0-2693-0904